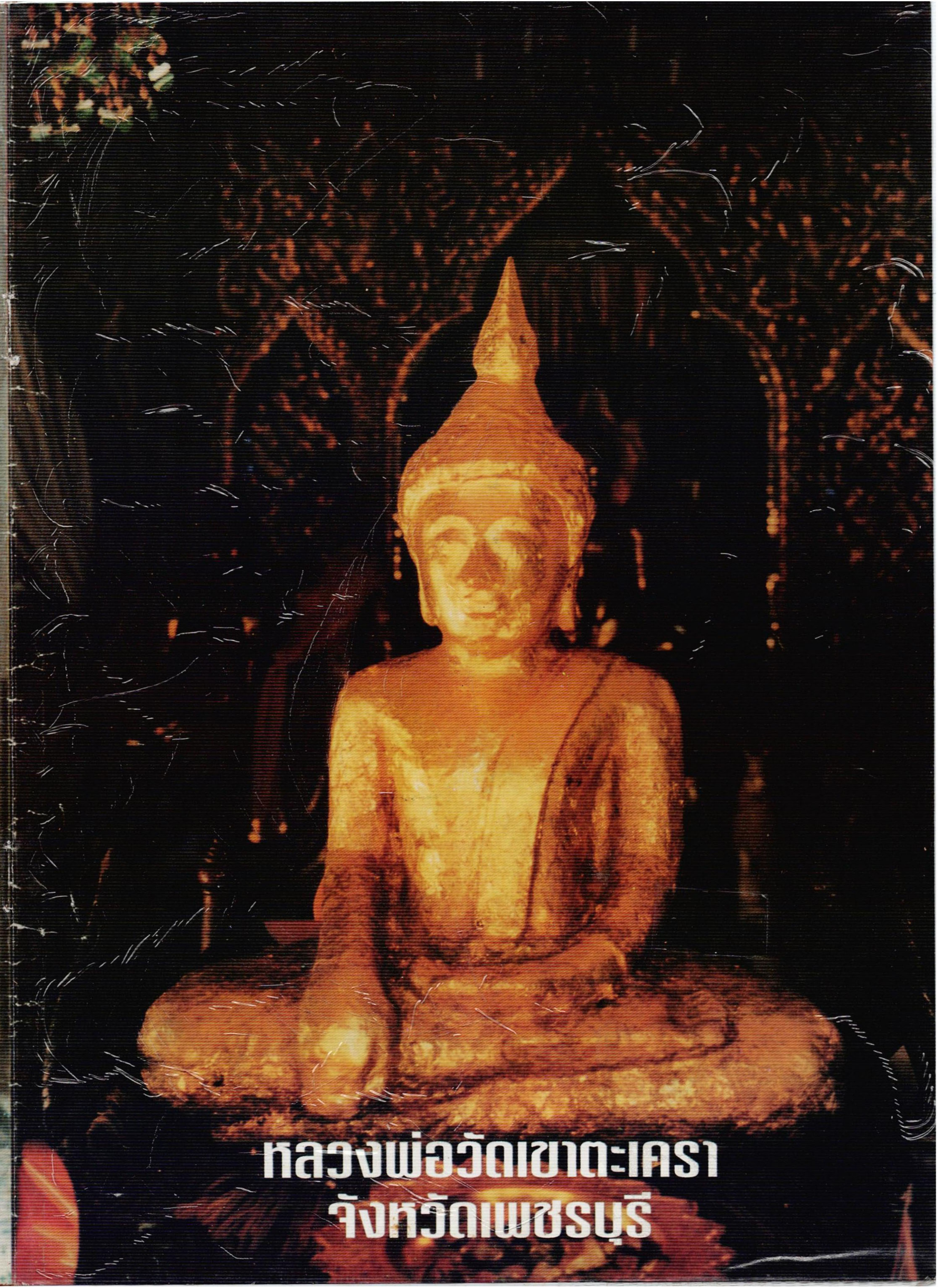

หลวงพ่อวัดเขาตะเครา
จังหวัดเพชรบุรี

วัดเขาตะเครา เป็นวัดเก่าแก่วัดหนึ่ง ตั้งอยู่ริมคลองบางครก จะสร้างขึ้นมาในสมัยใดยังไม่ปรากฏชัด ทราบแต่ว่าหลวงพ่อเขาตะเครามาประดิษฐานอยู่ที่วัดนี้ประมาณ ๒๑๓ ปีมาแล้ว (ปี พ.ศ. ๒๓๐๘ - ๒๕๒๐) สิ่งก่อสร้างต่างๆ ภายในวัด เช่น พระอุโบสถ กุฏิสงฆ์ และสิ่งอื่นๆ ย่อมชำรุดโทรมไปตามกาลเวลา อาตมาพร้อมด้วยญาติโยมผู้อุปถัมภ์ได้พยายามปลุกปล้ำก่อสร้างใหม่บ้าง ซ่อมของเก่าบ้าง จนกระทั่งวัดเขาตะเคราอยู่ในสภาพเกือบดีพอสมควร แต่ในขณะนี้ยังปรากฏว่ามีบางสิ่งบางอย่างยังขลุกขลัก ไม่เรียบร้อยและมีปริมาณไม่พอเพียง เช่น กุฏิมีไม่พอที่จะให้สงฆ์พำนัก สงฆ์บางรูปต้องอาศัยอยู่ตามโบสถ์และตามศาลา ส่วนกุฏิที่มีอยู่แล้วก็มีจำนวนไม่เพียงพอ บางกุฏิสงฆ์ต้องพำนักรวมกันอยู่ถึง ๗-๘ รูป และนับจากนี้ก็จะมีผู้อุปสมบทมากขึ้นทุกๆ วัน นอกจากนี้ยังปรากฏอีกว่าบริเวณที่ตั้งวัดอยู่ริมคลองบางครก ตรงที่ตั้งวัดเป็นท้องคุ้งฤดูหน้าน้ำๆ จะพัดเซาะตลิ่งพัง ปัจจุบันนี้น้ำได้เซาะตลิ่งพังไปมากแล้วถ้าไม่รีบแก้ไขโดยสร้างเขื่อนกั้น ต่อไปภายหน้าแล้วจะทำให้น้ำเซาะที่ของวัดหายไป ยิ่งนานวันเข้าจะทำให้ที่ของวัดหายไปหมด นอกจากนี้ทางวัดฯ ยังมีโครงการที่จะก่อสร้างโรงเรียนปริยัติธรรม ฌาปนกิจสถาน หอประชุมสงฆ์และประชาชน ฯลฯ ต่อไปอีก เพื่อให้วัดเขาตะเคราอยู่ในสภาพเป็นวัดที่สมบูรณ์ อาตมาได้พยายามดำเนินงานดังกล่าวนี้ตลอดมา ก็ยังไม่สำเร็จสมความตั้งใจของอาตมาและญาติโยมที่ร่วมอุปถัมภ์

มาบัดนี้ทางวัดฯ มีความจำเป็นจะต้องรีบเร่งดำเนินการสร้างตามโครงการขั้นแรกนี้ก่อน คือ กุฏิสงฆ์ ๓ หลัง และเขื่อนกั้นน้ำหน้าวัดและโรงเรียนปริยัติธรรม เพื่อให้สงฆ์มีที่พำนักและสถานที่ศึกษาธรรม กับเขื่อนกั้นน้ำเซาะตลิ่ง ทางวัดฯ จึงได้จัดให้มีการจัดทำหนังสือขึ้นเพื่อหารายได้นำเงินจำนวนดังกล่าวมาจัดการสร้างกุฏิสงฆ์และงานพัฒนาต่างๆ จึงเรียนญาติโยมทั้งหลายมาร่วมอนุโมทนาการกุศลครั้งนี้ด้วย

(พระครูวชิรกิจโสภณ)

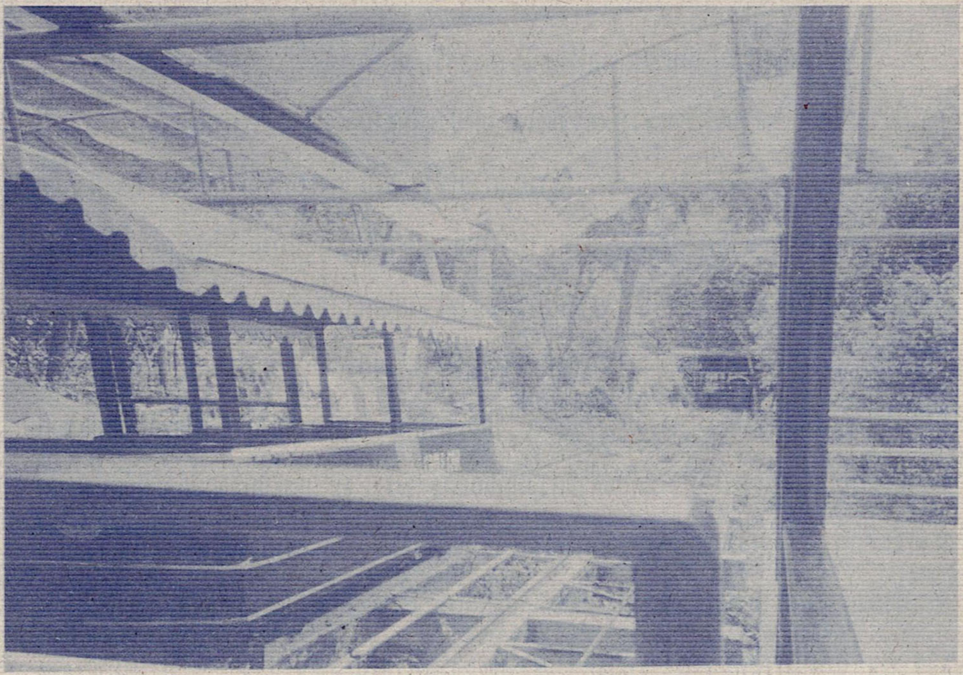

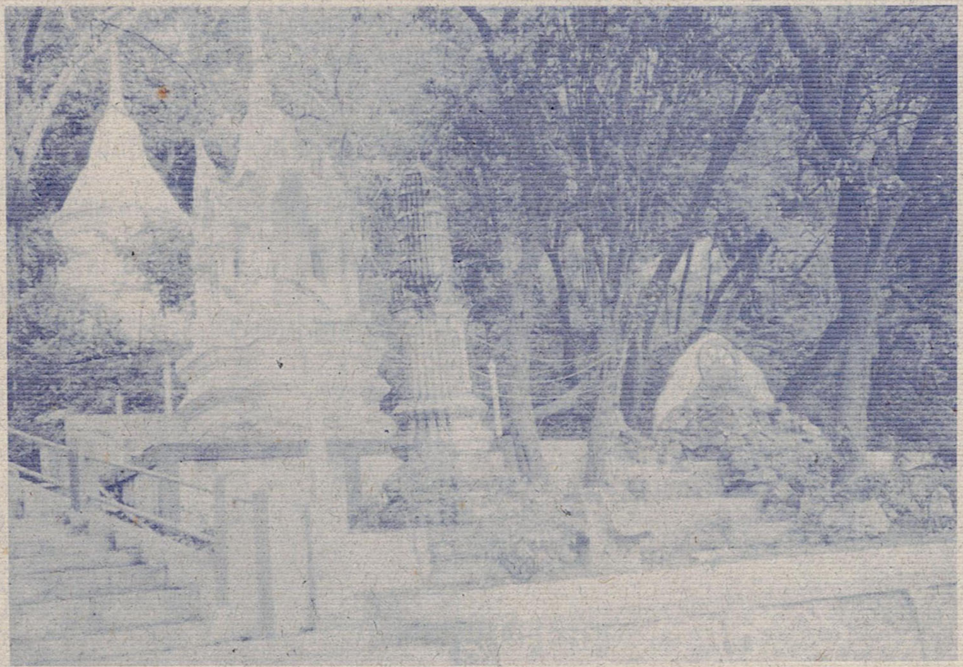

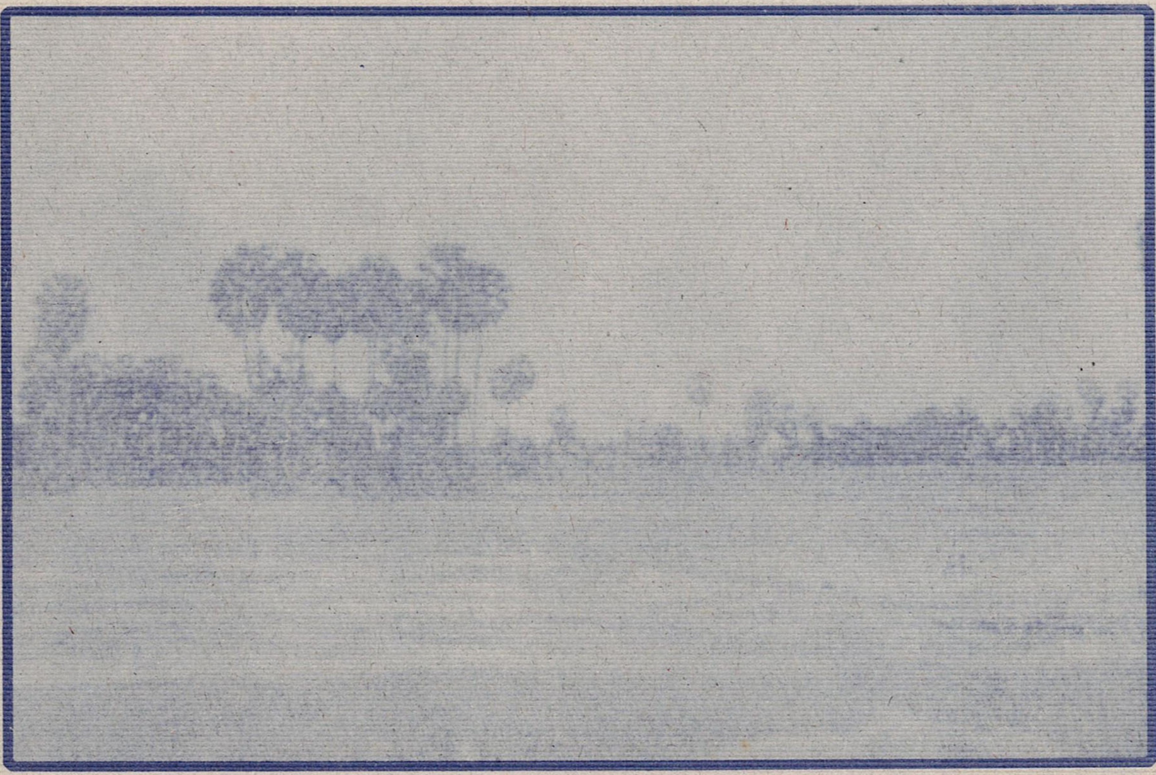

จังหวัดเพชรบุรี เป็นเมืองสำคัญอันเก่าแก่แต่โบราณกาล ซึ่งเป็นเมืองหน้าด่านทางใต้ที่จะต้องมีผู้ปกครองอย่างเชื่อถือได้ของพระมหากษัตริย์ทุกๆ รัชสมัยตลอดมาในอดีตกาล

ในทางด้านภูมิศาสตร์ ของจังหวัดเพชรบุรี เป็นเมืองที่ตั้งอยู่ริมชายทะเลฝั่งตะวันตกในอ่าวทะเลไทย ยาวตลอดเขตของจังหวัดทิศตะวันออก จึงสันนิษฐานกันว่าแต่ครั้งสมัยดึกดำบรรพ์นับพันๆ ปีมาแล้ว พื้นดินเหล่านี้จะต้องเป็นทะเลมาก่อน ข้ออ้างอิงก็คือ ยังมีเปลือกหอยมือเสือหรือหอยชนิดอื่นๆ ติดอยู่กับหินบนยอดภูเขา เช่น เขาหลวง, เขาวัง,และเขากิ่ว เป็นต้น และมีหินน้ำเซาะแสดงว่ามีคลื่นทะเลกระทบเซาะหินเหล่านั้นมาแล้ว เมื่อน้ำทะเลท่วมถึงแต่กาลโพ้น กับชื่อตำบลและหมู่บ้านของจังหวัดเพชรบุรี ก็เกี่ยวกับชื่อของวัตถุทะเล มาประกอบการสันนิษฐาน เช่น ตำบลบ้านเพรียง, บ้านสมอดาน, บ้านสมอลก, บ้านสมอปรือ, และบ้านหันตะเภา เป็นต้น

ครั้นจำเนียรกาลต่อมา น้ำทะเลค่อยๆ ลดลงจนกลายเป็นผืนแผ่นดินแล้วฝนตกชะล้างดินจืดดีขึ้นก็มีต้นไม้ขึ้นปกคลุมเป็นป่าต่อไป ดังจะเห็นได้ว่าแม้กระทั่งทุกวันนี้ น้ำทะเลก็ยังลดลงกลายเป็นแผ่นดินที่งอกขึ้นใหม่อยู่มากๆ แต่ละปี เช่น ที่ริมทะเลตำบลบ้านแหลม, ตำบลปากทะเล เป็นตัวอย่าง

เมื่อเป็นพื้นแผ่นดินขึ้นมาแล้ว จึงมีคนอาศัยอยู่ตามทางทฤษฎีของนักประวัติศาสตร์สากลกล่าวว่ามีชนเผ่านิกริโต หรือที่ชาวชะวาเรียกว่าพวกเซมัง ส่วนไทยเราเรียกว่าเงาะ มีรูปร่างเล็กๆ จมูกแบนผมหยิกเป็นฝอย ผิวเนื้อดำปี๋เวลานี้ยังมีอยู่ตามป่าที่จังหวัดพัทลุง, สงขลา และที่ชายทะเลอื่นๆ บ้างพวกนี้แทบจะกล่าวได้ว่าเป็นคนป่าหรือคนเชิงอาศัยธรรมชาติเลี้ยงชีพ และตายเสียมากกว่าเกิดเพราะไข้ป่ากินบ้าง เสือกินบ้าง ในไม่ช้าคงจะสูญพันธุ์ไปเป็นแน่

ต่อมาพวกชนเผ่าละว้าที่ทางเหนือเรียกว่าลัวะ (ละว้าถ้าเรียกเร็วๆ ก็เป็นลัวะ) เคลื่อนย้ายตามเทือกเขาบรรทัดหรือเขาตะนาวศรีลงมาเรื่อยๆ ก็มาตั้งหลักแหล่งอยู่ที่เพชรบุรีมากๆ เข้า พวกเผ่าเงาะหรือเรียกตนเองว่าฮวยเงาะก็หนีร่นลงไปไม่ยอมอยู่กับชนเผ่าอื่น พวกละว้ารู้จักปลูกพืชเลี้ยงสัตว์กินเองพากันถากถางป่า ทำบ้านเรือน และเรือกสวนเจริญขึ้น จึงมีพวกมอญเคลื่อนย้ายจากทวารวดี (นครปฐม) มาอยู่ปะปนสมพงศ์กันขึ้นกับพวกละว้าค่อยๆ กลืนพวกละว้ากลายเป็นมอญปนลาวชาวเพชรบุรีไป เพราะพวกมอญได้รับอารยธรรมมาจากชาวอินเดียตอนใต้มีความรู้ดีกว่าพวกละว้าส่วนพวกละว้าที่ไม่ยอมให้กลืน คือพวกหัวแข็งหน่อยก็อพยพหลบหนีขึ้นไปอยู่ป่าสูงๆ เสียก็มีเหมือนกัน

แต่สำเนียงพูดของชาวเพชรบุรี ยังติดลิ้นละว้าอยู่จนทุกวันนี้คือมีเสียงเหน่อๆ แปร่งๆ พูดสั้นๆ ตัดคำหน้าหรือคำหลังออกไป เช่น คำว่า หามีไม่ ก็เหลือเพียง มีไม่ ต่อๆ มาก็เหลือเพียงคำว่า มี ตัวเดียว ส่วนคำว่า ไม่ กลืนลงคอไปเสียแล้วแต่ใช้เน้นคำว่ามีหนักหน่อย ก็กลายเป็นคำปฏิเสธไปได้ทุกคำทำเอาผู้พิพากษาที่ย้ายมาอยู่ศาลจังหวัดเพชรบุรีใหม่ๆ จดคำพยานผิดตรงกันข้าม ถ้าเป็นทนายกรุงเทพฯ หรือเมืองอื่นที่ไม่รู้ภาษาเมืองเพชรบุรีก็สูญกันเลย แต่ถ้าเป็นทนายเมืองนี้ก็ต้องค้านติงผู้พิพากษาถึงกับต้องให้พยานให้การใหม่ และทำมือทำไม้ประกอบนั่นแหละจึงจะได้ความชัด

เพชรบุรีมีอาณาเขตแดนดังนี้

๑. ทิศเหนือจดเขตจังหวัดสมุทรสงครามและ

จังหวัดราชบุรี

๒. ทิศตะวันออกจดริมฝั่งทะเลตลอดแดน ยาวประมาณ ๑๘๐ กิโลเมตร

๓. ทิศตะวันตก จดเขาบรรทัด หรือภูเขาตะนาวศรี ต่อพรมแดนพม่า

๔. ทิศใต้ ติดกับจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เพชรบุรี มีเนื้อที่ดินทั้งหมดประมาณ ๖,๓๐๘ ตารางกิโลเมตร มีพลเมืองตามสถิติสำมะโนประชากร สำรวจเมื่อต้นปี พ.ศ. ๒๕๑๒ ในวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๒) มีทั้งหมด ๒๙๐,๑๕๘ คน ราษฎรส่วนใหญ่นับถือพระพุทธศาสนา มีวัดพุทธที่ผูกพัทธสีมาแล้วรวม ๑๖๗ วัด มีสำนักสงฆ์ ๔ แห่ง และมีวัดร้างรวม ๗๔ วัด

มีโบสถ์คริสต์ศาสนา ชื่อ "ศรีพิมลธรรม" ในนิกายคริสเตียน ๑ แห่ง กับมี มัสยิดในศาสนาอิสลาม ๕ สุเหร่า

แม่น้ำเพชรบุรีอันเป็นเส้นชีวิตของคนและสัตว์ ซึ่งหล่อเลี้ยงการเกษตรกรรม กับการสัญจรไปมาทางน้ำ มีอยู่รวม ๓ สาย คือ

๑. แม่น้ำเพชรบุรีไหลจากทิศใต้ลงสู่ทิศเหนือออกอ่าวทะเลที่ตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

๒. แม่น้ำบางกลอย ไหลจากท่าชิกไปทางตะวันตกใต้สู่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ต้นน้ำออกจากเขื่อนกั้นน้ำแก่งกระจาน รวมกับแม่น้ำเพชรที่แม่ประจันต์

๓. แม่น้ำบางตะบูน ไหลลงสู่ปากอ่าว บางตะบูน อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี แยกจากแม่น้ำเพชรบุรีที่ตำบลบางครก อำเภอบ้านแหลม

ส่วนแม่น้ำสายดั้งเดิมของจังหวัดเพชรบุรี แต่โบราณกาลมานั้นไหลจากทิศตะวันตกเทือกเขาบรรทัดผ่านท่าตะคร้อบ้านธาร, ศาลาแต่งแง่หน้าเขาบันไดอิฐ ผ่านหน้าวัดคงคารามไหลลงสู่ทิศตะวันออก ที่วัดปากน้ำและหน้าวัดปากอ่าวที่ตำบลบางจาน ลงสู่ทะเลนั้น บัดนี้สิ้นสภาพแม่น้ำเสียหมด ยังเหลือแต่วังน้ำบางแห่ง กับลำกระโดงหรือลำธารเท่านั้น

การปกครองของจังหวัดเพชรบุรี แบ่งออกเป็น ๖ อำเภอ ดังนี้

๑. อำเภอเมืองเพชรบุรี มีตำบลอยู่ ๒๒ ตำบล กับ ๑ เทศบาลเมือง

๒. อำเภอบ้านลาด มีตำบลอยู่ ๑๖ ตำบล

๓. อำเภอเขาย้อย มีตำบลอยู่ ๑๒ ตำบล

๔. อำเภอบ้านแหลม มีตำบลอยู่ ๑๐ ตำบล

๕. อำเภอท่ายาง มีตำบลอยู่ ๙ ตำบล

๖. อำเภอชะอำ มีตำบลอยู่ ๔ ตำบล กับ ๑ เทศบาลตำบล

รวม ๗๓ ตำบลกับ ๒ เทศบาล ทุกอำเภอมีสุขาภิบาล และเขตพัฒนาท้องถิ่น มีถนนติดต่อได้ทุกอำเภอและตำบลต่างๆ สะดวก

อาชีพของราษฎรส่วนมาก คือ ค้าขาย, ทำไร่, ทำนาข้าว, ทำการประมง, ทำตาลโตนด, ทำนาเกลือ และทำเหมืองแร่ต่างๆ เป็นต้น

จังหวัดเพชรบุรี เป็นเมืองที่อุดมสมบูรณ์ด้วยพืชพันธุ์ ธัญญาหาร มังสาหาร น้ำดี อากาศดี มีโอโซนจากลมทะเลมาก และอบอุ่นไม่ร้อนจัดหรือหนาวจัดแม้แต่ฤดูฝนอากาศก็ไม่ชื้น เหมาะแก่การพักผ่อนตากอากาศอย่างยิ่ง

ดังนั้นพระมหากษัตริย์หลายรัชสมัยจึงโปรดประพาสเพชรบุรีมาก

ชื่อเมืองมีชื่อเรียกกันหลายชื่อ เช่น เพชรบุรี พริบพรี หรือเพชรพรี และจีนเรียกว่าขุดพี้ ดังจะได้นำความเห็นต่างๆ มาบรรยายไว้ต่อไปนี้

ในศิลาจารึกแผ่นที่ ๑ ของ พ่อขุนรามคำแหงมหาราช ราชวงศ์พระร่วงที่ ๓ แห่งกรุงสุโขทัยเรียกว่าเมืองเพชรบุรี ซึ่งเป็นเมืองที่อยู่ในอำนาจปกครองของกรุงสุโขทัย ซึ่งท่านเป็นใหญ่ในอาณาจักรแหลมทอง

ตกมาถึงสมัยอยุธยาเป็นราชธานี มีฝรั่งชาวยุโรปมาตั้งท่ามาค้าขายกันแล้วหลายชาติ เช่น ชาววิลันดา ชื่อ "อีรีมีวันวาเลียต" เขียนจดหมายเหตุไว้ก็เรียกเมืองเพชรว่า "พิพรีย์" (Pipry) คือ สมัยสมเด็จพระเจ้าทรงธรรมเป็นกษัตริย์ไทย พ.ศ. ๒๑๙๐

มองสิเออร์ ลาลูแบร์ ราชพูตจำทูลพระราชสาส์นของสมเด็จพระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๔ แห่งประเทศฝรั่งเศส มาเจริญทางพระราชไมตรีกับสมเด็จพระนารายณ์มหาราช เมื่อ พ.ศ. ๒๒๑๓ ก็เขียนจดหมายเหตุไว้ เรียกชื่อเมืองเพชรว่า "พิพรี" (Phipri)

ต่อมาถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ กรุงเทพฯ ก็ยังมีผู้เรียกเมืองนี้ว่าพริบพรีก็มี หรือเมืองเพชรพรีก็มี เช่น กลอนในเรื่องขุนช้างขุนแผนตอนหนึ่งว่า "ขนมกรุบ เคี้ยวกรอบเห็นชอบดีคลุกน้ำตาล เพชรพรี เข้าที่ไว้" ดังนี้ท่านกวีเอก สุนทรภู่ก็ปแต่งนิราศเมืองเพชร ตอนหนึ่งว่า

"ทั่วประเทศ เขตแคว้น แดนพริบพรีเห็นจะชี้ ไปไม่พ้นแต่ต้นตาล"

ในหนังสืออักขรานุกรม ภูมิศาสตร์จังหวัดเพชรบุรีของบัณฑิตยสถาน ได้ให้ข้อสันนิษฐานไว้ว่า "ชื่อเมืองพริบพรีนี้ นักโบราณคดีเชื่อกันว่าเป็นนามเก่าแก่" ถึงแม้ว่าชื่อพริบพรีจะแปลไม่ออกก็จริง แต่ชื่อเมืองโบราณที่อยู่ต่อเมืองเพชรบุรีลงไปทางใต้ เช่น เมืองนารัง ประจวบคีรีขันธ์) เมืองปราณ, เมืองกุย, เมืองระนอง ครหินคร (เมืองไชยา) และเมืองพรลิงค์ (นครศรีธรรมราช) ก็แปลไม่ออกเหมือนกัน (จากสาส์นสมเด็จ)

ตามพงศาวดารเหนือ และพงศาวดารฉบับของพระบริหารเทพธานีกล่าวว่า เมืองเพชรบุรี แต่เดิมชื่อว่า "เมืองสุคันธคีรี" แปลว่าเขาหอม (คงหมายถึงเขาวังเพราะมีต้นลั่นทมมากดอกหอมกระจายไป) แล้วต่อมาก็เลื่อนมาเป็น "สุมณคีรี" และ "สมณคีรี" ตามลำดับ แต่ชาวบ้านเรียกเขาวังว่า "เขาสะหมน" คือ "สมณะ" นั่นเอง คงเป็นด้วยเหตุนี้กระมัง...? พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๔ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ จึงพระราชทานนามเขาวังว่า "มหาสมณาราม" เมื่อทรงโปรดให้ซ่อมสร้างวัดนี้เรียบร้อยแล้วเพราะเป็นวัดเก่า เมื่อครั้งพระองค์ยังผนวชเป็นพระภิกษุเจ้าฟ้ามงกุฎได้เคยเสด็จประทับแรมอยู่วัดนี้

บางท่านมีความเห็นว่าชื่อเมืองนี้ ได้มาจากสัญลักษณ์ของเขาแด่น ที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของตัวเมืองห่างประมาณ ๑๕ กิโลเมตร มีหน้าผาสูง สีคล้ายแก้วผลึก เวลาเช้าพระอาทิตย์ส่องแสงกระทบหินเป็นประกายสีรุ้งเลยนำเอานิมิตนี้มาเป็นชื่อเสียง

ในนิราศของนายนรินทร์ธิเบศร์ (อินทร์) แต่งเป็นโคลงสี่สุภาพพรรณนาเมื่อมาถึงเมืองนี้ไว้ว่า

"เมืองเพชรเขาเพชรแพร้ว พรายฉาย
เฉกนุชนาฏกรกราย นพเก้า
แหวนเพชรพิศอับอาย แหวนนุชพี่ เอย
ยอดละยอดรุ่งเร้า รอบก้อยกรสมร"

ดังนี้

จะชมเขาแด่นหรือว่าชมเขาเพชรรอบ ซึ่งอยู่ในตำบลเขาหญ้าปล้อง ก็ไม่แน่

ส่วนความเห็นของผู้เขียนเรื่องนี้เชื่อว่า ชื่อเมืองเพชรบุรีนี้เนื่องมาจากชื่อแม่น้ำ เพราะแม่น้ำสายสำคัญนี้มีขุนน้ำ หรือต้นน้ำลำธารอยู่ที่เขาเพชรรอบ หรือเขาพระรอบก็เรียก ซึ่งมีพลอยหัวแก้ว หัวแหวนมาก ชาวบ้านเคยเก็บเอาไปทำหัวแหวนใส่กัน ประกอบกับรสของน้ำและสีของน้ำใสสะอาดเป็นสีตะกั่วตัดอยู่ด้วย พวกพื้นเมืองเจ้าถิ่นเดิมจึงเรียกว่า "น้ำเพชร"

ครั้นพวกขอมซึ่งเป็นใหญ่ในแหลมทองครั้งกระนั้นให้ลูกหลวงมาสร้างเมืองนี้ขึ้นใหม่มั่นคง แล้วชาวเมืองก็เลยเรียกเมืองเพชร ตามชื่อแม่น้ำไปด้วย แต่เจ้าเมืองขอมได้รับอิทธิพลมาจากอินเดียจึงเติมคำว่า บุรี ต่อท้ายเป็น เมืองเพชรบุรี สมหวังคล้อยกับชื่อเมืองในประเทศอินเดียว่า "วัชรปุระ" เพราะมีตัวอย่างหลายเมือง ที่ขอมนำชื่อเมืองในอินเดียมาตั้งชื่อเมืองในประเทศไทย แต่ดัดแปลงนิดหน่อย เช่น อโยธยา เป็น อยุธยา สิงขปุรี เป็นสิงห์บุรี และ วัชระปุระ เป็น เพชรบุรี ดังนี้เป็นต้น

ส่วนคำพริบพรีนั้น น่าจะเป็นคำที่ชาวเมืองพูดเหน่อแปร่งไป และตัดคำสั้นให้เร็วเป็นลิ้นละว้า จึงเรียกเพชรเป็นพริบ เรียกบุรี เป็นพรีไป เช่นเรียก ราชบุรี กาญจนบุรี ว่ารัดพรี ก้านพรี นั่นเอง

เมื่อขอมครองอาณาจักรแหลมทองอยู่นั้น เรียกเมืองนี้ว่า "เพชรบุรี" ฉะนั้นเมื่อถึงสมัยเป็นใหญ่จึงเรียกชื่อเมืองว่า เพชรบุรี ตามชื่อเดิมดังในศิลาจารึกที่กล่าวแล้ว ส่วนคำว่า พริบพรี มาเกิดต่อภายหลังในสมัยอยุธยาและสมัยรัตนโกสินทร์ ซึ่งไม่ปรากฏชื่อในตำนานใดๆ ก่อนหลักศิลาจารึกของพ่อขุนรามคำแหงเลย (ข้อนี้ยืนยันได้อย่างมั่นคงเพราะหนังสือไทยก่อนลายเสือ ของพ่อขุนรามคำแหงมหาราชไม่มี)

ทางด้านประวัติศาสตร์ ของจังหวัดเพชรบุรีนั้น น่าจะนับแต่สมัยทวารวดี ซึ่งมีเผ่ามอญแผ่ขยายเข้ามาปกครองอยู่แล้วส่วนใหญ่ และก็แพร่หลายลงไปสร้างบ้านเมืองอยู่ที่บ้านคูบัวในจังหวัดราชบุรี ติดต่อกับจังหวัดเพชรบุรีสมพงศ์กับพวงละว้าในเพชรบุรีดังกล่าวมาในขั้นต้นนั้นแล้ว แต่จะสร้างเมืองขึ้น ณ ที่แห่งใดนั้น ยังไม่ปรากฏเพราะไม่มีใครพบหลักฐานดังที่จังหวัดราชบุรีได้ขุดค้นพบที่บ้านคูบัวนั้นเลย (หวังว่าคงจะขุดพบในวันข้างหน้าต่อไปบ้างเป็นแน่)

ครั้นต่อมาราว ๑๐๐ ปี ถึงสมัยศรีวิชัยเป็นใหญ่ ประมาณ ๑๒๐๐ ปีเศษ มีเจ้าผู้ครองนครศรีวิชัยในเกาะสุมาตราเรืองอำนาจ ได้แผ่อานุภาพขึ้นมาเป็นใหญ่ในแหลมมลายูยกขึ้นมาตั้งมั่นอยู่ที่เมืองตามพรลิงค์แล้วจึงเปลี่ยนนามเมืองนี้ว่า "นครศรีธรรมราช" ตามสมญาของผู้เป็นใหญ่ที่มีพระนามว่า "ธรรมราชนาเคนทร" และได้สร้างพระเจดีย์ (ชะวาเรียกว่าจันฑิ) แบบศรีวิชัยไว้ที่นครศรีธรรมราชองค์หนึ่งกับที่เมืองไชยาองค์หนึ่ง เปลี่ยนชื่อเป็นเมืองครหินครเป็นไชยาเป็นหลักฐานอันปรากฏมาถึงสมัยปัจจุบัน

เมืองเพชรก็ตกอยู่ในอำนาจของศรีวิชัยและตามทางสันนิษฐานว่าได้มีบ้านเมือง ซึ่งตั้งอยู่ระหว่าง เขาบันไดอิฐ

เขาวังและเขากิ่ว เป็นกำแพงธรรมชาติ อีกด้านทางทิศใต้ ติดแม่น้ำเพชรสายเดิม ซึ่งไหลจากเทือกเขาบรรทัดผ่านบ้านท่าตะคร้อผ่านบ้านทาน (ธาร) ผ่านศาลาแต่งแง่ เขาบันไดอิฐ และผ่านหน้าวัดคงคาราม ดังได้กล่าวมาแล้วในตอนต้น แม้แต่ในเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนขุนแผนได้ม้าสีหมอกในเมืองเพชรบุรีก็อ้างว่าท่าน้ำเพชรบุรี อยู่ที่ศาลาบ้านแต่งแง่ ดังนี้

"มาถึงสิงขรผ่อนพักหยุด
ปล่อยม้าอุตลุดให้กินหญ้า
กรมการกุยบาณส่งเนื่องมา
ผ่านชะอำถึงท่าเพชรบุรี
เลี้ยงม้าอยู่ศาลาบ้านแต่งแง่
บันไดอิฐติดแคคีรีศรี
ศรีหมอกลองเชิงเริงฤทธี
เขากัดฟันจะขยี้เอาม้าเทศ" ดังนี้

จะเห็นได้จากคำว่า "ถึงท่า" ก็คือ ถึงท่าน้ำแม่น้ำเพชรบุรีนั่นเอง และยังมีตำบลหมู่บ้านบริเวณนั้น ปรากฏชื่ออยู่เดี๋ยวนี้ว่า "นาหัววัง" ดอนเจ้าฟ้า ดอนจุฬาเทพช้าย ดังนี้ เป็นต้น กับมีวัดวาอารามตั้งอยู่รอบๆ บริเวณเขาวังอีกเป็นแนว จึงน่าเชื่อว่าเป็นเมืองเก่าในสมัยศรีวิชัยตั้งอยู่

ตกมาถึงสมัยขอมเป็นใหญ่ หรือที่เรียกว่าสมัยลพบุรี ก็เพราะเชื้อสายสืบต่อมาจากชาวศรีวิชัยนี่เอง อั้งตั้งอยู่ที่เมืองนครศรีธรรมราช มีอานุภาพมากขยายอาณาจักรคุมอำนาจไปทั่วแหลมทอง อันมีประเทศลาว, ญวน, เขมร, ไทย และมลายู อยู่ในปกครอง ย้ายไปตั้งเมืองหลวงอยู่ที่ละโว้ คือเมืองลพบุรี ส่วนราชบุตรองค์ใหญ่ไปครองกัมพูชา นับตั้งแต่ พ.ศ. ๑๕๐๐ เศษ ต่อมาราชบุตรองค์ใหญ่ได้สืบสันติวงศ์เป็นกษัตริย์แทนพระราชบิดา มีพระนามว่า "พระเจ้าสุริยวรมันต์ ที่ ๑" จึงเป็นเหตุให้ไทยอันมี อโยธยา, ทวารวดี และลพบุรี ขึ้นต่อกัมพูชา มาเป็นเวลาช้านานจวน ๒๐๐ ปีมีหลักฐานอยู่ในศิลาจารึกแผ่นที่ ๑๙ ของหอสมุดแห่งชาติ

ในระยะขอมเป็นใหญ่นี้ ได้ส่งพระราชบุตรนัยว่ามีพระนาม "พระพนมทะเลศรี" ยกพลมาสร้างบ้านแปงเมืองเมืองเพชรขึ้นใหม่ในตำบลท่ารามและตำบลหน้าพระลานเดี๋ยวนี้ ยังมีหลักฐานปรากฏอยู่ คือ เทวสถานอันมี ๕ เทวาลัยในไตรเพท ก่อด้วยศิลาแลง ตั้งอยู่ในกำแพงแลงรอบด้าน กับรากฐานของวัดวังหลวง ยังมีอยู่ที่วัดวังร้าง หลังวัดพระทรง หลักเมืองสมัยขอมตั้งอยู่ที่ศาลเจ้าต้นสำโรงโบสถ์พราหมณ์ ตั้งอยู่หลังวัดสนามพราหมณ์ในปัจจุบัน เสาชิงช้าในพิธีตรียัมปวายตั้งอยู่ที่วัดพริบพรีป้อมค่าย, ตั้งอยู่ที่วัดป้อม และพระปรางค์ ๕ ยอด ของขอมตั้งอยู่ในวัดมหาธาตุวรวิหาร เป็นเมืองที่มีกำแพงล้อมรอบด้าน มีประตูเมือง ห่วงรอหอรบ และคูเมืองโดยรอบอย่างครบครัน และเรียกชื่อว่า "เมืองเพชรบุรี" แต่สมัยนั้นแล้ว จึงไม่ปรากฏในศิลาจารึกสมัยสุโขทัย

ด้วยเหตุนี้ขนบธรรมเนียมประเพณีอักขรวิธีตลอดจนภาษาไทยเราจึงรับนับถือขอมต่อๆ มา แม้กระทั่งทุกวันนี้

วิธีขอมปกครองเมืองขึ้นอยู่ได้นานแสนนานนั้น ก็โดยขอพระราชบุตรของเมืองขึ้น นำไปชุบเลี้ยงไว้ในราชสำนักของขอม ชุบเลี้ยงยกย่องอย่างดี และให้เสกสมรสกับพระราชธิดาของกษัตริย์ขอมด้วย เมื่อกลับมาครองเมือง พระราชธิดาขอมก็ตามมาอยู่ด้วย ดังนั้นจึงไม่ค่อยมีการแข็งเมืองเป็นขบถต่อขอมผู้เป็นพ่อตา

ครั้นจำเนียรกาลช้านานมา ก็มีผู้รักอิสรภาพเหนือสิ่งใดแข็งข้อต่อสู้ขอม เกิดแต่เมืองจามเป็นต้นเหตุ เมื่อขอมยกทัพไปปราบปราม ก็กลับแพ้ทัพเมืองจามกลับมา

จึงเป็นกรณีเหตุให้ต่างเมืองต่างก็แตกความสามัคคีกับขอม จึงพากันต่อสู้แข็งเมืองนับแต่ พ.ศ. ๑๗๐๐ เศษ เป็นต้นมา ขอมต้องทำการสู้รบกับเมืองขึ้น จนถอยกำลังเสื่อมอำนาจลงเป็นลำดับมา

พอตกมาถึง พ.ศ. ๑๗๔๖ กษัตริย์ลาวเวียงชัยนารายณ์ (พะเยา) ก็กรีธาพลยกเคลื่อนลงมาปกครองถึงแดนอู่ทอง (สุพรรณ) เป็นพระยาอู่ทองแคว้นสุวรรณภูมิ แล้วให้พระพนมชัยศิริ ซึ่งเป็นโอรสของพระเจ้าชัยศิริกษัตริย์เวียงชัยปราการ (เมืองฝาง) ลงไปครองเมืองเพชรบุรี เลยเปลี่ยนพระนามตามผู้ปกครองเพชรบุรีคนเดิมว่า "พระพนมทะเลศรีวรเชษฐา" ต่อเมื่อพระยาอู่ทองถึงพิราลัย แล้วพระพนมทะเลเชษฐาได้เป็นใหญ่ จึงทำให้เมืองเพชรบุรี มีอำนาจปกครองลงไปถึงจังหวัดนครศรีธรรมราชอยู่ระยะหนึ่ง (แปลว่าเมืองเพชรบุรี ได้เป็นเมืองหลวงในระหว่างนั้น) ทั้งนี้ปรากฏตามพงศาวดารเหนือกล่าวไว้ดังนั้น พึงสังเกตว่ามีพระยาอู่ทองมาแล้วครั้งหนึ่งแล้วจึงมาเกิดพระเจ้าอยู่ทองหนองโสนในคราว พ.ศ. ๑๘๙๐ เศษขึ้นอีกองค์ ๑ เป็นปฐมกษัตริย์ของกรุงศรีอยุธยาราชธานี

ในระยะกาลใกล้ๆ กันนี้เอง ก็เกิดเรื่องพ่อขุนผาเมืองเงินยางฝ่ายเหนือ เป็นขบถแข็งข้อไม่ยอมขึ้นกับขอมต่อสู้ขอมจนยอมแพ้ เลยยกพ่อขุนบางกลางท่าว ขึ้นเป็นกษัตริย์ของกรุงสุโขทัยทรงพระนามว่า พ่อขุนศรีอินทราทิตย์ราชวงศ์พระร่วงที่ ๑ เมื่อ พ.ศ.ประมาณ ๑๘๐๐

พระร่วงที่ ๒ คือ พ่อขุนรามคำแหง มีพระสติปัญญาสามารถเยี่ยมเรืองอานุภาพ แผ่ราชอาณาจักรลงไปทางใต้ตลอดถึงแหลมมลายูคิดลายสือไทยขึ้นใช้โดยไม่ใช้หนังสือขอม ทำหลักศิลาจารึกประวัติศาสตร์ไว้เป็นหลักฐานมั่นคง ยิ่งกว่าจารึกด้วยหนังสัตว์หรือสมุดข่อยและใบลานใดๆ ทั้งสิ้น

พระเจ้ารามคำแหง เคยเสด็จลงไปรับพระพุทธสิหิงค์ ที่พระเจ้ากรุงลังกาส่งมาถวายถึงนครศรีธรรมราช และประทับแรมที่เพชรบุรี ขากลับนิวัติคืนกรุงสุโขทัย ได้นำพระพุทธสิหงค์และอาราธนาพระภิกษุชาวลังกามาด้วยมากรูป เพื่อจะให้เผยแพร่พุทธศาสนานิกายหินยาน (เถรวาท) แล้วแวะพักที่เพชรบุรีหลายวัน ทำให้ชาวเพชรบุรียินดีรับนับถือลัทธิหินยานแบบลังกาวงศ์สืบต่อมา เมื่อขอมปกครองอยู่นั้น ขอมนับถือศาสนาพราหมณ์ปนพุทธศาสนานิกาย มหายาน (อาจารยวาท) ทางสันนิษฐาน มีความเห็นว่าวัดเกาะหรือวัดเกาะแก้วสุธาราม ซึ่งมีพระเจดีย์ทรงรูปมะหวด ทำเป็นปล้องไฉนห่างๆ กันเป็นแบบเดียวกับเจดีย์ในวัดมหาธาตุเมืองนครศรีธรรมราช คือแบบลังกาวงศ์อยู่ ๒ องค์ ในวัดเกาะ กับมีระฆังหินหรือที่เรียกว่า กังสดาล ๑ แผ่นทำให้คิดเข้าใจว่าสร้างในสมัยพระเจ้ารามคำแหงมหาราช เสด็จประทับเพชรบุรี คราวนั้นเอง ต่อแต่นั้นเป็นต้นมาชาวเพชรบุรี ก็พากันนับถือพุทธศาสนานิกายหินยาน (เถรวาท) แบบลังกาวงศ์กันตลอดมา ยิ่งบวชประเพณีแล้วสึกได้ ก็ยิ่งมีวัดวาอารามเพิ่มมากขึ้นเป็นเงาตามตัวผู้บวช เพชรบุรีจึงมีพระอารามเกิดขึ้นมากในสมัยนั้นเป็นต้นมา

สมัยอยุธยาเป็นราชธานี นับแต่ พ.ศ. ๑๙๐๐ เป็นต้นมา เพชรบุรีมีเหตุการณ์ที่ควรจารึกอย่างสำคัญๆ ก็คือ

ในแผ่นดินสมเด็จพระมหาธรรมราชา พ.ศ. ๒๑๒๑ นักองค์พระสัฏฐา เจ้ากรุงละแวกแห่งกัมพูชารับสั่งให้พระยาจีนจันตุกับพระยาอุเทศราช เป็นแม่ทัพยกพลลงเรือข้ามอ่าวมาบุกรุกปล้นเมืองเพชรบุรี เพราะสมัยนั้นประเทศไทยเป็นเมืองออกของพระเจ้าบุเรงนองกษัตริย์พม่า ฝ่ายเขมร

จึงเห็นว่าไทยอ่อนแอ แต่พระยาสุรินทรฤๅชัยเจ้าเมืองเพชรบุรี ทำการต่อสู้ป้องกันเมืองไว้ได้ ทัพเขมรจึงล่าถอยไป

ส่วนพระยาจีนจันตุ เกรงอาญาพระเจ้าละแวก จะเอาโทษจึงหลบหนีเข้าอ่าวไทยไปสวามิภักดิ์อยู่กับพระมหาธรรมราชา ซึ่งโปรดอภัยโทษให้ ครั้นภายหลังทราบว่า นักองค์พระสัฏฐาไม่เอาโทษ จึงลอบลงเรือใบหนีกลับไปอยู่กับเขมรอีก

ครั้นได้โอกาสที่สมเด็จพระนเรศวร และสมเด็จพระเอกาทศรถต้องเสด็จไปถวายบังคมพระบรมศพพระเจ้าบุเรงนองสวรรคต ที่ประเทศพุกามแทนพระราชบิดา เมื่อ พ.ศ. ๒๑๒๔ พระยาจีนจันตุก็อาสาพระยาละแวก ยกทัพเรือมาตีปล้นเพชรบุรีอีกเป็นการแก้ตัว คราวนี้ยกพลมามากต่อมาก และรู้จุดยุทธศาสตร์ที่เคยแพ้เป็นครู มาคราวนี้จึงพังกำแพงเมืองเข้าได้ (ต่อมาชาวบ้านเรียกตรงนั้นว่าหมู่บ้านกำแพงหัก ซึ่งเป็นท่าเกวียนข้ามฟากใกล้โรงไฟฟ้าในปัจจุบัน) พระยาสุรินทรฤๅทัยตายในที่รบเพชรบุรีแตกทัพที่ส่งมาช่วยตามคำสั่งอยุธยา ยกมาไม่ทันเขมรจึงกวาดต้อนผู้คนและทรัพย์สมบัติของชาวเพชรบุรีไปได้มาก

ถึง พ.ศ. ๒๑๓๖ สมเด็จพระนเรศวรขึ้นครองราชสมบัติสืบแทนพระราชบิดาแล้ว โปรดเกล้าฯ ให้พระยาเพชรบุรีเป็นแม่ทัพเรือเกณฑ์กระบวนเรือทั้งหมด บรรทุกทหารเพชรบุรีข้ามอ่าวไปตีกรุงพนมเปญร่วมกับพระยาราชวังสัน เป็นแม่ทัพเรือด้วยฝ่ายทัพหน้าและทัพหลวงยกไปทางบกเข้าตีพระตะบอง, ศรีโสภณ, เมืองโพธิสัตย์, เมืองบริบูรณ์และเมืองละแวก แต่จับนักองค์พระสัฏฐาได้ ทำพิธีปฐมกรรมล้างแค้นสำเร็จ

สมเด็จพระนเรศวรมหาราช เคยเสด็จประทับแรมที่ชายทะเลชะอำตำบลบางเก่า อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี นัยว่าคราวเสด็จกลับจากศึกหงสาวดีแล้วผ่านทางด่านสิงขร ทรงพักผ่อนพระราชอิริยาบทโดยสร้างที่ประทับพลับพลาแรมอยู่ ต่อมาชาวบ้านจึงเรียกที่นั่นว่า "วังเก่า" แต่บัดนี้เลือนมาเป็นบางเก่าไปเสียแล้ว อย่างน่าเสียดาย

ใน พ.ศ. ๒๑๖๖ แผ่นดินพระเจ้าศรีเสาวภาคซึ่งพระเจ้าทรงธรรมราชบุตรพระเอกาทศรถ อันเกิดแต่พระสนมชิงราชสมบัติขึ้นครองราชสมบัติครองราชเสียเอง จึงเป็นเหตุให้กองอาสาญี่ปุ่นแตกแยกออกเป็น ๒ พวกพวกหนึ่งมียามาดานางามาสา ซึ่งเป็นที่ออกญาเสนาภิมุขเข้ากับฝ่ายพระเจ้าทรงธรรม อีกพวกหนึ่งมีประมาณ ๓๐๐ คน เข้ากับฝ่ายพระเจ้าศรีเสาวภาคเข้าไปในวัง ฆ่าทหารรักษาวังตายแล้วจับองค์พระเจ้าทรงธรรมได้ให้ทำสัญญาปล่อยตัวพระนายไวย และพระเจ้าศรีเสาวภาค กับมิให้เอาโทษทหารญี่ปุ่น พระเจ้าทรงธรรมก็ยอมสัญญา ปล่อยทหารอาสาสมัครญี่ปุ่น ๓๐๐ คนไปแต่ทหารญี่ปุ่นพวกนี้กลับไปขึ้นที่เมืองเพชรบุรีอีก จึงต้องส่งทหารไทยยกไปปราบปรามที่เพชรบุรีทหารอาสาญี่ปุ่นจึงลงเรือใบหนีไป

แต่จดหมายเหตุของชาววิลันดา บันทึกไว้ว่า "อาสาญี่ปุ่นพวกนั้นยังแวะขึ้นที่บางกอกทำการเกะกะอยู่อีกจึงต้องส่งทหารไทยไปปราบอีกจึงลงเรือหนีไป" ส่วนออกญาเสนาภิมุขทำการช่วยเหลือพระเจ้าทรงธรรมจนได้ขึ้นเสวยราชย์สำเร็จผล

ตามพระราชพงศาวดาร ฉบับพระราชหัตถเลขา กล่าวว่า พ.ศ. ๒๑๗๑ แผ่นดินพระบรมราชาที่ ๒ คือพระเชษฐาธิราช อันมีพระศรีศิลป์พระอนุชาคิดจะแย่งราชสมบัติ แต่จับได้เสียก่อน จึงส่งตัวมาขังไว้ในถ้ำเขาวัดบันไดอิฐ จังหวัดเพชรบุรี ให้ส่งตัวมาขังไว้ในถ้ำเขาวัดบันไดอิฐ

จังหวัดเพชรบุรี ให้ส่งอาหารลดลงจนกว่าจะสิ้นพระชนม์ แต่มีญาติทางมารดา คือออกหลวงมงคลชักชวนสมัครพรรคพวกขุดถ้ำทางหลังเขาทะลุต่อกันหลายถ้ำที่คุมขังพระศรีศิลป์ นำเอาพระศรีศิลป์ออกไปได้ ภายหลังจึงคุมสมัครพรรคพวกยึดอำนาจเมืองเพชรบุรี แล้วตั้งแข็งเมืองเป็นขบถต่อพระเชษฐาธิราชฯ จึงต้องส่งเจ้าพระยากลาโหมสุริยวงศ์เป็นแม่ทัพมาปราบสำเร็จโทษเสีย (เจ้าพระยากลาโหมสุริยวงศ์ ต่อมาก็ได้ทรงราชเป็นพระเจ้าปราสาททอง)

ต่อมาสมเด็จพระนารายณ์มหาราช พ.ศ. ๒๒๒๑ มีราชทูตเจริญทางพระราชไมตรี ของสมเด็จพระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๔ แห่งประเทศฝรั่งเศส นำพระราชสาส์นมาถวาย สมเด็จพระนารายณ์มหาราชที่ลพบุรี อันมีมองสิเออร์ ลาลูแบร์ กับมองสิเออร์เซเบเรต์ เดินทางบกพักที่เพชรบุรี เพื่อจะไปสำรวจเมืองมะริด ที่พระราชทานให้ฝรั่งเศสตั้งคลังสินค้า เพื่อค้าขายกับชาวเอเชียต่อไปเมืองเพชรบุรีซึ่งมีโกษาปาน (พระวิสูตรสุนทร ต่อมาเป็นเจ้าพระยาโกษาธิบดี ชื่อตัวว่าปาน) มาจัดการรับรองราชทูต มากับราชทูตอันยิ่งใหญ่ในคราวนั้น และจัดการส่งขบวนการเดินทางบกไปส่งราชทูต เซเบเรต์ถึงเมืองมะริด (ในจดหมายของลาลูแบร์)

แผ่นดินพระเจ้าเสือระหว่าง พ.ศ. ๒๒๔๖ ถึง พ.ศ. ๒๒๕๑ พระพุทธเจ้าเสือ เสด็จพระราชดำเนินโดยเรือพระที่นั่งพายประพาสเพชรบุรี ตั้งพลับพลารับเสด็จที่บ้าน "คุ้งตำหนัก" ตำบลบางตะบูน อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี เพื่อทรงเบ็ดตกปลา ซึ่งเป็นกีฬาทรงโปรดมากชนิดหนึ่ง ดังกลอนนิราศของท่านสุนทรภู่กล่าวว่า

"ถึงที่วังตั้งประทับเสด็จ
มาทรงเบ็ดกระโห้ไม่สังหาร
ให้ปล่อยไปในทะเลเอาเพดาน
แต่โบราณเรียกว่าองค์พระทรงปลา
แต่เดี๋ยวนี้ที่วังก็รั้งร้าง
เป็นรอยทางทุบปราบราบรุกขา
ยังแลเลี่ยนเตียนดีที่พลับพลา
นี่กระอาอนิจจังไม่ยั่งยืน ดังนี้

แล้วเสด็จเข้าเพชรบุรี เพื่อทรงเยี่ยมพระอาจารย์แสงที่วัดบันไดอิฐ ซึ่งแต่เดิมจำพรรษาอยู่วัดมะเหยงค์อยุธยา เป็นพระอาจารย์ทางไสยศาสตร์ของพระพุทธเจ้าเสือ ยังมีพระพุทธรูปจำหลักด้วยไม้จันทน์ยืนองค์หนึ่งถวายไว้แก่วัด จารึกว่าพระพุทธรูปพระเจ้าเสืออยู่ในถ้ำจนบัดนี้ กลับกล่าวกันว่าประทุนเรือพระที่นั่งรองก็ถวายไว้ด้วย กลับทั้งยังได้เสด็จไปทรงเยี่ยมสังฆราชแตงโมที่วัดใหญ่สุวรรณาราม ซึ่งพระองค์ได้ถวายตำหนักเจ้าฟ้าอภัยทศ มาให้เป็นศาลาการเปรียญวัดใหญ่ด้วย (เจ้าฟ้าอภัยทศ เป็นพระราชโอรสของสมเด็จพระนารายณ์มหาราช สวรรคต ที่จังหวัดลพบุรี ออกหลวงสรศักดิ์ (ดอกเดื่อ) ได้ลวงให้เจ้าฟ้าอภัยทศขึ้นไปจากอยุธยา เพื่อเฝ้าพระราชบิดาประชวรหนักแต่พอเสด็จถึงท่าขุนนางขึ้นจากเรือ หลวงสรศักดิ์ก็สำเร็จโทษเสีย ส่วนพระตำหนักที่ในวังจันทร์เกษมอยุธยาของเจ้าฟ้าอภัยทศภายหลังจึงได้ถวายเจ้าแตงโมเสีย "เพราไม่มีใครอยู่นานแล้ว" พระพุทธเจ้าเสือเสด็จเพชรบุรี ครั้งนั้นประทับแรมที่พลับพลาริมน้ำทางฝั่งตะวันตกของตัวเมือง ซึ่งเป็นพลับพลารับรองแขกเมือง และเจ้านายเป็นประจำ มองสิเออร์เซเบเรต์ก็พักพลับพลานี้ ตั้งอยู่ตรงโบสถ์ของวัดพลับพลาชัย ปัจจุบัน

ซึ่งสร้างวัดขึ้นภายหลังจึงชื่อวัดพลับพลาชัยตามสมญาเดิม

ในรัชกาลสมเด็จพระบรมโกษฐ์ ระหว่าง พ.ศ. ๒๒๗๕ ถึง พ.ศ. ๒๓๐๑ มีพระมเหสีทรงกรม เป็นกรมหลวงอภัยนุชิต ผู้สืบเชื้อสายมาจากตระกูลพราหมณ์ในจังหวัดเพชรบุรี เคยเสด็จพระราชดำเนินมาทรงคล้องช้างเผือก (ที่ตำบลไร่พะเนียด) โดยตั้งพระเนียดคล้องช้างเพื่อจับช้างเผือกพลาย ซึ่งพระราชทานชื่อว่า "พระบรมกุญชร" ได้ ๑ เชือก ที่จังหวัดเพชรบุรี

ต่อมาได้ทรงโปรดเกล้าฯ ส่งช่างสิบหมู่จากอยุธยามาสร้างพระวิหารหลวงขึ้น ที่หน้าพระปรางค์วัดมหาธาตุเพื่อเป็นที่ถือน้ำพระพิพัฒนสัตยา ในพิธีสัจจปานกานของพราหมณ์แก่ราชการอีกด้วย ซึ่งยังคงสภาพอยู่ในปัจจุบัน

ครั้นตกมาถึงแผ่นดินพระเจ้าเอกทัศ หรือที่เรียกกันว่าพระที่นั่งสุริยาศน์อัมรินทร์ พ.ศ. ๒๓๐๒ เป็นกษัตริย์ไทยที่อ่อนแอที่สุด เพชรบุรีได้ถูกยุทธภัยจากกองทัพ พระเจ้าอลองพญาพม่ายกทัพผ่านด่านสิงขร ในประจวบคีรีขันธ์ เข้าตีกองทัพไทยที่ไปตั้งรับอยู่ที่นั้นแตก แล้วก็เลยตะลุยเข้าเพชรบุรี ทำให้ชาวเพชรบุรีบ้านแตกสาแหรกขาด (เพราะหามของหนักๆ หนีพม่าสาแหรกจึงขาด) และยังทิ้งพลพม่าไว้คุมเมืองเพชรอีก แล้วเลยไปตีราชบุรี สุพรรณบุรี จนเข้าล้อมกรุงศรีอยุธยา แต่บังเอิญพระเจ้าอลองพญาถูกปืนใหญ่ระเบิดประชวรหนักจึงยกทัพกลับกรุงพุกาม

ความที่ไทยอ่อนแอเพราะผู้นำอ่อนเปียก จึงเป็นเหตุให้พม่าดูหมิ่น หลังจากพระเจ้าอลองพญาสวรรคตแล้ว มังระราชบุตรขึ้นครองประเทศพม่าแทน ก็โปรดเกล้าฯ ให้มังมหานรธาแม่ทัพ ยกพลมาตีเพชรบุรีอีกเมื่อ พ.ศ. ๒๓๐๗ เพชรบุรี ก็มียุทธภัยอีกจนเมืองแทบจะร้าง

ระหว่างนี้พระยาเพชรบุรี เจ้าเมืองเพชรบุรีถูกกล่าวหาว่าคบคิดกับ กรมหมื่นเทพพิพิธเป็นขบถ จึงเอาไปจำไว้ที่อยุธยา จนถึงคราวอยุธยาถูกข้าศึกพม่าล้อมไว้หมดแล้ว ก็ปล่อยพระยาเพชรบุรีออกจากที่คุมขังให้คุมทัพออกสู้พม่า พระยาเพชรบุรีจึงตายในที่รบอย่างกล้าหาญไว้ลายชาวเพชรบุรีใจเพชรไว้ด้วย สมตามชื่อเมือง จนถึง พ.ศ. ๒๓๑๐ กรุงศรีอยุธยาก็แตกยับเยิน เพชรบุรีจึงพลอยกลัวและมีผู้คนในเมืองเหลือน้อยเต็มที วัดวาอารามก็พลอยร้างไปด้วยเหมือนกัน

จนถึงสมัยแผ่นดินพระเจ้าตากสินมหาราช มาทรงกู้ชาติไว้ได้ นั่นแหละผู้คนในเพชรบุรี จึงกลับเข้าบ้านเข้าเมืองเป็นปกติและมีเรื่องกล่าวว่า เมื่อพระเจ้าตากสิน แหวกวงล้อมพม่าไปตั้งตัวเป็นใหญ่ที่จังหวัดระยองซ่องสุมผู้คนสมัครมาเป็นทหารได้มากแล้วนั้น นายสุดจินดา (บุญมา) ลอบลงเรือสำปั้นเล็กจากอยุธยา พอจะผ่านด่านพม่าก็เอาสวะคลุมเรือคว่ำตัวลอยคออยู่ใต้ลำเรือลอยลงมาตามลำน้ำเจ้าพระยาพยายามหนีมาจนถึงราชบุรี มาหานายด้วงพี่ชายซึ่งเป็นหลวงยกกระบัตรอยู่นั้น และแจ้งความจำนงว่าจะไปอาสาเป็นทหาร อยู่กับพระยาตากสินที่ระยอง หลวงยกกระบัตรจึงแนะนำว่ามารดาพระยาตากสิน ชื่อนางนกเอี้ยงอาศัยอยู่กับญาติที่อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ให้นายสุดจินดาพาแม่นกเอี้ยง ไปหาพระยาตากสินด้วยนั่นแหละจะมีความชอบ นายสุดจินดาก็กระทำตามคำแนะนำของพี่พาแม่นกเอี้ยงไปหาพระเจ้าตากสินถึงเมืองจันทบุรี นายสุดจินดา (บุญมา) จึงได้เป็นคุณพระมหามนตรีต่อมา ภายหลังได้เป็นเจ้าพระยาสุรสีห์ แม่ทัพหน้าของพระเจ้าตากสิน

พระเจ้าตากสินแห่งกรุงธนบุรี ได้เคยเป็นแม่ทัพมาตั้งรับพม่าในเพชรบุรี ต่อสู้พม่าข้าศึกถอยหนีไปครั้งหนึ่ง ตามพงศาวดาร และกรีธาทัพไปปราบก๊กพระปลัด ผู้รั้งตั้งตัวเป็นใหญ่นครศรีธรรมราชก็มาพักและเกณฑ์พลเมืองชาวเพชรบุรี ไปรบด้วยครั้งหลังได้ยกไปปราบเจ้าเมืองปัตตานีเป็นขบถ ก็ให้ทหารเพชรบุรีสมทบไปรบด้วย เขากลับได้นำเชลยแขกปัตตานีมาให้อยู่ที่บ้าน ตำบลท่าแร้ง อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งสืบเชื้อสายมาจนบัดนี้

สมัยกรุงรัตนโกสินทร์เป็นราชธานีรัชกาลที่ ๑ เมื่อ พ.ศ. ๒๓๒๕ ได้ทรางแต่งตั้งให้พระยาเพชรบุรี (ฟู) ซึ่งเป็นคนสนิทของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก เคยออกรบใกล้ชิดมากับพระองค์มาเป็นเจ้าเมืองเพชรบุรี เพราะเป็นด่านสำคัญ

ตกถึงสมัยรัชกาลที่ ๓ พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้โปรดเกล้าฯ ให้ทหารเพชรบุรีไปร่วมรบกับทหารลาว เจ้าอนุเวียงจันทน์ เป็นขบถท่านขุนแพ่งแห่งเพชรบุรีต้องตายในที่รบ ตามนิราศเมืองเพชรของท่านสุนทรภู่กล่าวว่า

"ได้เยี่ยมเยียนบ้านท่านขุนแพ่ง มาปลูกแปลกกว่าเคยอาศัย

ด้วยศึกลาวคราวนั้นเธอบรรลัย ไม่มีใครครอบครองจึงหมองมัว" ดังนี้

รัชกาลที่ ๔ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเมื่อครั้งผนวชเป็นพระภิกษุเจ้าฟ้ามงกุฎ ได้เคยเสด็จตรวจการคณะสงฆ์เพชรบุรีประทับอยู่นานๆ ครั้นทรงลาสิกขาบทแล้วขึ้นเสวยสิริราชสมบัติ ก็ทรงโปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระนครคีรี (เขาวัง) เมื่อ พ.ศ. ๒๔๐๑ ซึ่งเป็นมรดกอันสวยสุนทรียภาพอยู่จนบัดนี้ มีพระราชมณเฑียรสถานมากมาย และสร้างพระธาตุจอมเพชร (เจดีย์องค์ใหญ่กลางภูเขาลูกกลาง) กับสร้างวัดพระแก้ว (บนเขาลูกท้าย) กับสร้างวัดมหาสมณารามเชิงเขาได้ด้วย นับว่าเป็นสมบัติอันล้ำค่าของชาวจังหวัดเพชรบุรีอยู่ในทุกวันนี้ (รายละเอียดพระนครคีรี หรือเขามหาสวรรค์ จะหาดูได้ในประวัติเล่มใหญ่)

รัชกาลที่ ๕ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พ.ศ. ๒๔๑๑ ขึ้นเสวยราชย์ โปรดเสด็จพระราชดำเนินประพาสเพชรบุรีเนืองๆ ทรงพระกรุณาบูรณะตกแต่งสร้างพระพุทธรูปไว้ในถ้ำเขาหลวง รวม ๒๒ องค์ และพระราชทานนามถ้ำนี้ว่า "ถ้ำวิมานจักรี" ตอนปลายรัชกาลทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระราชวังหินอ่อนทรงโดม โดยช่างชาวเยอรมัน ชื่อว่า มิสเตอร์ดอริงค์ เป็นสถมดีเมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๒ โดยทรงตั้งพระราชหฤทัยว่า จะเสด็จประทับแรมเป็นราชสำนักประจำอยู่ที่เดียว พระที่นั่งองค์นี้พระราชทานนามว่า "ศรเพชรปราสาท" ที่บ้านปืน ตำบลบ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี แต่ยังมิทันสร้างเสร็จก็สวรรคตเสียก่อน จึงสร้างแล้วเสร็จในรัชกาลที่ ๖ พระราชทานนามใหม่ว่า "พระรามราชนิเวศน์"

ในรัชกาลที่ ๕ ได้สร้างทางรถไฟสายใต้มาสุดทางที่เพชรบุรีเมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๖ มีพันโทพระเนเรนทรรักษาเป็นผู้บังคับกองพันคนแรก ถ้าสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ยังไม่เสด็จสวรรคตเสียก่อน ทรงประทับอยู่เพชรบุรีสมดังที่ตั้งพระราชหฤทัยไว้นั้น เพชรบุรีจะเจริญกว่าปัจจุบันมากต่อมากเป็นแน่

รัชกาลที่ ๖ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงโปรดเสด็จพระราชดำเนินประทับแรมพระที่นั่ง

แรมราชนิเวศน์ (วังบ้านปืน) เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๔๖๐ และวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๔๖๐ ซึ่งเสด็จรถไฟสายใต้ และใน พ.ศ. ๒๔๖๑ เสด็จประทับแรมที่นั่งพระรามราชนิเวศน์ เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ถึงวันที่ ๒ พฤษภาคม จึงเสด็จประทับแรมพระราชฐานชายทะเลหาดเจ้าสำราญ จนถึงวันที่ ๒ กรกฎาคม ในปีเดียวกันจึงเสด็จนิวัติคืนพระนคร

นอกจากพระราชฐานชายทะเลหาดเจ้าสำราญแล้ว ในรัชกาลนี้ยังโปรดเกล้าฯ ให้สร้างที่ประทับชายทะเล "พระราชนิเวศน์มฤคทายวัน" ที่ตำบลห้วยทรายเหนือ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เสด็จประทับแรมอีกจนเสด็จสวรรคต

รัชกาลที่ ๗ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว เคยเสด็จประพาสเพชรบุรี ประทับแรมที่ พระราชนิเวศน์มฤคทายวัน ก่อนสร้างพระราชวังไกลกังวล ที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๔๗๖ เสด็จพระราชดำเนินโดยกระบวนเรือยนต์พระที่นั่ง ประพาสเพชรบุรีขึ้นชมพระนครคีรี (เขาวัง) และวัดมหาธาตุวรวิหาร ทรงพระราชศรัทธา ถวายเงินช่วยในการก่อสร้าง ต่อยอดพระปรางค์ในวัดนี้อีกจำนวนหนึ่งพันห้าร้อยบาท อันมีพระสุวรรณมุนี (หลวงพ่อชิต ชิตรัตน์ เป็นผู้อำนวยการสร้างต่อยอดพระปรางค์)

ครั้นวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๔๗๖ เกิดขบถบวรเดช กองทหารบกเพชรบุรี ก็เข้ากับฝ่ายขบถด้วยแต่ไม่ทันมีการสู้รบเกิดขึ้น ทหารเพชรบุรียอมแพ้เสียก่อน

รัชกาลที่ ๘ พระบาทสมเด็จพระอนันทมหิดลเกิดมหาสงครามโลกครั้งที่ ๒ มหาเอเชียบูรพาทหารญี่ปุ่นเข้ามาตั้งอยู่ในเพชรบุรีเป็นอันมาก ทำสนามบินขึ้นที่บ้านหนองบ้วย อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี ตอนปลายสงครามชาวเพชรบุรีก็ตั้งกองทหารเสรีไทยลับๆ ขึ้นที่ตำบลหนองหญ้าปล้อง อำเภอเขาย้อยในหุบเขาเพื่อต่อต้านญี่ปุ่น มีพลร่มมาส่งอาวุธยุทธภัณฑ์ให้โดยทางลับ แต่ยังมิได้ลงมือรบทหารญี่ปุ่นก็ยอมแพ้เสียก่อนเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๘ นับว่าเคราะห์ดีของชาวเมืองเพชรบุรีอีกวาระหนึ่ง

รัชกาลที่ ๙ เสด็จพระราชดำเนินมายังวัดมหาธาตุวรวิหาร เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๙๖ เพื่อทรงนมัสการพระพุทธรูปและพระปรางค์ประจำเมืองเพชรบุรี พระเทพสุวรรณมุนี เจ้าอาวาสวัดมหาธาตุ ได้ขอพระราชทานพระบรมสารีริกธาตุของหลวง เพื่อประดิษฐานบนพระปรางค์ (ขณะนั้นยังเป็นพระสุวรรณมุนี) ไว้เป็นที่สักการบูชา

ครั้นวันที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๙๗ วิสาขบูชา ก็ทรงพระมหากรุณาโปรดพระราชทาน พระบรมสารีริกธาตุของหลวงสามองค์แก่พระสุวรรณมุนีที่วัดพระศรีรัตนศาสดารามอัญเชิญโดยขบวนแห่มโหฬารเข้าสู่ที่ประทับพลับพลา ณ วัดมหาธาตุวรวิหารเพชรบุรี มีการสมโภช ๙ วัน ๙ คืน

ถึงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๔๙๗ เวลา ๑๐.๐๐ น. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็กพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จพระราชดำเนินยังวัดมหาธาตุเพชรบุรี ทรงประกอบพระราชพิธีประดิษฐาน พระบรมสารีริกธาตุของหลวง บนบุษบกในพระปรางค์ วัดมหาธาตุวรวิหาร

วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๐๘ เสด็จพระราชดำเนินทรงบำเพ็ญพระราชกุศล วันวิสาขบูชา พร้อมสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และพระเจ้าลูกเธอ

ทรงทักษิณานุประธาน รอบพระปรางค์สามรอบ ณ วัดมหาธาตุวรวิหารเพชรบุรี

วันที่ ๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๘ ล้นเกล้าล้นกระหม่อมทั้งสองพระองค์ ทรงพระกรุณาเสด็จมาเททองหล่อพระพุทธรูป ร.๙ ณ พิธีมณฑลที่วัดมหาธาตุเพชรบุรี มีการจัดซุ้มรับเสด็จตลอดทางที่พระราชดำเนิน ในจังหวัดเพชรบุรี

ในฤดูร้อนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี เสด็จประทับแรม ณ วังไกลกังวลที่หัวหิน แล้วก็ทรงโปรดเสด็จประพาสแก่งกระจาน ตำบลสองพี่น้อง หรือตำบลหนองหญ้าปล้อง ที่พวกกะเหรี่ยงชาวเขาอยู่ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แจกเครื่องอุปโภคบริโภคแก่ชาวเขา และทรงโปรดเกล้าฯ ให้สร้างโรงเรียนประชาบาลให้เด็กได้เล่าเรียนทุกแห่ง แม้ที่หุบเขา บ้านห้วย สัตว์เล็ก-สัตว์ใหญ่ ไม่มีทางรถไปถึงก็เสด็จโดยเฮลิคอปเตอร์ แล้วทรงพระราชดำเนินโดยพระบาทข้ามเนินป่า ไปยังบ้านชาวเขาที่นั่นอีก เพื่อพระราชทานสิ่งของแจกจ่าย และเยี่ยมราษฎร ทรงฝ่าอันตราย โดยมิได้ทรงท้อถอยความเหน็ดเหนื่อยพระวรกายเลย จึงเป็นพระมหากรุณาธิคุณล้นเกล้าฯ ต่อชาวจังหวัดเพชรบุรีที่จงรักภักดีมิลืมได้

อนึ่งโครงการไทย-อิสราเอลในพระบรมราชูปถัมภ์ และชมรมกลุ่มชาวไร่ผักในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งขึ้นสองแห่ง เพื่อช่วยเหลือผู้ที่ไม่มีที่ดินทำมาหากินได้ทำไร่ทำผักเป็นอาชีพต่อไป และทรงโปรดเกล้าฯ ให้สร้างโรงเรียนประชาบาลขึ้นทั้งสองแห่ง สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถทรงเอาพระราชหฤทัยใส่เคยเสด็จทรงสั่งสอนทดสอบและแจกเครื่องเล่าเรียนแก่เด็กแทบทุกปีมา ทั้งสองโรงเรียน และทรงมอบหมายให้ ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรีเป็นผู้พิทักษ์อุปการะแทนพระองค์อยู่ทุกเมื่อ ทั้งนี้ย่อมทำให้จังหวัดเพชรบุรีเจริญขึ้นมากสมควรจะจารึกลงเป็นประวัติศาสตร์สืบไป

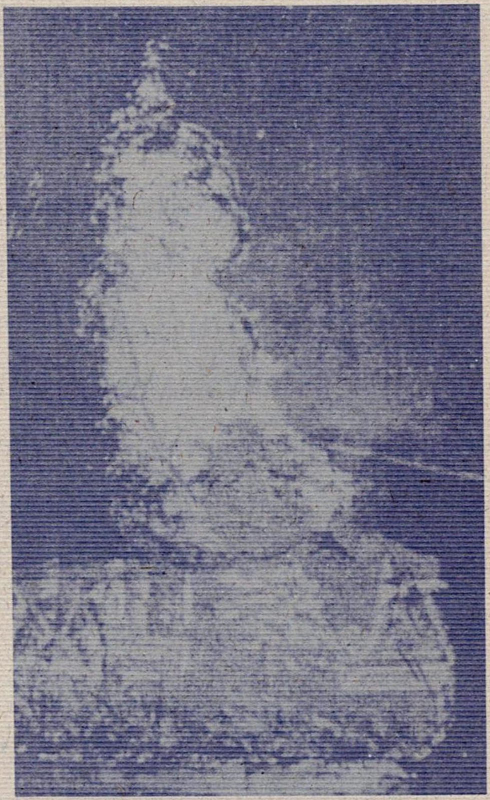

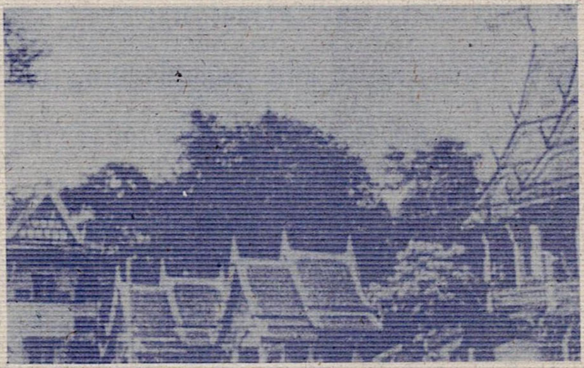

วัดเขาตะเคราเป็นวัดเก่าที่ยังสืบค้นไม่ได้ว่าสร้างแต่เมื่อใดมามีหลักฐานชัดเจนตอนสุนทรภู่เขียนนิราศเมืองเพชรว่า ได้แวะนมัสการหลวงพ่อศักดิ์สิทธิ์วัดเขาตะเครา (ประมาณ พ.ศ. ๒๓๘๘-๒๓๙๒) เรื่องเจ้าอาวาสของวัดเขาตะเคราก็เช่นเดียวกันก็ยังสืบค้นไม่ได้โดยครบถ้วนว่ามีกี่รูปแต่ต้นมาจนปัจจุบัน เท่าที่พอจะสืบค้นได้มีเพียง ๔ รูป ดังนี้ คือ

๑. **พระอธิการทรัพย์** สันนิษฐานว่าเป็นเจ้าอาวาสระหว่างประมาณ พ.ศ. ๒๔๓๐-๒๔๖๐ เป็นชาวบางครกอุปสมบทที่วัดทุ่งเฟื้อ (ปัจจุบันชื่อวัดเฟื้อสุธรรม) ต่อมามาจำพรรษาอยู่วัดเขาตะเครา ได้เป็นเจ้าอาวาสและได้รับแต่งตั้งเป็นพระอุปัชฌาย์ตามลำดับ เป็นพระที่มีชื่อเสียงทางวิปัสนาธุระ มีผู้กล่าวกันว่าท่านได้ทิพยจักษุ สามารถมองเห็นสิ่งที่คนอื่นมองไม่เห็นได้ และว่าท่านมีของดีคือ ลูกอม ใครได้ไว้จะแคล้วคลาดภยันตราย มีประชาชนเคารพนับถือท่านมาก จึงเชื่อว่าประชาชนคงจะมาช่วยงานของวัดมากและทำให้วัดมีความเจริญในสมัยนั้นเป็นอันมากตามความศรัทธาของประชาชนด้วย

๒. พระอธิการห้อย เป็นเจ้าอาวาสระหว่าง พ.ศ. ๒๔๖๐-๒๔๗๐ เป็นชาวบางตะบูน อุปสมบทที่วัดปากคลองบางครก แล้วมาจำพรรษาอยู่วัดเขาตะเครา ต่อมาได้เป็นเจ้าอาวาสอยู่ ๑๐ ปี แล้วลาสิกขาบทเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๐ ระหว่างที่เป็นเจ้าอาวาสมีชื่อเสียงในทางเป็นนักเทศน์ฝีปากเอก ผลงานที่ทำไว้ มีการสร้างรูปจำลองพระอธิการทรัพย์ไว้สักการบูชา, หล่อรูปจำลองหลวงพ่อวัดบ้านแหลม ซึ่งตามประวัติว่าเป็นพระพี่น้องกับหลวงพ่อวัดเขาตะเครา ไว้ให้ประชาชนสักการบูชาที่วัดเขาตะเครา และหล่อรูปแม่ชีแม่พราหมณ์ ขึ้นแทนของเดิมที่ปั้นด้วยปูน ซึ่งขณะนี้ประดิษฐานอยู่ที่ศาลาเชิงบันไดขึ้นพระอุโบสถ

3. พระอธิการอินทร์ (พรหมโชโต) เป็นเจ้าอาวาสระหว่าง พ.ศ. ๒๔๗๐ - ๒๔๙๕ เป็นชาวบางตะบูน นามสกุลเดิมเอี่ยมสำอางค์ตอนเด็กเป็นศิษย์วัดปากลัด ต่อมาได้ไปอยู่กับพระอธิการทรัพย์ วัดเขาตะเครา อุปสมบทที่ปากคลองบางครก (ตอนนั้นพระอธิการทรัพย์ยังมิได้รับแต่งตั้งให้เป็นอุปัชฌาย์) แล้วกลับมาจำพรรษาอยู่ที่วัดเขาตะเคราได้เป็นเจ้าอาวาสสืบต่อจากพระอธิการห้อย ท่านเป็นทั้งนักปฏิบัติธรรมและนักพัฒนาวัด ผลงานที่ท่านได้ทำไว้นับว่าสำคัญ คือ สร้างศาลาการเปรียญใหม่แทนของเก่าที่ทรุดโทรม, ย้ายกุฏิสร้างใหม่ให้เป็นหมวดหมู่, สร้างพระอุโบสถใหม่ (แต่ยังไม่ทันเสร็จก็มรณภาพก่อน) จัดงานนมัสการหลวงพ่อเขาตะเคราประจำปี สร้างเครื่องรางของขลัง อาทิ ลูกอม, เหรียญ, พระผง, แหวน ซึ่งเป็นรูปจำลองหลวงพ่อเขาตะเคราหลายรุ่นได้รับความนิยมจากประชาชนเป็นจำนวนมาก

4. พระครูวชิรกิจโสภณ (ประสพสงฺมโสภโณ) เป็นเจ้าอาวาสแต่ พ.ศ. ๒๔๙๕ จนปัจจุบัน นามสกุลเดิม แสงสุริยา แต่เกิดที่อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ต่อมาได้มาเป็นศิษย์ของพระอธิการอินทร์ อุปสมบทที่วัดเขาตะเคราศึกษาพระปริยัติธรรมได้คุณวุฒินักธรรมเอก ได้เป็นเจ้าคณะตำบลบางครกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นพระอุปัชฌาย์ พ.ศ. ๒๕๐๙ ได้รับสมณศักดิ์เป็นพระครูชั้นโทในราชทินนามว่า "พระครูวชิรกิจโสภณ" เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๑ ขณะที่ยังมิได้เป็นเจ้าอาวาสได้เป็นกำลังสำคัญของพระอธิการอินทร์ ในการพัฒนาวัดเมื่อได้เป็นเจ้าอาวาสแล้ว ได้วางโครงการพัฒนาวัดครั้งใหญ่ เพราะของเดิมเก่าแก่ชำรุดทรุดโทรมมากผลงานที่ท่านได้ทำแล้ว มี สร้างศาลาท่าน้ำสร้างพลับพลา สำหรับหลวงพ่อเขาตะเคราประทับให้ประชาชนนมัสการประจำปี, สร้างกุฏิเจ้าอาวาส-กุฏิสงฆ์ใหม่แบบไทยประยุกต์ ๒ ชั้น รวม ๑๓ หลัง, สร้างกุฏิชี ซ่อมบันไดขึ้นพระวิหารและพระฉาย, สร้างถังเก็บน้ำตลอดทั้งระบบส่งน้ำภายในวัด, ร่วมกับ

ทางราชการสร้างโรงเรียนประชาบาลวัดเขาตะเครา (ประสพประชาสรรค์) ช่วยทางราชการสร้างโรงเรียนบ้านบางหอ สร้างหอฉัน, หอสวดมนต์, กุฎิรับรอง, โรงเจ, ซ่อมพระวิหาร ซึ่งกำลังดำเนินงานอยู่ในปัจจุบัน

โครงการในอนาคตของวัดเขาตะเครา

ถึงแม้ว่าจะสร้างสิ่งต่างๆ ภายในวัดมากมายหลายอย่างแล้วก็ตาม แต่พระครูวชิรกิจโสภณยังมีโครงการต่างๆ ที่จะทำในอนาคตอีกดังนี้ คือ

๑. ศาลาการเปรียญ จะสร้างเป็นตึกแบบทรงไทยประยุกต์ ๒ ชั้น แทนหลังเดิมที่สร้างในสมัยหลวงพ่ออินทร์ ซึ่งบัดนี้ทรุดโทรมมากจนไม่สามารถจะซ่อมแซมได้ โดยจะสร้างขึ้นทางด้านทิศใต้ของกุฎิสงฆ์

๒. กุฎิสงฆ์อีก ๓ หลัง เพื่อให้เพียงพอแก่พระภิกษุสามเณรที่อยู่จำพรรษา เพราะบางปีมีผู้มีศรัทธามาบวชและจำพรรษาที่วัดเขาตะเคราเป็นจำนวน ๑๐๐ รูปเศษ นับว่าเป็นวัดที่มีพระภิกษุจำพรรษามากที่สุดในจังหวัดเพชรบุรี ทำให้เสนาสนะไม่เพียงพอ ต้องไปอยู่ตามที่ต่างๆ เช่น โมสถ์ วิหาร

๓. เขื่อนบริเวณหน้าวัด เนื่องจากวัดตั้งอยู่ริมคลองมีเรือยนต์วิ่งผ่านตลอดวัน คลื่นของเรือยนต์ทำให้ตลิ่งพังอยู่เสมอจึงมีโครงการที่จะสร้างเขื่อนขึ้นป้องกัน

๔. โรงเรียนพระปริยัติธรรม ในเวลาเข้าพรรษามีการสอนพระปริยัติธรรม แก่พระภิกษุสามเณร อุบาสกอุบาสิกาตลอดจนผู้สนใจทั่วๆ ไปแต่ยังไม่มีสถานที่แน่นอน ต้องอาศัยหอฉันบ้าง ศาลาการเปรียญบ้าง ทำให้ไม่สะดวกในการเรียนและการสอน จึงดำริที่จะสร้างโรงเรียนพระปริยัติธรรมขึ้นเป็นสัดส่วนหนึ่งต่างหาก

๕. กำแพงรอบกุฎิ เพื่อให้เขตสังฆาวาสแยกออกเป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากเขตอื่นเหมาะกับเป็นที่อยู่ของผู้ต้องการความสงบอย่างแท้จริง และให้ดูเป็นระเบียบสวยงาม

๖. ฌาปนสถาน เพื่อให้ประชาชนมีสถานที่เผาศพที่ถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัย

๗. ศิลปกรรมบางสมัย เนื่องจากศิลปกรรมของไทยเป็นของวิจิตรพิสดารมีค่าแก่การศึกษาเป็นอย่างยิ่ง แต่ปัจจุบันนี้ศิลปกรรมต่างๆ ถูกทำลายไปมากทั้งโดยธรรมชาติและฝีมือมนุษย์เอง จึงดำริที่จะสร้างศิลปกรรมบางยุคบางสมัยขึ้นให้อนุชนรุ่นหลังได้ศึกษาความเป็นมา

๘. สถานที่ศึกษาทางพุทธศาสนา โดยจะสร้างจำลองสถานที่สำคัญ ในทางพระพุทธศาสนา เช่น สถานที่ประสูติ ตรัสรู้ แสดงปฐมเทศนา และนิพพาน เป็นต้น ซึ่งขณะนี้ได้ดำเนินการไปบ้างแล้ว

๙. ตั้งมูลนิธิ ตามที่กล่าวมาในคำปรารภแล้วว่าวัดเขาตะเครามีพระภิกษุสามเณรจำพรรษาเป็นจำนวนมาก แต่ประชาชนที่อยู่ในหมู่บ้านใกล้เคียงมีจำนวนน้อย ทำให้พระภิกษุสามเณรบางรูปญาติโยมอยู่ไกลแต่มีศรัทธามาบวชจำพรรษา ทำให้ได้รับความลำบากเพราะไม่มีญาติโยมคอยอุปถัมภ์ ทางวัดจึงต้องตั้งโรงครัวทำอาหารเป็นประจำ ในการนี้ต้องใช้จ่ายเงินเป็นจำนวนมาก ด้านการศึกษาของพระภิกษุสามเณรที่บวชเข้ามาแล้ว ก็มีการเรียนการสอนพระปริยัติธรรมซึ่งต้องมีอุปกรณ์การเรียน การสอนและค่าใช้จ่ายอื่นๆ อีก

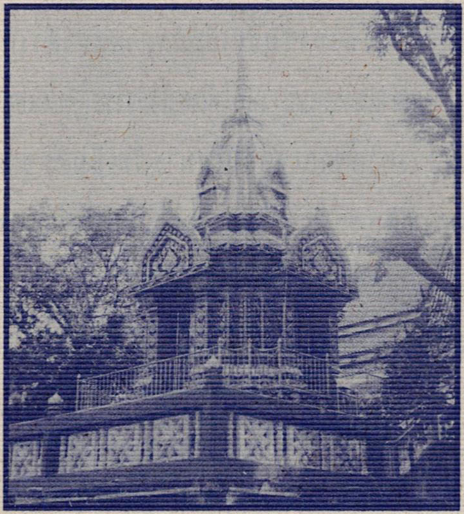
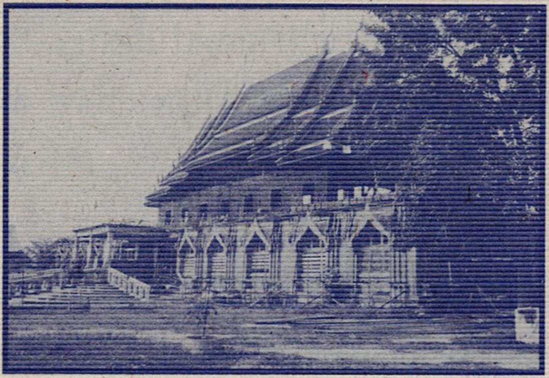

๑๐. นอกจากนี้ทางวัดได้ร่วมกับชุมชนและหน่วยราชการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อการส่งเสริมและเผยแพร่พระพุทธศาสนาในวันสำคัญทางศาสนา กิจกรรมเพื่อเทิดพระเกียรติสถาบันพระมหากษัตริย์ เช่น การอุปสมบทหมู่ การบวชเนกขัมม์บารมี เพื่อร่วมถวายเป็นพระราชกุศลในวันแม่แห่งชาติ วันพ่อแห่งชาติ และการจัดกิจกรรมร่วมหน่วยราชการในวันสำคัญของหน่วยราชการนั้น ๆ เป็นประจำตลอดมาทุกปี

ปัจจุบันทางวัดได้จัดทำแผนงานทำนุบำรุง บูรณะ และพัฒนาวัดเขาตะเครา พ.ศ. ๒๕๔๓ - ๒๕๔๗ (ระยะ ๕ ปี) เพื่อดำเนินการตามโครงการต่าง ๆ โดยสังเขปดังนี้

๑. โครงการต่อเติม-ตกแต่งอาคาร "ศาลาเอนกประสงค์เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เฉลิมชนม์พรรษา ๖ รอบ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๒"

๒. โครงการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์พุทธศาสนาและห้องสมุดชุมชน

๓. โครงการก่อสร้างสวนธรรมะและพลานามัย เทิดพระเกียรติสมเด็จย่า

๔. โครงการก่อสร้างหอสวดมนต์หลังใหม่

๕. โครงการซ่อมแซมอุโบสถและพลับพลาทรงไทย

๖. โครงการก่อสร้างลานจอดรถยนต์และถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก

๗. โครงการก่อสร้างกำแพงแนวเขตวัด

๘. โครงการน้ำจืดเพื่อการอุปโภคบริโภคของชุมชน

๙. โครงการซ่อมแซมโรงเรียนพระปริยัติธรรม

วัดเขาตะเคราและประชาชนเขาตระเคราจะได้ดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ของโครงการดังกล่าว ต่อไป

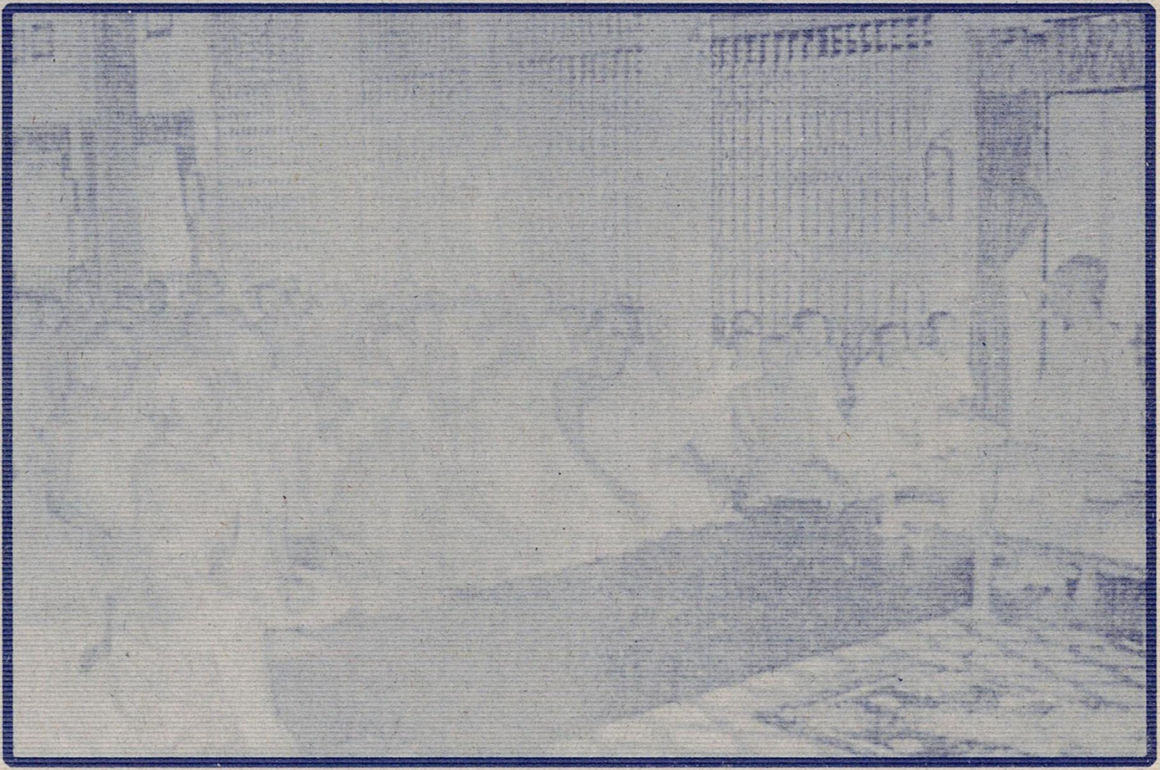

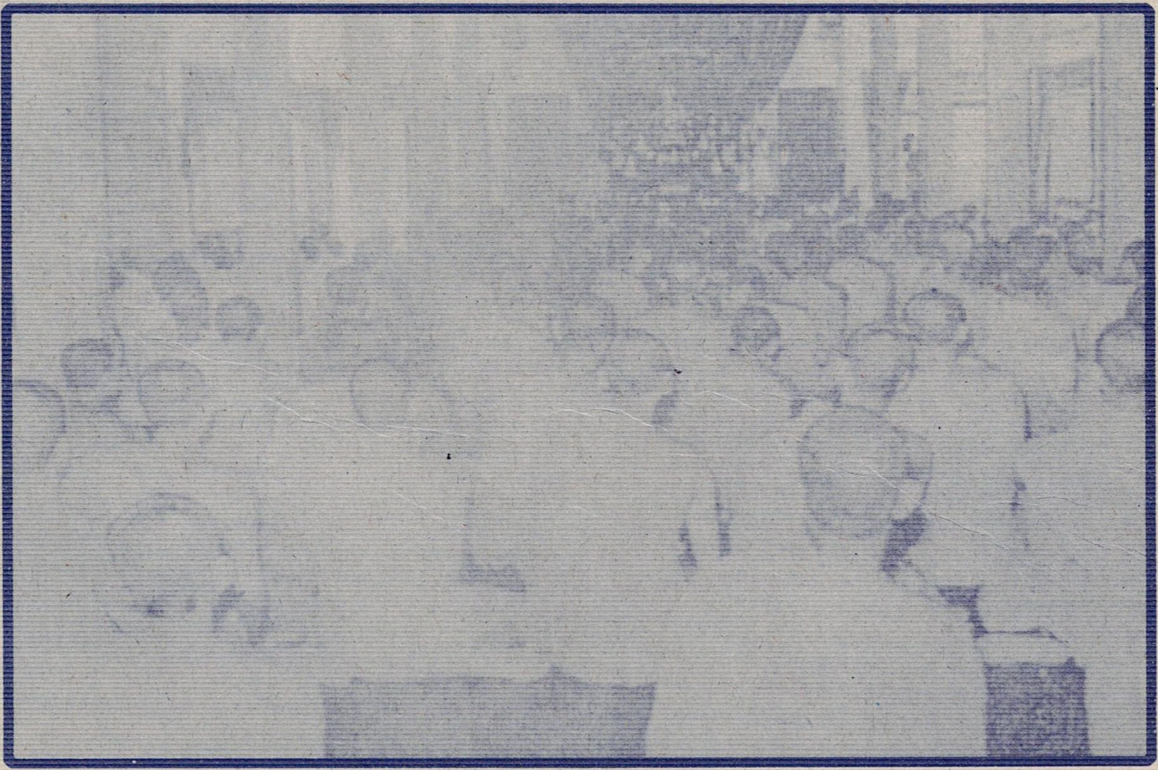

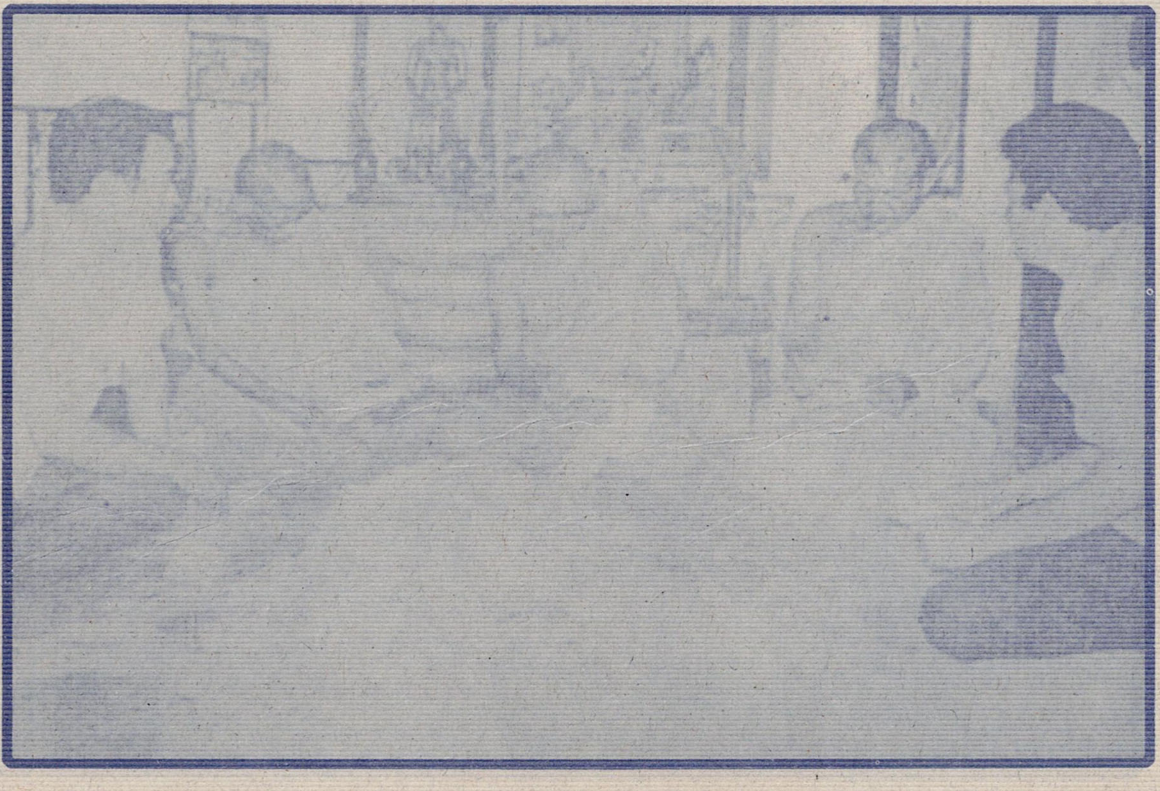

6
วัดเขาตะเครา 15
4

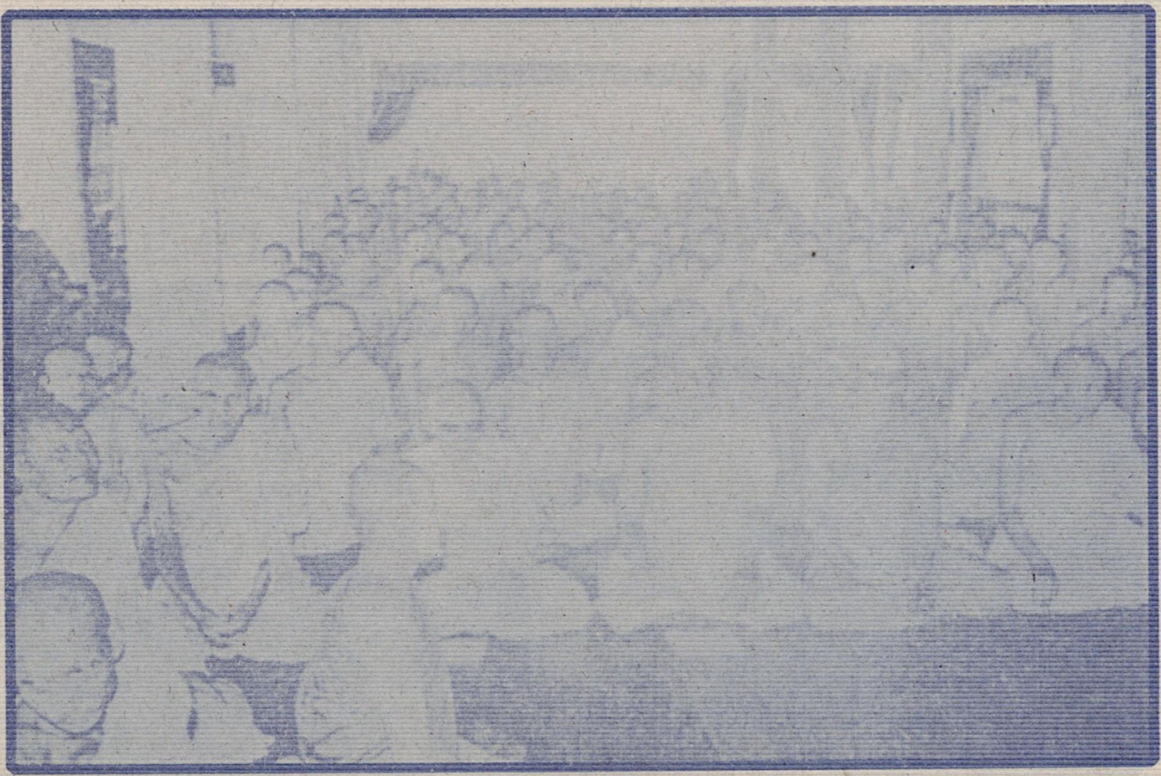

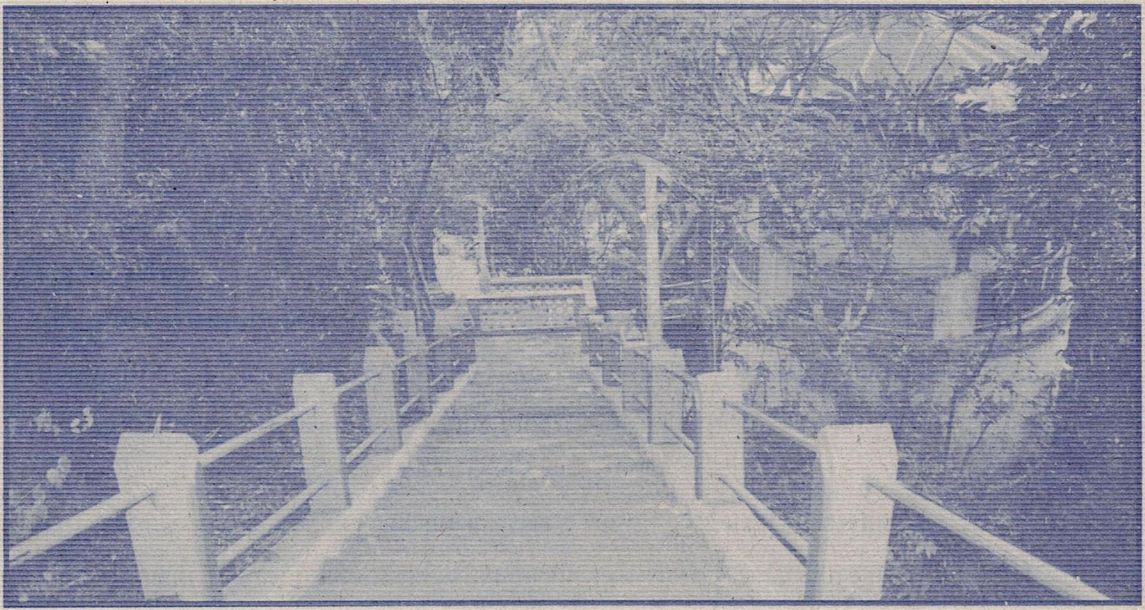

วัดเขาตะเคราฯตั้งอยู่ตำบลบางครก อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรีเป็นวัดที่เก่า แก่มีชื่อเสียงมาแต่โบราณทั้งนี้ เพราะมีพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์องค์หนึ่งที่คนทั่วไปเรียกว่า"หลวงพ่อวัดเขาตะเคราหรือหลวงปู่ทอง วัดเขาตะเครา" ดังจะเห็นได้จากนิราศเมืองเพชรของมหากวีเอกของไทยที่กล่าวไว้ตอนหนึ่งว่า

ไปครู่หนึ่งถึงเขาตะคริวสว่าท
มีอาวาสวัดวามหาเถร
มะพร้าวรอบขอบที่บริเวณ
พอจวนเพลพักร้อนผ่อนสำราญ
กับหนูพัดจัดธูปเทียนดอกไม้
ขึ้นไปไหว้พระสัมฤทธิ์พิษฐาน
เขานับถือลือมาแต่บุราณ
ใครบนบานพระก็รับช่วยดับร้อนฯ

สุนทรภู่ประพันธ์บทนิราศเมืองเพชรไว้เมื่อ พ.ศ.๒๓๗๔ เป็นหลักฐานสำคัญอันหนึ่งที่ชี้ให้เห็นว่าหลวงพ่อวัดเขาตะเคราเป็นพระพุทธรูปที่ศักดิ์สิทธิ์ ชาวบ้านเคารพนับถือมาช้านานแล้ว สุนทรภู่คงทราบกิตติศัพท์ความศักดิ์สิทธิ์ผ่านมาจึงแวะขึ้นนมัสการ นอกจากนี้ยังมีหลักฐานจารึกเป็นภาษาจีนติดแผ่นป้ายอยู่ที่วัดเขาตะเคราปัจจุบันนี้อีก ๕ แผ่น ซึ่งแผ่นหนึ่งแปลได้ว่าช่วยบำบัดทุกข์ประชาชนอีกแผ่นหนึ่งแปลว่าลูกศิษย์หลวงพ่อชื่อเฮ่งเจี๊ยมชั่วเป็นผู้ถวายอีกแผ่นหนึ่งบอกถึงว่าบ้านที่เกิดของลูกศิษย์คนนั้นอยู่ที่โคงวนเลี้ยง ไผ่ซงจั๋ว เหล่านี้นับว่าเป็นหลักฐานยืนยันอีกประการหนึ่งถึง ความสำคัญ ของพระพุทธรูปองค์นี้

พระพุทธรูป"หลวงพ่อเขาตะเครา" ที่เห็นปรากฏภายนอกเป็นพระพุทธรูปนั่งปางมารวิชัยสูง ๒๙ นิ้วหน้าตัก กว้าง ๒๑ นิ้ว ยังไม่ทราบว่าเป็นพระพุทธรูปหล่อหรือรูปปั้น เพราะปัจจุบันปิดทองที่องค์พระพุทธรูปหนามากจนทำให้ไม่เห็นองค์เดิมนับว่าพระพุทธรูปองค์จริงเป็นทองคำหรือทองสัมฤทธิ์ จากนิราศสุนทรภู่ คนโบราณเกรงจะสูญหายจึงทำองค์ใหญ่หุ้มไว้ชั้นหนึ่งดังที่ปรากฏตามประวัติเดิมของหลวงพ่อวัดเขาตะเครา ที่เล่ากันสืบมานั้นเป็นนิยามปรำปราดังนี้

เล่ากันว่าเดิมทีเดียวนั้นมีพระสงฆ์ ๒ องค์ สามเณร ๑ องค์ เป็นพี่น้องกันซึ่งมีฤทธิ์เดชเวทย์มนต์แรงกล้ามากทั้งสามองค์ ได้ทดลองวิชากัน องค์ที่ทำน้ำมนต์ไว้ได้ทดลองวิชากันองค์ที่ ทำน้ำมนต์ไว้สั่งองค์ที่สองว่าถ้าโดดลงไปในน้ำแล้วกลายเป็นพระพุทธรูปลอยขึ้นมาให้ใช้น้ำมนต์นั้นรดลงไปจึงจะกลับเป็นสงฆ์ตามเดิมเมื่อองค์พี่กระโดดลงไปในน้ำและกลายเป็นพระพุทธรูปลอยขึ้นมาจริงๆแล้วองค์ที่ ๒ ไม่รดน้ำมนต์และว่าเมื่อพี่ทำได้ตนก็ทำได้องค์ที่ ๒ จึงสั่งองค์ที่ ๓ ที่เป็นเณรว่าถ้ากระโดดลงไป และกลายเป็นพระพุทธรูปลอยขึ้นมาแล้วให้ใช้น้ำมนต์รด แล้วองค์ที่ ๒ กระโดดลงไปกลายเป็นพระพุทธรูปลอยขึ้นมาอีกองค์ที่ ๓ ที่เป็นเณรเห็นดังนั้นก็ว่าพี่ ๆ ทำได้ตนก็ทำได้จึงกระโดดน้ำลงไปบ้างก็กลาง เป็นพระพุทธรูปลอยขึ้นมาเมื่อไม่มีองค์ใดเอาน้ำมนต์รดเช่นนี้จึงกลายเป็นพระพุทธรูปลอยน้ำอยู่เช่นนั้น

ต่อมาได้แสดงอภินิหาร โดยลอยน้ำขึ้นล่องอยู่ที่ ร.พัน ๒ ทหารช่างอยุธยาเกาะลอยขึ้นที่คุ้งน้ำซึ่งภายหลัง เรียกว่า "คุ้ง ๓ พระทวน" (ซึ่งปัจจุบันเพี้ยนไปเรียกเป็นสัมประทวน) แล้วต่อมาลอยอยู่ที่จังหวัดฉะเชิงเทรา โสธร มีผู้รู้เอาสายสิญจน์ไปผูก ปลูกศาลเพียงตาอาราธนาอัญเชิญองค์กลางขึ้น เหลือ ๒ องค์มาโผล่ที่สามเสนปัจจุบันชาวสามเสนได้เอาเชือกสามเส้นผูกพระพุทธรูป

แล้วฉุดด้วยกำลังคนเป็นจำนวนมากก็ไม่ขึ้น จนกระทั่งเชือกสามเส้นนั้นขาด พระพุทธรูป ๒ องค์นั้นก็จมน้ำหายไป ที่นั้นจึงเรียกว่า สามเส้น และต่อมาเพี้ยนเป็นสามเสน

ต่อมาเมื่อ พ.ศ. ๒๓๑๒ สมัยปลายกรุงศรีอยุธยา ก่อนเสียกรุงต่อพม่า ชาวบ้านแหลมจังหวัดเพชรบุรี อพยพหนีพม่าไปตั้งบ้านเรือนอยู่ที่ ปากคลองแม่กลอง อำเภอเมืองสมุทรสงครามใกล้กับวัดบ้านแหลม หรือวัดเพชรสมุทรเดิมชื่อวัดศรีจำปา ปัจจุบันเรียก วัดบ้านแหลม หรือวัดเพชรสมุทรปัจจุบันวัดศรีจำปานี้เป็นวัดร้างเพราะทรุดโทรม ชาวบ้านแหลมที่อพยพไปอยู่ ได้ช่วยกันบูรณะก่อสร้างใหม่ แล้วให้ชื่อว่าวัดบ้านแหลม เป็นอนุสรณ์ของชาวบ้านแหลม ผู้สร้าง ต่อมาจึงเปลี่ยนเป็น วัดเพชรสมุทรฯ วันหนึ่ง ชาวบ้านแหลมเหล่านี้ซึ่งมีอาชีพทางประมง ออกไปเที่ยวหาปลา ลากอวน ไปพบพระพุทธรูป ๒ องค์ องค์หนึ่งเป็นพระพุทธรูปนั่งองค์หนึ่งเป็นพระพุทธรูปยืน จึงนำพระพุทธรูปองค์ยืนไปประดิษฐานไว้ ณ วัดบ้านแหลม (วัดศรีจำปา) ต่อมาชาวบ้านจึงเรียกว่า "หลวงพ่อวัดบ้านแหลม" ตามนามที่ได้พระพุทธรูป มาอีกองค์หนึ่งคือพระพุทธรูปนั่งได้มอบให้กับชาวบางตะบูน ซึ่งคงจะเป็นพรรคพวก หรือญาติพี่น้อง ชาวบางตะบูนจึงนำมา ประดิษฐานไว้ ณ วัดเขาตะเคราฯ และเรียกกันว่า "หลวงพ่อวัดเขาตะเครา" จนปัจจุบันถ้าจะนับแต่ปีที่นำมาถึง ปี ๒๕๔๒ นี้ วัดเขาตะเคราจะมีอายุ ๒๓๕ ปี

หลวงพ่อเทวฤทธิ์ ปัจจุบันเป็นพระประธานในอุโบสถ เป็นพระทรงเครื่องแบบเทวรูป สูง ๕๔ นิ้ว เนื้อปูนเป็นพระเก่าแก่องค์หนึ่ง อาจกล่าวได้ว่าเก่ากว่าการตั้งวัด เพราะพุทธลักษณะขององค์ท่านเป็นแบบเดียวกันกับพระในอุโบสถวัดพระเมรุ จังหวัดอยุธยา และเป็นการปั้นลักษณะเดียวกัน ปูนชนิดเดียวกัน พูดถึงความศักดิ์สิทธิ์แล้วไม่แพ้หลวงพ่อวัดเขาตะเครา เพราะชาวบ้านในละแวกนั้น หรือจังหวัดใกล้เคียงที่ทราบจะขอพึ่งบารมีในด้านใดๆ ก็ตามมักจะขอจากหลวงพ่อเขาตะเครา และหลวงพ่อเทวฤทธิ์ด้วยทั้งสององค์ควบคู่กันไป

อนึ่ง เมื่อคราวสมเด็จพระมหาสมณะเจ้ากรมพระยาวชิรญาณวโรรส สมเด็จพระสังฆราชเจ้าตรวจการคณะสงฆ์ในจังหวัดเพชรบุรี ผ่านมาทางวัดได้ขึ้นนมัสการ ยังทรงปรารภว่าพิจารณาดูพุทธลักษณะและความเก่าของกากปูน แล้วน่าจะศักดิ์สิทธิ์มาก และก็ศักดิ์สิทธิ์จริงๆ เพราะเคยปรากฏเหตุการณ์มาแล้ว จะนำเหตุการณ์มากล่าวที่นี้ก็เนื้อที่จำกัด จึงขอให้สอบถามเอาเองจากที่วัดฯ หรือจากผู้ที่เคยประสบมา

หลวงพ่อวิหารบนเขาตะเครา หรือนัยหนึ่งเรียกว่า **หลวงพ่อหมอ** ปัจจุบันประดิษฐานเป็นพระประธานอยู่ในวิหารบนเขา สร้างจำลองแบบหลวงพ่อเขาตะเครา สูง ๓๗ นิ้ว หน้าตักกว้าง ๒๐ นิ้ว ปั้นด้วยปูนขาวผสมน้ำเชื้อสมัยก่อน (น้ำอ้อย, หนังเป็นต้น) ตามประวัติที่มาเข้าใจว่าชาวบ้านแหลม ที่ไปอยู่แม่กลอง ไปทำการประมงได้พระพุทธรูปมาองค์หนึ่ง ซึ่งปัจจุบันเราเรียกว่า "หลวงพ่อเขาตะเครา" นั้นได้นำมา ประดิษฐานไว้ที่ยอดเขาตะเคราก่อนทั้งนี้เพื่อสะดวกในการนมัสการที่จะผ่านไปผ่านมาระหว่างแม่กลางกับบ้านแหลม ซึ่งเป็นถิ่นกำเนิดของตน เพราะสมัยก่อนนี้ทะเลกับวัดเขาตะเครา นั้นไม่ห่างกันมากนัก เข้าใจว่าห่างกันประมาณ ๑ ก.ม. เท่านั้น เมื่อผ่านมาทางทะเลย่อมแลเห็นเขาตะเคราชัด ไม่ต้องแวะขึ้นมา นมัสการเพียงแต่ผ่านมาในทางทะเลก็นมันการได้ เพื่อความสะดวกดังกล่าวนั้น จึงได้นำไปประดิษฐานไว้

บนเขาตะเคราก่อน ต่อมาชายทะเลได้งอกออกไปไกลมาก ผู้ที่จะมานมัสการจะขึ้นไปนมัสการก็ลำบาก (สมัยก่อนไม่มีบันได ขึ้นลงถาวรเช่นปัจจุบัน) มีทางเดินคดเคี้ยวขึ้นเขาสำหรับผู้เฒ่าผู้แก่ยิ่งลำบากมาก ผู้มีความรับผิดชอบสมัยนั้นจึงย้ายองค์ท่านมาประดิษฐาน ณ อุโบสถที่เชิงเขา จึงเป็นพระประธานองค์ที่ ๒ รองจากหลวงพ่อเทวฤทธิ์ เมื่ออาราธนาหลวงพ่อลงมาแล้วก็ จำเป็นต้องทำขึ้นใหม่เพื่อแทนหลวงพ่อ จึงได้จำลองรูปร่างเหมือนหลวงพ่อเขาตะเครา แต่องค์ใหญ่กว่า เพื่อมิให้วิหารเป็นที่ว่างเปล่า เข้าใจว่าสร้างมาร่วมประมาณ ๒๐๐ ปี

ที่ได้รับสมญานามว่าหลวงพ่อหมอนั้น เพราะสมัยก่อนนี้การแพทย์ยังไม่เจริญประชาชนสมัยนั้นจึงต้องพึ่งตนเองหรือหาที่พึ่งอื่นๆ พอเจ็บไข้ได้ป่วยได้พากันหาสมุนไพรบนเขาแล้วพลีต้นไม้บนเขาเอาตามชอบใจถือเสมือนว่าเป็นยาของหลวงพ่อ เมื่อพลีเอามาได้แล้ว ก็นำไปให้หลวงพ่อวิหารบนเขาปลุกเสกโดยเอาหม้อยาหรือต้นไม้ใบไม้ที่พลีมาได้มัดเข้าแล้วนำมาตั้งที่หน้าตักหลวงพ่อ จุดธูปเทียนอธิษฐานบนบานศาลกล่าวสักพักหนึ่งจึงลาเอามา ก่อนจะลานำไปต้มรับประทาน ก็เอาขี้ธูปขี้เทียนบริเวณหน้าแท่นบูชาผสมไปด้วยแล้วนำไปต้มรับประทาน และปรากฏว่าหายมากกว่าตาย ด้วยประการฉะนี้จึงนิยมเรียกกันว่า "หลวงพ่อหมอ"

อนึ่ง ทางด้านเมตตามหาลาภก็ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าเป็นหมอเท่าไรนัก กล่าวคือผู้ใดเดือดร้อนเงินทองไม่สามารถหาทางออกได้ถึงจะต้องล้มละลายหายนะแล้ว พอจุดธูปเทียนออกขานว่านชื่อองค์ท่านองค์ท่านจะไปเข้าฝันบอกลาภให้ ก็พ้นจากล้มละลายหายนะได้ก็มากและยังมีเรื่องอื่นๆ อีกมากไม่สามารถ จะนำมากล่าวให้หมดได้ เนื่องจากหน้ากระดาษ จำกัด จึงกล่าวให้ท่านทั้งหลายได้ทราบ พอเป็นทางว่าพระองค์ท่านมีคุณวิเศษทางไหน เพื่อท่านทั้งหลายจะจับทิศทางได้ถูกต้อง

หลวงพ่อองค์นี้ ยังไม่เคยอัญเชิญลงในรูปหรือเหรียญให้ท่านทั้งหลายไปบูชาหรือติดตัวกันเลยมาระลึกถึงในความศักดิ์สิทธิ์ ในองค์ท่านที่ช่วยเหลือเกื้อกูลมนุษย์ทั้งหลายมาเป็นนับร้อยๆ ปี จึงเป็นสมควรยกย่องององค์ท่าน และประกาศความศักดิ์สิทธิ์ด้วยการนำมารวมเป็นไตรภาคี กับหลวงพ่อเขาตะเครา หลวงพ่อเทวฤทธิ์ ในหนังสือเล่มนี้...

พระกริ่งไตรภาคี (๓ พี่น้อง)

สร้างจำนวน ๘๔,๐๐๐ องค์

- เนื้อธรรมดา เท่ากองผ้าป่าที่จะทอด
- เนื้อเงินบริสุทธิ์ ๒,๕๒๐ องค์
- เนื้อทองคำ (หนัก ๑ บาท หรือ ๑.๕๐ บาท) สร้าง ๒๑๓ องค์ เท่ากับจำนวนปีที่หลวงพ่อเขาตะเครา ประดิษฐานอยู่วัดเขาตะเครา ๒๑๓ ปี)

หลักเกณฑ์ในการบูชา มีดังนี้

ก. เนื้อธรรมดามอบให้กับผู้บริจาคผ้าป่า ๑ กองๆ ละ ๕๐ บาท จำนวน ๑ องค์

ข. เนื้อเงินมอบให้กับ คณะกรรมการทุกท่านที่ดำเนินงาน ถ้าเหลือจากคณะกรรมการจะมอบให้กับผู้ทำบุญร่วมงานวางศิลาฤกษ์และเขื่อนริมน้ำ ซึ่งบริจาคตั้งแต่ ๕๒๐ บาท ขึ้นไป

ค. เนื้อทองคำจะนำทูลเกล้า ถวายสมเด็จพระบรม

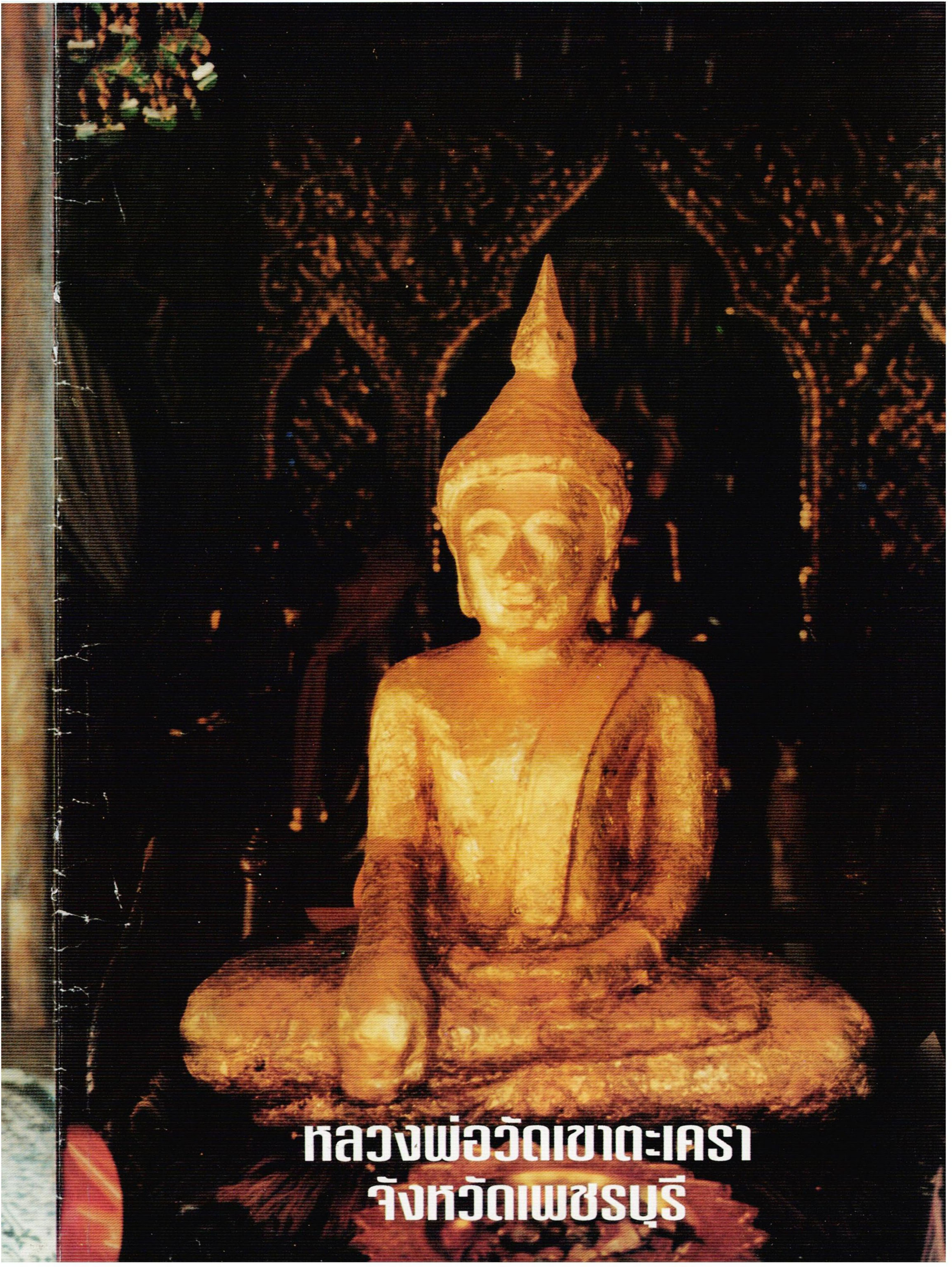

หลวงพ่อวัดเขาตะเครา
จังหวัดเพชรบุรี

พระครูวชิรกิจโสภณ

เจ้าอาวาสวัดเขาตะเครา เจ้าคณะอำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

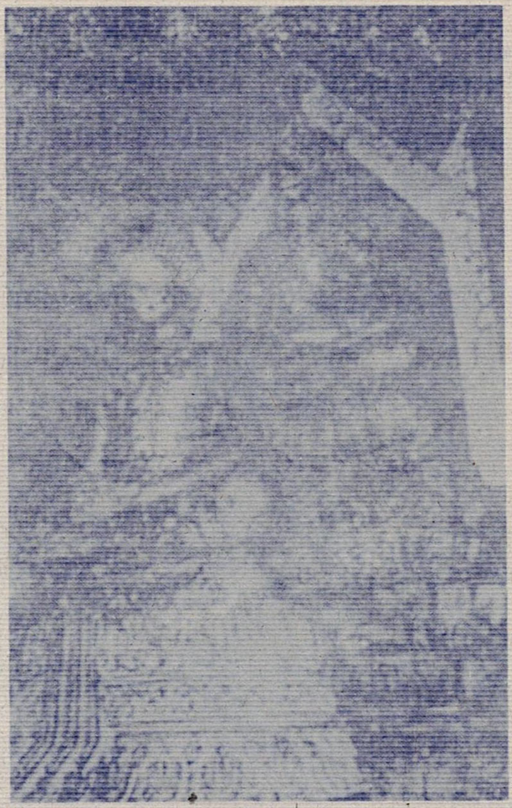

ค. เนื้อทองคำจะนำทูลเกล้า ถวายสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช ๑-๙ องค์แรก องค์ที่ ๑๐ จะมอบให้กับผู้บริจาคร่วมงานวางศิลาฤกษ์กุฏิสงฆ์ และเขื่อนกั้นน้ำ ที่บริจาคตั้งแต่ ๓,๒๑๓ บาท ขึ้นไปสำหรับพระเนื้อทองคำนี้ ทางวัดฯ จะออกใบอนุโมทนาบัตร มีหมายเลขประจำองค์พระตรงกัน เพื่อจะได้ทราบว่าอยู่ที่ผู้ใดบ้าง

(เนื้อทองคำและเงินอาจองค์เล็กกว่านี้ เพื่อความเหมาะสมในการนำติดตัว และลดปริมาณเนื้อทองและเงินด้วย)

เมื่อกล่าวถึงหลวงพ่อ (พระพุทธรูป) แล้วควรจะกล่าวถึงความเป็นมาของวัดด้วยว่าทำไมจึงได้ชื่อว่า "เขาตะเครา"

เขาตะเครานี้สันนิษฐานเอาว่า มีเจ้าสัวชาวจีนผู้หนึ่งมีศรัทธามาก เมื่อได้พระพุทธรูปขึ้นมาประดิษฐานเป็นมิ่งขวัญแล้ว จึงสละทรัพย์สร้างเป็นวัดขึ้น โดยให้ลูกน้องคนหนึ่งไม่ปรากฏชื่อคอยควบคุมซึ่งเป็นชาวจีนเหมือนกัน จีนผู้ควบคุมนี้เอาไว้หนวดเครายาวเพราะเป็นที่นิยมชาวจีนสมัยโน้น ชาวบ้านเห็นจีนไว้เครายาวดังนี้ จึงเรียกวัดและเขาผนวกกันเข้าไปว่า "วัดเขาจีนเครา" ต่อมาคำว่าจีนเป็นคำที่เรียกยากและไม่คุ้นหูของชาวบ้าน ในสมัยต่อมาจึงเปลี่ยน "จีน" เป็น "ตา" เพราะง่ายดี และเป็นชื่อที่เหมาะสมของคนที่มีอายุเรียกว่าภาษาพาไปเมื่อกาลนานมา ภาษาคงจะกร่อนเข้า "สระอา" เป็น "สระอะ" ไป จึงเปลี่ยน "ตา" เป็น "ตะ" เมื่อสรุปแล้วได้ความตามนามปัจจุบันว่า "วัดเขาตะเคราะ".

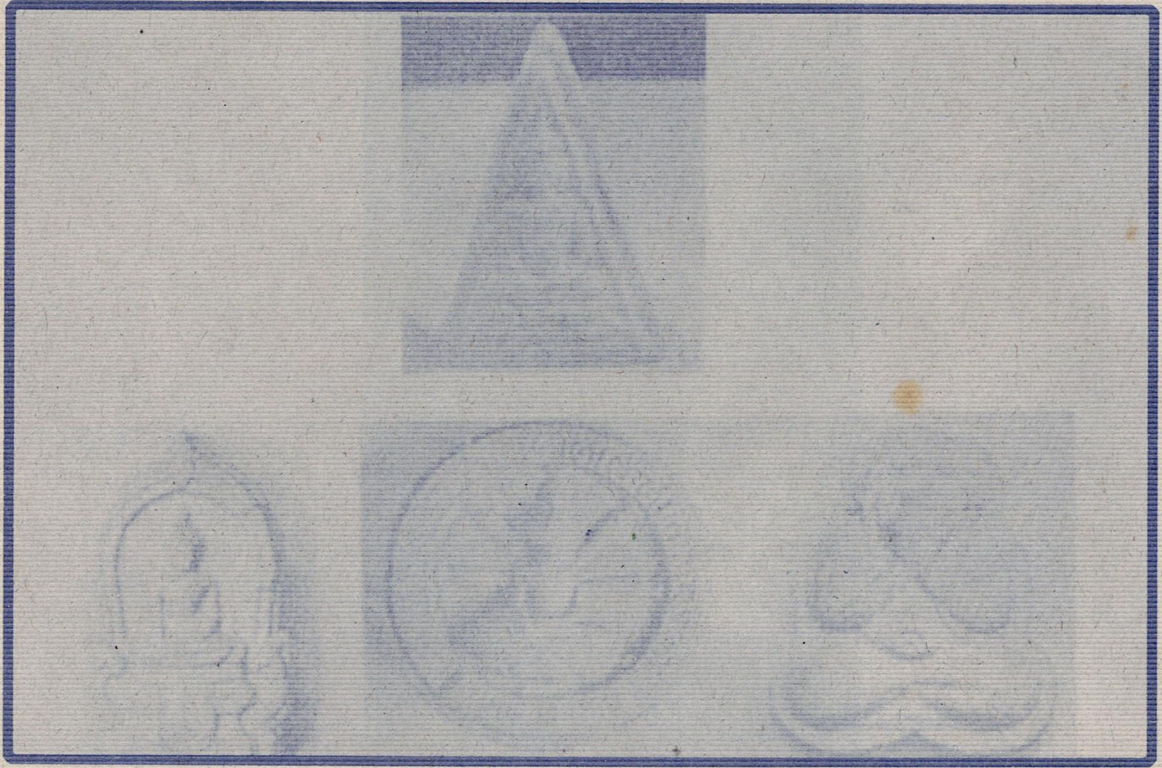

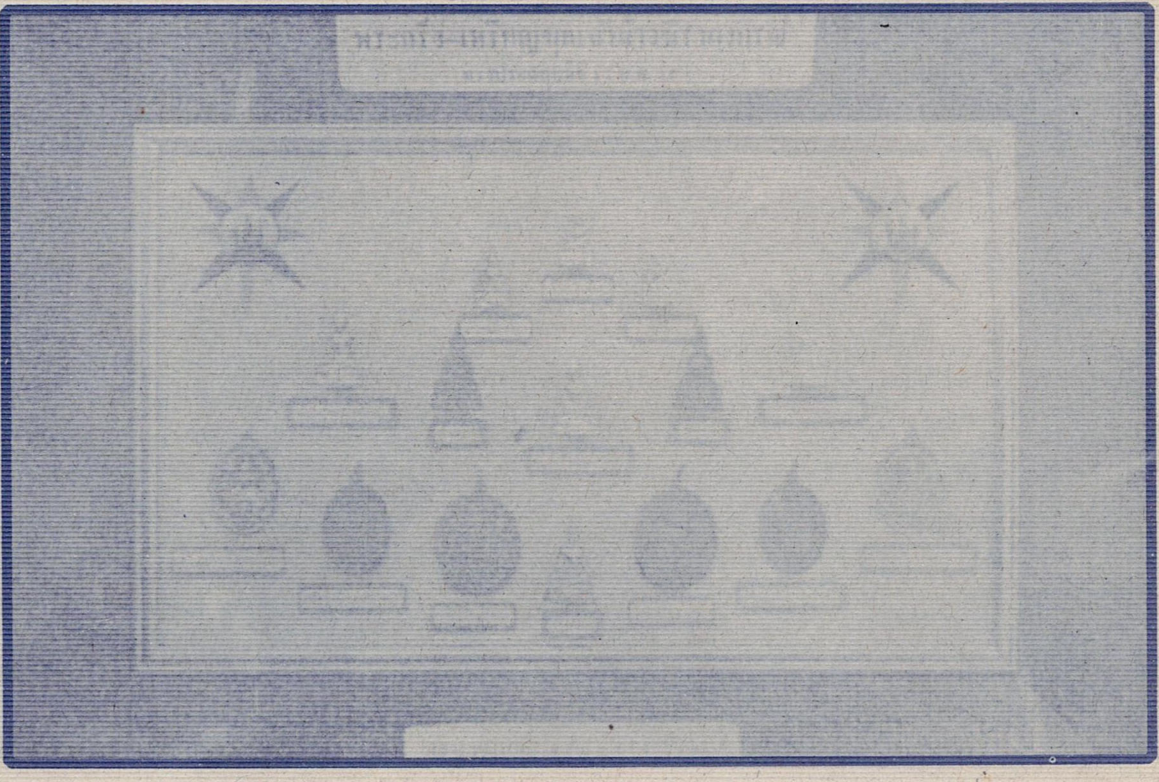

พระเครื่องรางของขลังวัดเขาตะเครา

เนื่องด้วยหลวงพ่อวัดเขาตะเครา เป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ คนอยากได้ของที่ท่าเป็นเสมือนสัญลักษณ์แทนท่านไว้ติดบ้านหรือติดตัวเคารพบูชาด้วยความศรัทธา ทางวัดจึงได้จัดสร้างขึ้นเป็นทำนองพระเครื่องรางของขลัง มีอาทิ เหรียญรูปหลวงพ่อศักดิ์สิทธิ์, พระกริ่ง, พระเนื้อผง, รูปกระจก, แหวน, และธงเป็นต้น นอกจากนี้ยังมีพระพุทธรูปจำลองหลวงพ่อวัดเขาตะเครา ขนาดต่างๆ อีกด้วย การสร้างครั้งแรกปี พ.ศ. ใดยังค้นคว้าไม่ได้แน่ชัด แต่ประมาณว่าราว พ.ศ. ๒๔๖๐ เศษ คือพระเครื่องวัดเขาตะเครารุ่นแรกก็สร้างในปีใกล้เคียงกับพระเครื่องวัดบ้านแหลม สมุทรสงคราม และพระเครื่องวัดโสธร ฉะเชิงเทรารุ่นแรกๆ เหมือนกัน และจากนั้นจนบัดนี้นับได้ ๑๘ รุ่นแล้ว ดังจะกล่าวต่อไปนี้

ประเภทเหรียญ

เหรียญรุ่นแรก เป็นเหรียญหล่อเนื้อทองเหลือง พุทธลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า (วงการทั่วไปเรียกว่าสี่เหลี่ยมปรกโพธิ์) พุทธลักษณะหลวงพ่อเป็นพระปางมารวิชัยประทับนั่งบนดอกบัวใต้ร่มอัสสัตถพฤกษ์โพธิ์ใบ ด้านหลังมีอักขระว่า อิ สวา สุ มิ โน เชยยะ ออกในสมัยพระอาจารย์ห้อยหล่อรูปหลวงพ่อวัดบ้านแหลม และแม่ชีพราหมณ์

รุ่นสอง เป็นเหรียญหล่อเนื้อทองเหลือ เป็นรูปใบโพธิ์ ข้างขอบเหรียญเป็นเม็ด (วงการทั่วไปเรียกว่า ใบโพธิ์) พุทธลักษณะหลวงพ่อเป็นพระปางมารวิชัย ประทับนั่งบนดอกบัวใต้ร่มอัสสัตถพฤกษ์โพธิ์ใบมีซุ้มเป็นเรือนแก้ว ด้านหลังเป็นรูปยันต์สามเหลี่ยม มีอักขระว่า มะ อะ อุ บางเหรียญเป็นรูปยันต์คล้ายพระเจ้าห้าพระองค์แต่พบน้อยมาก ออกในสมัยพระอธิการอินทร์ พรหมโชติ ทำศพโยมผู้หญิง แต่บางท่านกล่าวว่าออกในงานแซยิดทำบุญอายุพระอธิการอินทร์ พรหมโชติ

รุ่นสาม เป็นเหรียญหล่อเนื้อทองเหลืองรูปเสมา พุทธลักษณะเป็นพระชินราชมีเรือนแก้วด้านหลังมีรูปงูใหญ่ กระต่าย แพะ และไม่มีรูปอะไรเลยต่างๆ กัน (ในวงการทั่วไปเรียกว่าเหรียญตราง) สำหรับเหรียญอันนี้ ด้านหลังมีอักขระว่า พุท ธะ สัง มิ พระเจ้าห้าพระองค์ และ มะ อะ อุ กลางเหรียญเป็นเหรียญรูปงู เหนืองูขึ้นไปเป็นรูปอุณาโลม ออกเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๘ สมัยพระอธิการอินทร์ ฉลองศาลาการเปรียญ

รุ่นพิเศษ เป็นเหรียญเนื้อทองแดงรมดำ ลักษณะเป็นเสมา พุทธลักษณะเป็นพุทธชินราชมีเรือนแก้ว ทางวัดต้นสนบ้านแหลม เป็นผู้ออกเมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๗ สมัยหลวงพ่อจีน ซึ่งในครั้งนั้นมีการแห่หลวงพ่อไปยังวัดต่างๆ และเมื่อไปประดิษฐานที่ใดก็มีการสมโภชด้วย

อีกรุ่นหนึ่ง เป็นเหรียญหล่อรูปเสมาด้านหลังมีอักขระว่า พุทโธ ด้านหลังเป็นยันต์ ตรีนิสิงเหมีบางท่านยืนยันว่าพระอธิการอินทร์ เป็นผู้ออกในงานทำศพโยมผู้หญิง บางท่านว่าไม่ใช่ (ขอฝากนักเลงพระเครื่อง ที่สนใจไว้พิจารณาด้วย) (ไม่มีภาพ)

รุ่นสี่ เป็นเหรียญทองแดงรมดำ เงินลงยา รูปเหรียญเป็นลักษณะพุ่มข้าวบิณฑ์ ด้านหน้าเป็นรูปหลวงพ่อฯ มีหนังสือบอกว่า หลวงพ่อวัดเขาตะเครา เหนือหลวงพ่อขึ้นไปมีอักขระว่า

รุ่น ๒ เป็นรูปกลีบบัว เนื้อเกสรร้อยแปดออกสมัยพระอธิการอินทร์ พุทธลักษณะเป็น พระนั่งขัดสมาธิเพชร

รุ่น ๓ เป็นรูปสี่เหลี่ยม เนื้อว่าน ๑๐๘ สีแดงคล้ำ ออกเมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๘ โดยพระอาจารย์สำราญอุบลน้อย นอกจากนี้ยังมีของพระอาจารย์เปลี่ยนอีกแต่เป็นเนื้อผงใบลานสีดำ

รุ่น ๔ เป็นรูปกลมเนื้อผงใบลานสีดำ ออกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๑ งานฝังลูกนิมิต โดยพระอธิการประสพ สงฺฆโสภโณ

รุ่น ๕ เป็นรูปสามเหลี่ยม และรูปห้าเหลี่ยมเนื้อดิน ออกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๖ โดยหมอสุข สมิงนราเรือภพ พระรุ่นนี้ทางวัดไม่ได้แจกเมื่อสร้างแล้วได้บรรจุกรุ

รุ่น ๖ เป็นรูปสามเหลี่ยม เนื้อผงผสมว่านสีเทาคล้ำ ออกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๐ โดยพระอาจารย์สำราญ อุบลน้อย

รุ่น ๗ เป็นรูปสี่เหลี่ยม เนื้อผงผสมว่านสีขาวออกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๒ เนื่องในโอกาสที่สมเด็จเจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดาฯ เสด็จวัดเขาตะเครา โดยพระอาจารย์สำราญ อุบลน้อย

รุ่น ๘ เป็นรูปสมเด็จ เนื้อผงขาวและหม่นของอดีตเจ้าอาวาสผสมว่าน ออกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๒ โดยพระอาจารย์สำราญ อุบลน้อย

รุ่น ๙ เป็นรูปสมเด็จปรกโพธิ์ เนื้อผง ผสมว่านสีขาว ออกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๒ โดยพระอาจารย์ สำราญ อุบลน้อย

รุ่น ๑๐ เป็นสมเด็จคะแนน เนื้อผงผสมว่านสีขาว ออกเมื่องานประจำปีกลางเดือนสี่ พ.ศ. ๒๕๑๑ โดยพระอาจารย์สำราญ อุบลน้อย

รุ่น ๑๑ เป็นรูปสมเด็จปรกโพธิ์สะดุ้งกลับ เนื้อผงผสมว่านสีขาว ออกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๓ โดยอาจารย์สำราญ อุบลน้อย

รุ่น ๑๒ เป็นสมเด็จพิมพ์ใหญ่ เนื้อผงผสมว่านสีขาว ออกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๓ โดยพระอาจารย์สำราญอุบลน้อย

ประเภทเหรียญกระจก

เป็นเหรียญกลมรี เนื้อดีบุก เหรียญรูปไข่เนื้อทองแดง และรูปกระจก พระอธิการอินทร์ออกในงานฌาปนกิจศพ พ.ศ. ๒๔๙๗

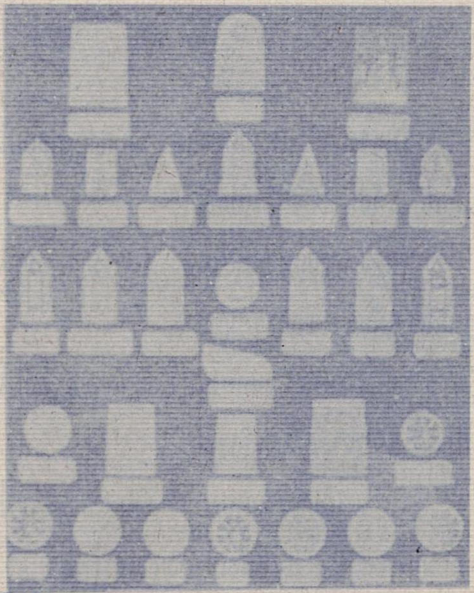

ประเภทธง

เป็นธงสามเหลี่ยม มีรูปคุณพ่อ รูปพระสิวลีและรูปแม่ซีพราหมณ์ ชนิดมีคันสำหรับติดตามรถ เรือ บ้าน และชนิดไม่มีคัน

พระบูชา

มีรูปหลวงพ่อแบบจำลอง หน้าตัก ๓-๕ นิ้วหล่อด้วยโลหะผสม

รุ่นสิบห้า เป็นพระกริ่งลอยตัว เนื้อทองแดงมีหูในตัว ออกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๒ ตามปกติ

รุ่นสิบหก เป็นเหรียญกลมเนื้อเหล็กสองหน้า เช่นเดียวกับรุ่น พ.ศ. ๒๕๐๖ แต่ใหญ่กว่า ออกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๓ ตามปกติ

รุ่นสิบเจ็ด เป็นเหรียญกลมเนื้อเงินลงยา ทองแดงรมดำ ออกในงานทำบุญอายุครบ ๔ รอบ ฉลองตราตั้งพระอุปัชฌาย์ ฉลองสมณศักดิ์ พระครูวชิรกิจโสภณ เจ้าคณะตำบลชั้นโท

ประเภทแหวน

รุ่นแรก เป็นแหวนทองแดง เงินลงยา ออกในงานสร้างโบสถ์ สมัยพระอธิการอินทร์

รุ่น ๒ เป็นแหวนทองแดง เงินลงยา ออกในงานสร้างโบสถ์ สมัยพระอธิการอินทร์

รุ่น ๓ เป็นแหวนทองแดง เงินลงยา ออกในงานสร้างโบสถ์ สมัยพระอธิการอินทร์

รุ่น ๔ เป็นแหวนทองแดง เงินลงยา ออกในงานฉลองโบสถ์ พ.ศ. ๒๕๐๖ สมัยเจ้าอธิการประสพ

รุ่น ๕ เป็นแหวนเนื้อเหล็กลงยา ออกตามปกติประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๘

รุ่น ๖ เป็นแหวนเนื้อเหล็กลงยา ออกตามปกติประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๐

รุ่น ๗ เป็นแหวนเนื้อเหล็กลงยา ออกตามปกติประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๑

รุ่น ๘ เป็นแหวนเนื้อเหล็กลงยา ออกตามปกติประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๓

รุ่น ๙ เป็นแหวนรูปนางกวักลงยา ออกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๔

ประเภทรูปกระจก

รุ่น ๑ ออกในสมัยพระอธิการอินทร์ เริ่มสร้างโบสถ์ เป็นรูปคุณพ่อองค์เดียว ไม่มีรูปคุณพ่อทหาร

รุ่น ๒ ออกในสมัยพระอธิการอินทร์ เริ่มสร้างโบสถ์ มีรูปคุณพ่อทหารรวมอยู่ด้วย

รุ่น ๓ ออกในสมัยพระอธิการอินทร์ เริ่มสร้างโบสถ์ มีรูปคุณพ่อทหาร

รุ่น ๔ ออกในสมัยพระอธิการอินทร์ เริ่มสร้างโบสถ์ ไม่มีคุณพ่อทหาร (เช่นเดียวกับ รุ่น ๓) ไม่มีภาพ

รุ่นพิเศษ ออกในสมัยพระอธิการประสพ คุณศิวะ นามะสินธุ์ เป็นผู้ถ่าย (ถ้าพิจารณาตามภาพอาจเป็นรุ่น ๒ ที่เอารูปทหารออก)

รุ่น ๕ เป็นรูปคุณพ่อ และพระประธานในโบสถ์ทั้งหมด

รุ่น ๖ ออกใน พ.ศ. ๒๕๑๑ เป็นรูปหลวงพ่อองค์เดียว ด้านหลังมีตะกรุดสามกษัตริย์

รุ่น ๗ ออกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๓ มีชนิดสี่เหลี่ยมใหญ่และสี่เหลี่ยมเล็ก มีตะกรุดสามกษัตริย์ด้านหลังและชนิดรูปไข่ไม่มีตะกรุดเป็นรูปยันต์

ประเภทผง

รุ่น ๑ เป็นรูปสามเหลี่ยมหน้าจั่ว เนื้อเกสรร้อยแปด ออกในสมัยพระอธิการอินทร์ พุทธลักษณะเป็นพระนั่งขัดสมาธิราบ

รุ่น ๒ เป็นรูปกลีบบัว เนื้อเกสรร้อยแปดออกสมัย พระอธิการอินทร์ พุทธลักษณะเป็น พระนั่งขัดสมาธิเพชร

รุ่น ๓ เป็นรูปสี่เหลี่ยม เนื้อว่าน ๑๐๘ สีแดงคล้ำ ออกเมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๘ โดยพระอาจารย์สำราญอุบลน้อย นอกจากนี้ยังมีของพระอาจารย์เปลี่ยนอีกแต่เป็นเนื้อผงใบลานสีดำ

รุ่น ๔ เป็นรูปกลมเนื้อผงใบลานสีดำ ออกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๑ งานฝังลูกนิมิต โดยพระอธิการประสพ สงฺฆโสภโณ

รุ่น ๕ เป็นรูปสามเหลี่ยม และรูปห้าเหลี่ยมเนื้อดิน ออกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๖ โดยหมอสุข สมิงนราเรือภพ พระรุ่นนี้ทางวัดไม่ได้แจกเมื่อสร้างแล้วได้บรรจุกรุ

รุ่น ๖ เป็นรูปสามเหลี่ยม เนื้อผงผสมว่านสีเทาคล้ำ ออกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๐ โดยพระอาจารย์สำราญ อุบลน้อย

รุ่น ๗ เป็นรูปสี่เหลี่ยม เนื้อผงผสมว่านสีขาวออกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๒ เนื่องในโอกาสที่สมเด็จเจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดาฯ เสด็จวัดเขาตะเครา โดยพระอาจารย์สำราญ อุบลน้อย

รุ่น ๘ เป็นรูปสมเด็จ เนื้อผงขาวและหม่นของอดีตเจ้าอาวาสผสมว่าน ออกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๒ โดยพระอาจารย์สำราญ อุบลน้อย

รุ่น ๙ เป็นรูปสมเด็จปรกโพธิ์ เนื้อผง ผสมว่านสีขาว ออกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๒ โดยพระอาจารย์ สำราญ อุบลน้อย

รุ่น ๑๐ เป็นสมเด็จคะแนน เนื้อผงผสมว่านสีขาว ออกเมื่องานประจำปีกลางเดือนสี่ พ.ศ. ๒๕๑๑ โดยพระอาจารย์สำราญ อุบลน้อย

รุ่น ๑๑ เป็นรูปสมเด็จปรกโพธิ์สะดุ้งกลับ เนื้อผงผสมว่านสีขาว ออกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๓ โดยอาจารย์สำราญ อุบลน้อย

รุ่น ๑๒ เป็นสมเด็จพิมพ์ใหญ่ เนื้อผงผสมว่านสีขาว ออกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๓ โดยพระอาจารย์สำราญอุบลน้อย

ประเภทเหรียญกระจก

เป็นเหรียญกลมรี เนื้อดีบุก เหรียญรูปไข่เนื้อทองแดง และรูปกระจก พระอธิการอินทร์ออกในงานฌาปนกิจศพ พ.ศ. ๒๔๙๗

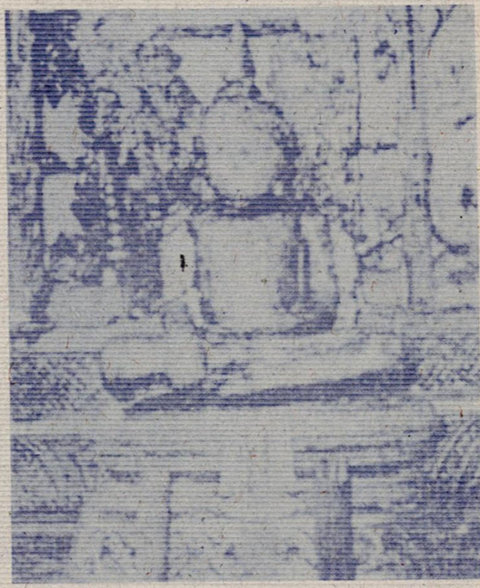

ประเภทธง

เป็นธงสามเหลี่ยม มีรูปคุณพ่อ รูปพระสิวลีและรูปแม่ชีพราหมณ์ ชนิดมีคันสำหรับติดตามรถ เรือ บ้าน และชนิดไม่มีคัน

พระบูชา

มีรูปหลวงพ่อแบบจำลอง หน้าตัก ๓-๕ นิ้วหล่อด้วยโลหะผสม

ก้อง เดชา.............เขียนถึง

หลวงพ่อวัดเขาตะเครา

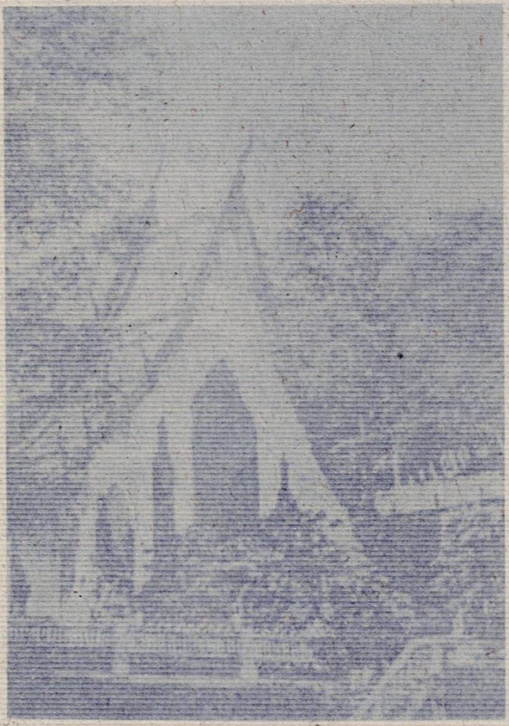

เป็นเรื่องแปลกอย่างหนึ่ง

เพราะนับแต่ไหนแต่ไรมาแล้ว ที่พุทธศาสนิกชนผู้มั่งคั่งอุดมด้วยทุนทรัพย์และจิตศรัทธา ส่วนมากมักจะนิยมสร้างวัดขึ้นใหม่แทนที่จะบูรณะวัดเก่า ทั้งนี้เนื่องมาจากต้องการสร้างวัดไว้เป็นอนุสรณ์แห่งตนประการหนึ่ง ต้องการสร้างบุญกุศลให้กับตนเองและญาติโยมอีกประการหนึ่ง การบำรุงรักษาวัด ซึ่งมีผู้สร้างไว้ให้คนอยู่จึงเป็นเรื่องของชาวบ้านฐานะธรรมดาในละแวกบริเวณวัดนั่นเอง โดยเช่นนี้ วัดเก่าแก่หลายสิบวัดจึงตกอยู่ในสภาพทรุดโทรมบางวัดกลายเป็นวัดร้างไปเลยก็มี

วัดเก่าแก่หลายวัดมีคุณค่าทางศิลปกรรมสูงมากซึ่งนับว่าเป็นปูชนียสถานอันล้ำค่า แต่คุณค่าเหล่านั้นกลับต้องถูกทำลายไป ทั้งๆ ที่มีทางรักษาให้คงอยู่ได้แต่ก็ทำไม่ได้เพราะขาดทุนทรัพย์ เช่นแต่แรกเพียงกระเบื้องหลังคาแตกก็ถูกปล่อยทิ้งไว้ จนไม้แปผุกร่อนตามไป ฝนตกน้ำไหลซึมพื้นโบสถ์ เพดานโบสถ์ก็ผุกร่อนตามไปอีก ที่มีจิตรกรรมฝาผนังอยู่ก็ถูกลบเลือนด้วยน้ำและความชื้น ผนังโบสถ์ที่ฉาบปูนไว้กระเทาะออกจนเห็นอิฐแดง แล้วก็ถูกความชื้นผุกร่อนตามไปอีกนานเข้าโบสถ์ก็เลยพัง สมัยนี้เราท่านจึงมักพบวัดเก่าแก่อายุนับร้อยปี หลายแห่งอยู่ในสภาพที่ทรุดโทรม จะมีที่คงสภาพพอสมควรเหลืออยู่บ้างก็ดูน้อยเต็มที

เมื่อกลางเดือนที่แล้ว ผู้เขียนได้มีโอกาสไปถึงวัดเก่าแก่อายุถึง ๒๑๓ ปี อายุ มากกว่ากรุงเทพฯ ถึง ๑๘ ปี (กรุงเทพฯ อายุ ๑๙๕ ปี) ซึ่งตั้งอยู่ที่ตำบลบางครก อ.บ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ชื่อว่า วัดเขาตะเครา ที่ไปถึงวัดเขาตะเครานี้ได้ก็คงเป็นเพราะบุญกุศลของพระบวชใหม่ พ.ต.ท.ชลอ ถาวรนาน รอง ผกก.๓ ท. ซึ่งได้รับอนุมัติให้ลาบวชแล้ว ก็ถือโอกาสไปจำวัดอยู่ที่วัดนั้นก็เห็นจะว่าได้

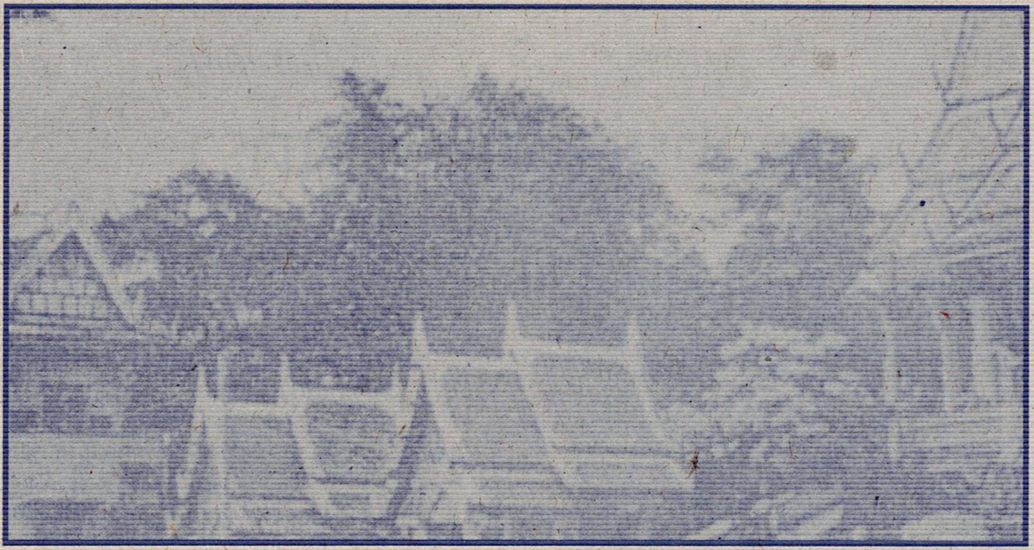

ประวัติของวัดและหลวงพ่อวัดเขาตะเครา ท่านพระครูวชิรกิจโสภณ (ประสพ สังฆโสภโณ นามสกุลเดิมแสงสุริยา) กล่าวไว้ว่า

วัดเขาตะเคราตั้งอยู่ตำบลบางครก อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี เป็นวัดที่เก่าแก่ที่มีชื่อเสียงมาแต่โบราณ ทั้งนี้เพราะมีพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์องค์หนึ่งที่คนทั่วไป เรียกว่า "หลวงพ่อวัดเขาตะเคราหรือหลวงปู่ทองวัดเขาตะเครา" ดังจะเห็นได้จากนิราศเมืองเพชรของมหากวีเอกของไทยที่กล่าวไว้ตอนหนึ่งว่า

ไปครู่หนึ่งถึงเขาตะครีวสวาท
มีอาวาสวัดมหาเถร
มะพร้าวรอบขอบที่บริเวณ
พออวนเพลพักร้อนผ่อนสำราญ
กับหนุพัดจัดธูปเทียนดอกไม้
ขึ้นไปไหว้พระสัมฤทธิ์พิษฐาน
เขานับถือลือมาแต่บุราณ
ใครบนบานพระก็รับช่วยดับร้อน.......

สุนทรภู่ ประพันธ์บทนิราศเมืองเพชรไว้ เมื่อ พ.ศ. ๒๓๗๔ เป็นหลักฐานสำคัญอันหนึ่งที่ชี้ให้เห็นว่าหลวงพ่อวัดเขาตะเคราเป็นพระพุทธรูปที่ศักดิ์สิทธิ์มีชาวบ้านเคารพนับถือมาช้านานแล้วสุนทรภู่ คงทราบกิตติศัพท์ความศักดิ์สิทธิ์ผ่านมาถึงจึงแวะขึ้นนมัสการ นอกจากนี้ยังมีหลักฐานจารึกเป็นภาษาจีนติดแผ่นป้ายอยู่ที่วัดเขาตระเคราปัจจุบันนี้อีก ๕ แผ่น ซึ่งแผ่นหนึ่งแปลได้ความว่า ช่วยบำบัดทุกข์ประชาชน อีกแผ่นหนึ่งแปลว่า ลูกศิษย์หลวงพ่อซื่อ เฮ่งเจี๊ยมชัว

เป็นผู้ถวาย อีกแผ่นหนึ่งบอกถึงว่า บ้านที่เกิดของลูกศิษย์คนนั้นอยู่ที่โค้งวนเลี้ยงไผ่ขงจั้ว เหล่านี้นับว่าเป็นหลักฐานยืนยันอีกประการหนึ่ง ถึงความสำคัญของพระพุทธรูปองค์นี้

พระพุทธรูป "หลวงพ่อวัดเขาตะเครา" ที่เห็นปรากฏภายนอก เป็นพระพุทธรูปนั่งปางมารวิชัย สูง ๒๙ นิ้ว หน้าตักกว้าง ๒๑ นิ้ว ยังไม่ทราบว่าเป็นพระพุทธรูปหล่อหรือรูปปั้นเพราะปัจจุบันปิดทองที่องค์พระพุทธรูปหนามากจนทำให้ไม่เห็นองค์เดิม นัยว่าพระพุทธรูปองค์จริงเป็นทองคำหรือทองสัมฤทธิ์ จากนิราศสุนทรภู่ คนโบราณเกรงจะสูญหายจึงทำองค์ใหญ่หุ้มไว้ชั้นหนึ่ง ดังที่ปรากฏตามประวัติดั้งเดิมของหลวงพ่อวัดเขาตะเครา ที่เล่ากันสืบมานั้นเป็นนิยายปรำปราดังนี้

เล่ากันว่าเดิมทีเดียวนั้นมีพระสงฆ์ ๒ องค์ สามเณร ๑ องค์ เป็นพี่น้องกัน ซึ่งมีฤทธิ์เดชเวทมนต์แรงกล้ามาก ทั้งสามองค์ได้ทดลองวิชากัน องค์ที่ทำน้ำมนต์ไว้สั่งองค์ที่สองว่า ถ้ากระโดดลงไปในน้ำแล้วกลายเป็นพระพุทธรูปลอยขึ้นมาให้ใช้น้ำมนต์นั้นรดลงไปจึงจะกลับเป็นสงฆ์ตามเดิม เมื่อองค์ที่กระโดดลงไปในน้ำและกลายเป็นพระพุทธรูปลอยขึ้นมาจริงๆ แล้ว องค์ที่ ๒ ไม่รดน้ำมนต์และว่าเมื่อพี่ทำได้ตนก็ทำได้ องค์ที่ ๒ จึงสั่งองค์ที่ ๓ ที่เป็นเณรว่าถ้ากระโดดลงไปและกลายเป็นพระพุทธรูปลอยขึ้นมาแล้วให้ใช้น้ำมนต์รด แล้วองค์ที่ ๒ กระโดดลงไปกลายเป็นพระพุทธรูปลอยขึ้นมาอีก องค์ที่ ๓ ที่เป็นเณรเห็นดังนั้นก็ว่าพี่ๆ ทำได้ตนก็ทำได้จึงกระโดดลงไปบ้าง ก็กลายเป็นพระพุทธรูปลอยขึ้นมาเมื่อไม่มีองค์ใดเอาน้ำมนต์รด เช่นนี้จึงกลายเป็นพระพุทธรูปลอยน้ำเช่นนั้น

ต่อมาได้แสดงอภินิหาร โดยลอยน้ำขึ้น ลอยอยู่ที่ ร.พัน ๒ ทหารช่างอยุธยาเกาะลอยขึ้นที่คุ้งน้ำ ซึ่งภายหลังเรียกว่า "คุ้ง ๓ พระทวน" (ซึ่งปัจจุบันเพี้ยนไปเรียกว่าสัมประทวน) แล้วต่อมาลอยอยู่ที่หัววน (คือเอาเคียรวน) ต่อมาลอยอยู่ที่จังหวัดฉะเชิงเทรา โสธร มีผู้รู้เอาสายสิญจน์ไปผูก ปลูกศาลเพียงตาอาราธนาอัญเชิญองค์กลางขึ้นเหลือ ๒ องค์ ลอยมาโผล่ที่สามเสนปัจจุบัน ชาวสามเสนได้เอาเชือกสามเส้นผูกพระพุทธรูป แล้วฉุดด้วยกำลังคนเป็นจำนวนมากก็ไม่ขึ้น จนกระทั่งเชือกสามเส้นขาด พระพุทธรูป ๒ องค์นั้นก็จมน้ำหายไป ที่นั้นจึงเรียกว่าสามเส้นและต่อมาเพี้ยนเป็นสามเสน

ต่อมาเมื่อ พ.ศ. ๒๓๑๒ สมัยปลายกรุงศรีอยุธยาก่อนเสียกรุงต่อพม่า ชาวบ้านแหลมจังหวัดเพชรบุรี

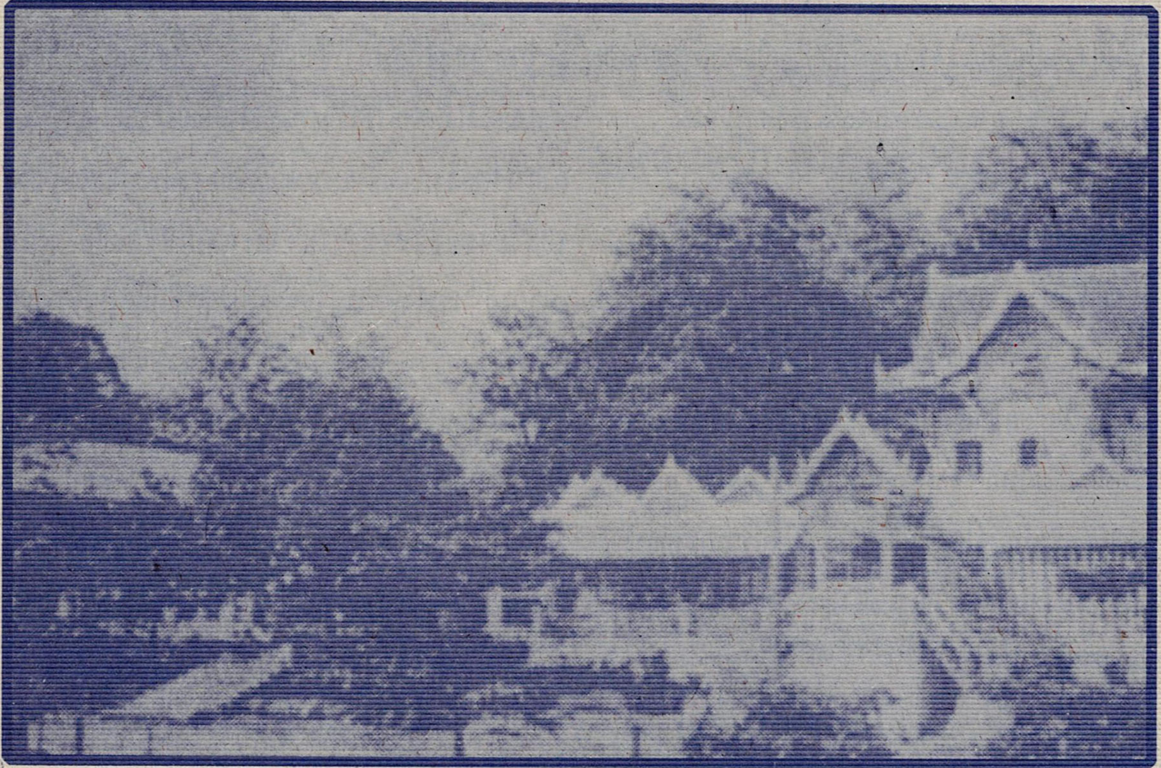

อพยพหนีพม่าไปตั้งบ้านเรือนอยู่ที่ ปากคลองแม่กลอง อำเภอเมืองสมุทรสงคราม เดิมชื่อวัดศรีจำปา ปัจจุบันเรียกวัดบ้านแหลม หรือวัดเพชรสมุทร ปัจจุบันวัดศรีจำปานี้เป็นวัดร้างเพราะทรุดโทรม ชาวบ้านแหลมที่อพยพไปอยู่ได้ช่วยกันบูรณะ ก่อสร้างใหม่แล้วให้ชื่อว่าวัดบ้านแหลม เป็นอนุสรณ์ของชาวบ้านแหลมผู้สร้าง ต่อมาจึงเปลี่ยนเป็นวัดเพชรสมุทร วันหนึ่งชาวบ้านแหลมเหล่านี้ซึ่งมีอาชีพทางประมงออกไปเที่ยวหาปลาลากอวน ไปพบพระพุทธรูปสององค์ องค์หนึ่งเป็นพระพุทธรูปนั่ง องค์หนึ่งเป็นพระพุทธรูปยืน จึงนำพระพุทธรูปองค์ยืนไปประดิษฐานไว้ ณ วัดบ้านแหลม (วัดศรีจำปา) ต่อมาชาวบ้านจึงเรียกว่า "หลวงพ่อวัดบ้านแหลม" ตามนามที่ได้พระพุทธรูปมา อีกองค์หนึ่งคือพระพุทธรูปนั่ง ได้มอบให้กับชาวบางตะบูน ซึ่งคงจะเป็นพรรคพวกหรือญาติพี่น้อง ชาวบางตะบูนจึงนำมาประดิษฐานไว้ ณ วัดเขาตะเครา และเรียกกันว่า "หลวงพ่อวัดเขาตะเครา" จนปัจจุบันถ้าจะนับแต่ปีที่นำมาถึงปีนี้รวมได้ ๒๑๓ ปี เมื่อกล่าวถึงหลวงพ่อ (พระพุทธรูป) แล้วควรจะกล่าวถึงความเป็นมาของวัดด้วยว่าทำไมจึงได้ชื่อว่า "เขาตะเครา"

เขาตะเครา นี้สันนิษฐานเอาว่ามีเจ้าสัวชาวจีนผู้หนึ่งมีความศรัทธามาก เมื่อได้พระพุทธรูปขึ้นมาประดิษฐานเป็นมิ่งขวัญแล้ว จึงสละทรัพย์สร้างเป็นวัดขึ้น โดยให้ลูกน้องคนหนึ่งไม่ปรากฏชื่อ คอยควบคุม ซึ่งเป็นชาวจีนเหมือนกัน จีนผู้ควบคุมนี้เอาไว้หนวดเคราขาว เพราะเป็นที่นิยมของชาวจีนสมัยโน้น ชาวบ้านเห็นจีนไว้เคราขาวดังนี้ จึงเรียกวัดและเขาผนวกกันเข้าไปว่า "วัดเขาจีนเครา"

ต่อมาคำว่าจีนเป็นคำที่เรียกยาก และไม่คุ้นหูของชาวบ้านในสมัยต่อมาจึงเปลี่ยน "จีน" เป็น "ตา" เพราะง่ายดี และเป็นชื่อที่เหมาะสมของคนที่มีอายุ เรียกว่าภาษาพาไป เมื่อกาลนานมาภาษาคงจะกร่อนเข้า "สระอา เป็น "สระอะ" ไปจึงเปลี่ยน "ตา" เป็น "ตะ" เมื่อสรุปแล้วได้ความตามนามปัจจุบันว่า "วัดเขาตะเครา"

วัดเขาตะเครา เป็นวัดเก่าแก่นานถึง ๒๑๓ ปี ก็ย่อมจะต้องมีของดีของศักดิ์สิทธิ์คู่ อยู่กับวัดบ้างเป็นธรรมดา อภินิหารต่างๆ ที่คุณตา คุณยายคนเก่าคนแก่ที่นั่นเล่าให้ฟังก็มีหลายเรื่องหลายราว แม้แต่ผู้เขียนเองได้ประสมพบเห็นเข้ากับตัวตนเองก็มีเรื่องหนึ่ง ทั้งๆ ที่ไปนอนเป็นเพื่อนเป็นลูกศิษย์พระบวชใหม่เพียง ๓-๔ คืนเท่านั้น

อย่างเช่นเรื่องฝรั่งจับนมแม่ชี แล้วก็ชักแหงกๆ จะพาลตายมิตายแหล่ ที่ผู้เขียนได้รับฟังจากผู้เฒ่าผู้แก่ก็ยังนึกทึ่งอยู่ไม่หาย

แม่ชีที่ว่านี่ไม่ใช่แม่ชีห่มขาว สาวหรือแก่อย่างที่เคยเห็นกัน แต่เป็นรูปปั้นปิดทองขนาดเกือบเท่าองค์จริง ห่มสไบเฉียงนั่งอยู่ในกุฏิเล็กๆ เชิงบันไดข้างโบสถ์ กุฏิเล็กที่ว่านี้มีทั้งซ้ายและขวาด้านซ้ายเป็นรูปปั้นของ แม่ชี ส่วนด้านขวาเป็นรูปปั้นของแม่พราหมณ์

แม่เฒ่าที่วัดเขาตะเคราเล่าว่า ปกติวัดเขาตะเครา จะมีพวกนักท่องเที่ยวแวะเข้าไปบ่อยๆ เพราะเห็นว่าเป็นวัดเก่าแก่อายุนานถึง ๒๑๓ ปี วันนั้นก็มีฝรั่งไปเที่ยวกันกลุ่มใหญ่ ฝรั่งคนหนึ่งคงเห็นรูปปั้นแม่ชีเป็นตุ๊กตา ยืนมองดูแล้วก็หัวเราะเอิ๊กๆ แล้วก็เอื้อมมือไปจับรูปปั้นตรงที่เป็นส่วนอกเล่นอย่างคะนอง พอปล่อยมือได้เจ้าฝรั่งมือบอนก็ล้มผลึ่งชักแหงกๆ อยู่กับพื้นหน้ากุฏิเล็กของแม่ชีนั่นเอง ร้อนถึงพวกชาวบ้าน

ต้องจุดธูปจุดเทียนขอสมาลาโทษให้ฝรั่งมือบอนกันเป็นการใหญ่ พอฝรั่งฟื้นขึ้นชาวบ้านก็เลยแนะนำให้ขอขมาแม่ชีเสีย ฝรั่งมือบอนคนนั้น ก็ยอมทำตามแต่โดยดี เล่นเอาพวกฝรั่งที่ไปด้วยแทบจะช็อคตายไปตามๆ กัน

นี่ก็เป็นเรื่องเล่าที่ผู้เขียน ได้รับฟังมาจากผู้เฒ่าวัดเขาตะเคราอีกต่อหนึ่ง ใครไม่เชื่อ หรือไม่กลัวชักอยากจะลองก็เชิญดูได้ แต่ผู้เขียนเอง...เว้ากันซื่อๆ...จ้างให้ก็ไม่ลอง

ที่วัดเขาตะเครา มีหลวงพ่ออันเป็นที่เคารพนับถือของบรรดาชาวบ้านทั้งจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดใกล้เคียงอยู่องค์หนึ่ง ซึ่งชาวบ้านเรียกกันว่า หลวงพ่อวัดเขาตะเครา

บางท่านก็บอกว่าหลวงพ่อองค์นี้ เป็นองค์น้องของหลวงพ่อโสธร พระคู่บ้านคู่เมืองของจังหวัดฉะเชิงเทรา ความศักดิ์สิทธิ์ของท่านมีอยู่มากมายหลายประการ

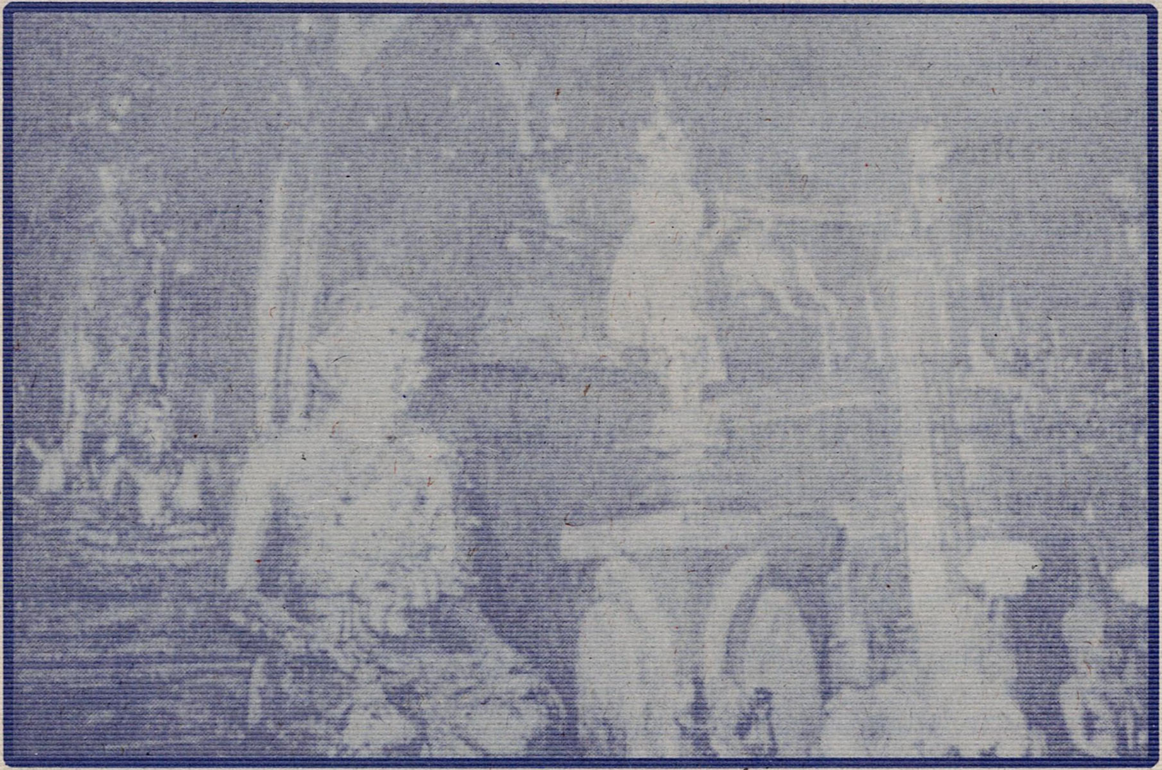

สัตว์เลี้ยงของหลวงพ่อวัดเขาตะเครามีอยู่มากมาย เช่น ช้าง เสือ จระเข้ แต่ก่อนนี้เพียงแต่จุดธูปเทียนบอกกล่าวขอเห็นขอดู จากท่านเท่านั้นก็จะได้เห็นกัน

แต่สมัยนี้ไม่เห็นกันแล้ว เพราะเรื่องสกปรกวุ่นวายมันเกิดขึ้น ให้จุดธูปสักร้อยห่อเทียนสักร้อยเล่ม บอกหลวงพ่ออยากขอดู ที่จะมาให้เห็นกันอย่างแต่ก่อน...เป็นอันว่าไม่มา

เป็นผู้เขียนเองก็ไม่มา ชะ...พอขอดูไอ้เข้ไอ้เข้ก็มาเกยตื้นหน้าวัดให้เห็น ไอ้นักดูประเภทมือบอนก็เอาก้อนอิฐก้อนดินขว้างเสียนี่ ไอ้ครั้น มาอย่างเสือ ก็มีไอ้คนดูประเภท นิ้วไวเหนี่ยวไกปืนโป้งเข้าให้ เสือก็เลยเผ่นหายแต่ที่มีให้เห็นแน่ๆ ก็คือ

ที่ไหล่ของรูปปั้นแม่พราหมณ์กลับมีรอยถูกยิง

แต่ถ้าจะดูสัตว์เลี้ยงของหลวงพ่อกันจริงๆ ตอนนี้ก็มีอยู่อีก ๒-๓ ชนิด โดยไม่ต้องจุดธูปเทียนบอกก็ได้เห็น..หมาวัดกับ ลิงวัด ไงล่ะครับ

เป็นที่เชื่อถือกันว่า หลวงพ่อวัดเขาตะเคราสามารถบันดาลให้ชาวบ้านสมความปรารถนา ได้หลายต่อหลายเรื่อง โดยเฉพาะการบนตัวบวชในบวรพระพุทธศาสนา สิ่งที่ปรารถนาจะสมดั่งใจทุกคน

เกริ่นไปเมื่อตอนต้นแล้วว่า

ผู้เขียนได้ประสมพบเห็นเข้ากับตัวเองเรื่องหนึ่งคือวันที่ไปนั้นได้พบหญิงวัยกลางคน คนหนึ่งขนข้าวปลาอาหารไปเลี้ยงพระที่วัดสอบถามก็ได้ความว่าบ้านอยู่นครไชยศรี อาชีพเป็นแม่ค้า ตอนที่มะม่วงกำลังออกลูกเล็กๆ ได้ไปเหมาสวนมะม่วงอกร่องไว้แห่งหนึ่งเป็นเงินหลายหมื่นบาท ปรากฏว่ามะม่วงราคาตกเพราะติดกันมาก ตนกลัวจะขาดทุน

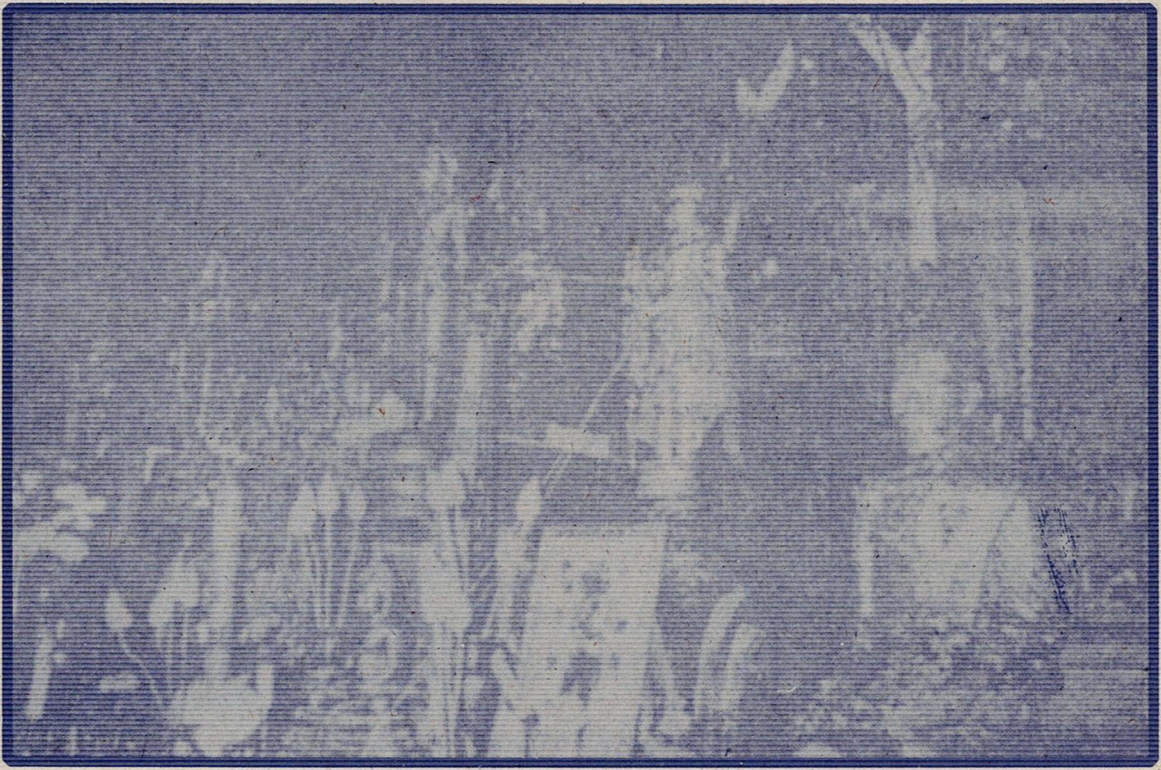

กลุ้มอยู่หลายวันก็มีคนมาบอกว่า ให้บอกให้หลวงพ่อวัดเขาตะเคราช่วยซิ ตนก็เลยยกมือไหว้ระลึกถึงหลวงพ่อให้ช่วยให้ขายมะม่วงอย่าให้ขาดทุนเลย แม้จะไม่ได้กำไรก็ไม่เป็นไร โดยที่ไม่รู้เสียด้วยซ้ำว่า หลวงพ่อวัดเขาตะเคราอยู่ที่ไหน แต่เมื่อเก็บมะม่วงขายแล้วปรากฏว่าไม่ขาดทุนจริงๆ ทั้งยังมีกำไรอีกด้วย ตนเลยเอาข้าวปลาอาหารมาถวายพระที่วัดแล้วถือโอกาสนมัสการหลวงพ่อวัดเขาตะเคราด้วย

วัดเขาตะเครา เป็นวัดที่มีปูชนียวัตถุที่เก่าแก่และยังคงความสวยงามวัดหนึ่ง แม้จะมีอายุนานมาถึง ๒๑๓ ปี แล้วก็ตาม แต่ก็ยังมีสิ่งที่ควรได้รับการบำรุงซ่อมแซมอีกหลายอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านหน้าวัดกำลังถูกน้ำเซาะตลิ่งพังลงไปทุกวัน หากไม่สร้างเขื่อนกั้นน้ำอีกไม่ช้าไม่นานกระแสน้ำก็คงจะพัดตลิ่งพัง วัดต้องจมลงไปในน้ำดังเคยมีตัวอย่างปรากฏให้ทราบให้เห็นกันอยู่บ่อยๆ ก็ได้

เขียนมาถึงตอนนี้ ขอเรียนให้ทราบว่าเขียนด้วยความศรัทธาต่อวัด อยากจะให้วัดนี้มีอายุยืนนานไปชั่วกัลปาวสาน มิใช่เขียนเพื่อขายพระแต่อย่างใด

ภาพที่คุณๆ เห็นอยู่ในหน้านี้ เป็นภาพที่ถ่ายมาเมื่อกลางเดือนนี้เอง และผู้เขียนอยากจะบอกบุญผ้าป่า ๘๕,๐๐๐ กอง ของวัดที่ พล.อ.สำราญ แพทยกุล องคมนตรี เป็นประธานฯ มายังคุณผู้อ่าน เพราะเงินที่ได้จะนำไปสร้างเขื่อนกั้นน้ำกัน สร้างกุฎิพระสงฆ์

กับพุทธศาสนิกชน คนมีพระในหัวใจ ผู้เขียนใคร่จะขอกระซิบต่ออีกนิดว่า ท่านพระครูวชิรกิจโสภณ เจ้าอาวาส

วัดเขาตะเครา เตรียมแจกหลวงพ่อวัดเขาตะเครา 3 องค์ในองค์เดียวเป็นพระที่เข้าพิธีปลุกเสกอย่างถูกต้องทุกกระบวนความ โดยเกจิอาจารย์ชื่อดัง ผู้เขียนต้นแบบแล้วสวยมากมาย...ขอยืนยัน

สำหรับท่านที่ประสงค์จะไปนมัสการหลวงพ่อวัดเขาตะเครา ก็สามารถไปได้อย่างสะดวกสบายมาก โดยก่อนถึงตัวเมืองเพชรบุรีจะมีทางแยกทางซ้ายมือ ขับรถไปตามถนนดินลูกรัง ตามป้ายบอก ระยะทางจากถนนใหญ่ถึงวัดประมาณ ๑๕ กิโลเมตรเท่านั้น

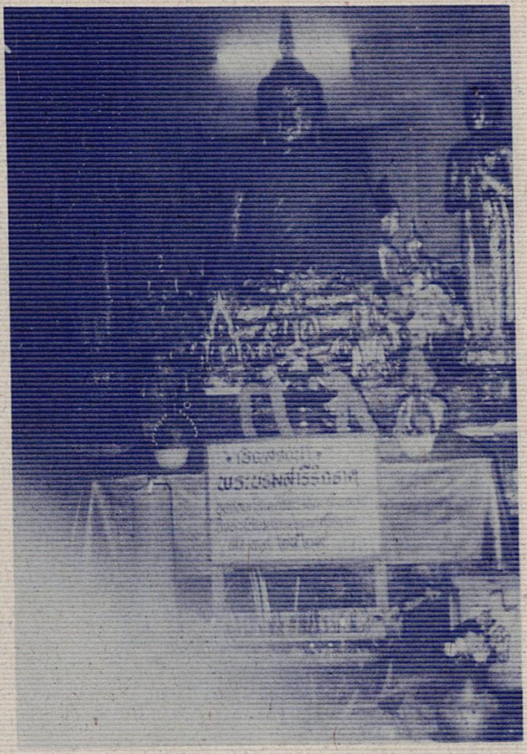

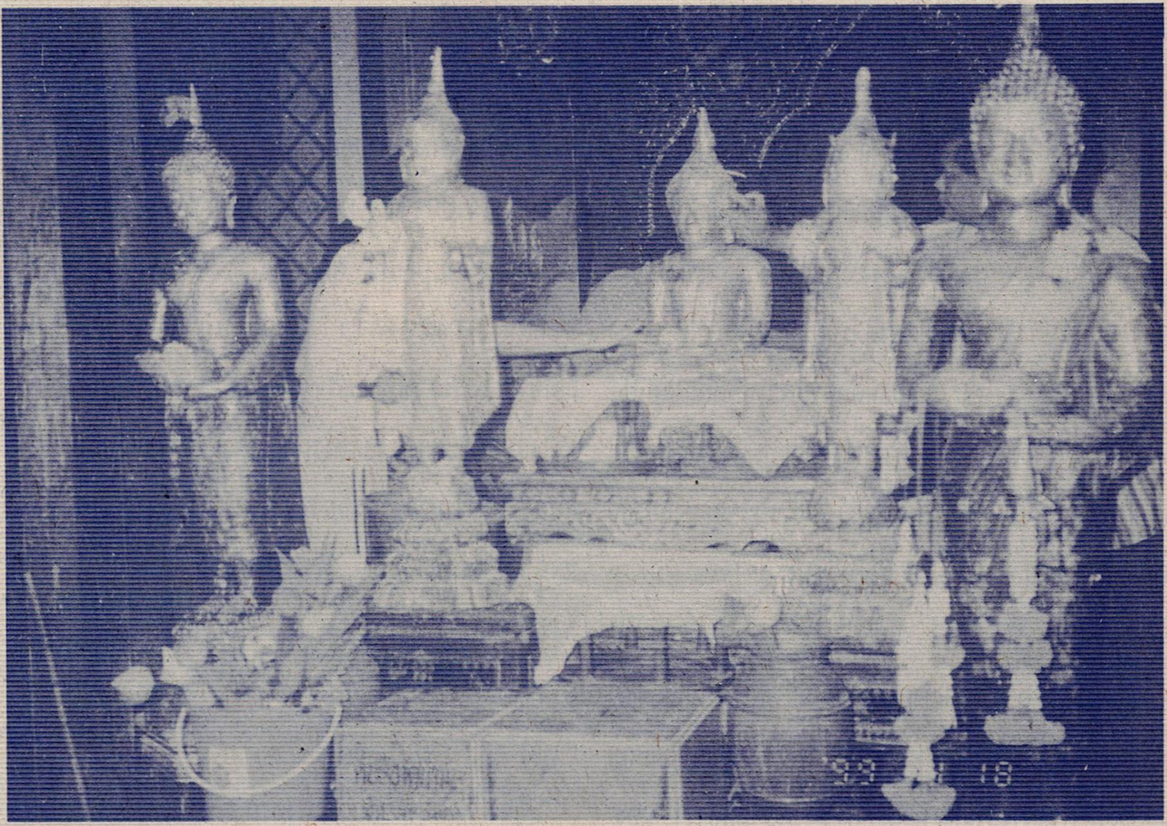

ประวัติ "หลวงพ่อทองเขาตะเครา"

เมื่อพุทธศักราช ๒๓๐๗ มีชนกลุ่มหนึ่งหนีภัยสงครามจากอำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี อพยพไปอยู่ที่ปากคลองแม่กลองจังหวัดสมุทรสงคราม สถานที่ตั้งบ้านเรือนอยู่อาศัยนั้น ติดกับที่ดินของวัด "ศรีจำปา" ซึ่งเป็นวัดร้าง (หมดสภาพเป็นวัดแล้ว) ประกอบอาชีพเป็นชาวประมงซึ่งเป็นอาชีพเดิมของชนกลุ่มนี้

วันหนึ่ง ชนในกลุ่มได้ออกไปประมงน้ำตื้น โดยเอาอวนไปลากปลาซึ่งเคยได้ปฏิบัติมา แต่วันนี้อวนที่ลากไปนั้นไปสะดุดหยุดอยู่กับที่ ไม่สามารถฉุดลากได้ ก็คิดว่าติดตอตามที่เคยลากอวนมักจะติดตอเสมอๆ แต่คราวนี้ประหลาด เมื่อลงมือไปงมเจอ "พระพุทธรูป ๒ องค์" เป็นพระยืน ๑ องค์ เรียกว่า ปางอุ้มบาตร" สูง ๖ ฟุต (หลวงพ่อบ้านแหลม) อีกองค์หนึ่งเป็นพระนั่งเรียกว่า

"ปางมารวิชัย" หรือ "ปางสะดุ้งมาร" (หลวงพ่อเขาตะเครา)

"หลวงพ่อเขาตะเครา" ได้รับการเรียกขานนามใหม่คือ "หลวงพ่อทองเขาตะเครา" ซึ่งมีที่มาที่ไปอันเนื่องเพราะมีผู้มานมัสการปิดทององค์หลวงพ่อกันมาก โดยมิได้มีการลอกเอาทองออกเลย ปิดทับกันเป็นร้อยๆ ปี กระทั่ง ตา - หู - จมูก มองไม่เห็นเลย แม้แต่องค์ท่านก็กลมดิกเหมือนลูกฟัก ไม่มีใครกล้าลอกเอาทองออก สาเหตุที่ไม่มีใครกล้าเอาออกก็เพราะมีช่างภาพคนหนึ่งต้องการจะถ่ายภาพหลวงพ่อ แต่คงจะเห็นว่ามีทองติดมากจนทำให้ภาพที่ออกมาจะไม่สวยงาม จึงไปเกาะทองที่ติดตาหลวงพ่อออกโดยมิได้บอกกล่าวและขออนุญาต เมื่อถ่ายภาพเสร็จก็ไม่มีเหตุการณ์ใดๆ ปรากฏขึ้น นอกจากต่อมาอีกไม่กี่วัน ช่างภาพคนดังกล่าวนี้ ตา - หู บวมเป่ง ชมชานมากราบขอขมา หลวงพ่อ ตา - หู จึงหายบวม

จากเหตุการณ์ดังกล่าว จึงไม่มีใครกล้าไปแตะต้องหลวงพ่อทองที่ชาวบ้านนำมานมัสการปิดองค์ท่านจึงทับถมปีแล้วปีเล่า จนชาวบ้านที่มานมัสการหลวงพ่อ เติมคำว่า "ทอง" เข้าไปในการเรียกขานว่า "หลวงพ่อทองเขาตะเครา"

ต่อมาในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๒๗ เวลาประมาณ ๒๑.๐๐ น. เศษ หลวงพ่อจึงประทานทองจากองค์ท่านด้วยการเกิดเหตุมหัศจรรย์ ไฟลุกท่วมองค์ท่าน ได้ทอง ๙.๙ กก. ทางวัดจึงได้นำไปทำลูกอมให้บูชา

ลูกอมทองไหลเก่า

ลูกอมทองไหลย้อนยุค

ราชสดุดีและถวายพระพร แด่
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลมหาราช
เนื่องในพระราชพิธีกาญจนาภิเษก

ในมหามงคลพระราชพิธีกาญจนาภิเษกของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลมหาราช รัชกาลที่ ๙ แห่งพระบรมราชจักรีวงศ์ ทองครองสิริราชสมบัติครบ ๕๐ ปี ในวันที่ ๙ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๓๙ ซึ่งนอกจากจะเป็นการครองสิริราชสมบัติที่ยาวนานที่สุดแล้ว การบำเพ็ญพระราชกรณียกิจของพระองค์ท่านทรงเป็นไปอย่างสม่ำเสมอและทุกพระราชกรณียกิจล้วนเกื้อกูลแก่ความดำรงมั่นความเจริญรุ่งเรืองของประเทศชาติและประโยชน์สุขมาสู่ประชาชนโดยแท้ พระราชกรณียกิจในโครงการพระราชดำริ เขตจังหวัดเพชรบุรี หลากหลายโครงการล้วนเกิดขึ้นด้วย น้ำพระราชหฤทัยที่เปี่ยมล้นด้วยพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่สุดมิได้

วัดเขาตะเครา ต.บางครก อ.บ้านแหลม จ.เพชรบุรี ได้รับพระเมตตาตามหากรุณาธิคุณที่พระองค์ท่านและพระบรมวงศานุวงศ์ได้เสด็จพระราชดำเนินมานมัสการหลวงพ่อทองวัดเขาตะเครา ดังนี้

วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๑๔

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ พร้อมด้วยพระเจ้าลูกนางเธอเจ้าฟ้าหญิงสิรินธร (สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี) เจ้าฟ้าหญิงจุฬาภรณ์วลัยลักษณ์ เสด็จพระราชดำเนิน ณ วัดเขาตะเครา เพื่อทรงกราบนมัสการหลวงพ่อทอง และทองบริจาคเงินส่วนพระองค์ ๕,๐๐๐ บาท

วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๑๒

สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร เสด็จแทนพระองค์เป็นประธานเททองหล่อรูปจำลองหลวงพ่อทองวัดเขาตะเครา หน้าตักกว้าง ๙ นิ้ว และ ๓ นิ้ว

วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๒๘

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินเพื่อทรงเททองหล่อรูปจำลองหลวงพ่อทองวัดเขาตะเครา เท่าองค์จริง (หน้าตัก ๒๑ นิ้ว สูง ๒๙ นิ้ว) รูปแบบพระบูชา ขนาด ๙ นิ้ว และพระกริ่ง

วันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๒๘

สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงพระราชทานไฟพระฤกษ์เนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษา ถวายแด่สมเด็จพระญาณสังวร (สมเด็จพระสังฆราชฯ ขณะดำรงสมศักดิ์พระราชาคณะชั้นสุพรรณบัฏ) เพื่อนำมาจุดเทียนชัยประกอบพิธีพุทธาภิเษก "ลูกอมทองไหล" (หลวงพ่อทองวัดเขาตะเคราได้สละทองให้กับพุทธศาสนิกชนเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๒๗

วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๓๘

สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ พระราชทาน "พระพุทธโลกนาถสิริคุณ" แก่พระครูวิชิรกิจโสภณ เจ้าอาวาสวัดเขาตะเครา ๑ องค์ รูปแบบจำลองรัตนโกสินทร์ หล่อด้วยเงินแท้ทั้งองค์ พระเกตุเป็นทองทั้งแท่ง เพื่อเป็นพระพุทธรูปคู่บารมีหลวงพ่อทองวัดเขาตะเครา

พระเมตตามหากรุณาธิคุณอันหาที่สุดมิได้ กอปรกับพระราชพิธีกาญจนาภิเษก ในมหามงคลโอกาสทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี ปวงชนชาวไทยทั่วประเทศต่างน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณ ถวายราชสดุดีและถวายพระพรแด่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลมหาราช

วัดเขาตะเครา และประชาชนชาวเขาตะเครา จึงน้อมใจกระทำพิธีถวายพระราชสดุดีและถวายพระพรในมหามงคลโอกาสครั้งนี้

ทีฆายุโก โหตุ มหาราชา
ขอจงทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน

วัตถุมงคลย้อนยุค
"หลวงพ่อทองเขาตะเครา"
รุ่นกาญจนาภิเษก

การจัดสร้างวัตถุมงคลครั้งนี้ ได้คำนึงถึงวัตถุมงคลร่วมสมัยเป็นสำคัญ โดยมีการนำเอาผงและเนื้อทองของเก่ามาปรับปลุกเสกจัดทำรูปแบบย้อนยุคส่วนใหญ่ อีกส่วนหนึ่งเป็นรูปแบบใหม่ ทุกประเภทล้วนมีประวัติความเป็นมาเหมาะสมกับการจัดสร้าง เพื่อน้อมเกล้าถวายในวโรกาสมหามงคลพระราชพิธีกาญจนาภิเษก แด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลมหาราชเป็นอย่างยิ่ง

ก. แบบย้อนยุค

เป็นการจัดทำเหรียญและลูกอม ที่นำเอาเนื้อเดิมมาหลอมรวมอยู่ในรูปแบบเดิม มี ๒ ประเภท คือ

๑. เหรียญย้อนยุคจัดทำเป็นลักษณะเหรียญรูปโพธิ์ ซึ่งสร้างเมื่อครั้งแรกในปี พ.ศ. ๒๔๖๕ (ตรงกับปีเกิดของพระครูวชิรกิจโสภณ เจ้าอาวาสวัดเขาตะเคราองค์ปัจจุบัน) ไม่ทราบจำนวนสร้างที่แน่ชัด แต่มิได้ให้เช่าบูชา สร้างสำหรับแจกจ่ายให้ญาติโยม ระยะเวลาจากอดีตถึงปัจจุบัน ๗๔ ปี

ในการจัดสร้างครั้งใหม่นี้ได้คงสภาพเดิมของรูปพิมพ์ไว้ทุกประการ จะมีความพิเศษเพิ่มขึ้นก็คือ มีตราสัญลักษณ์ พระราชพิธีกาญจนาภิเษกอัญเชิญประดิษฐาน ที่ผ้าทิพย์องค์หลวงพ่อวัดเขาตะเครา สำหรับเนื้อชนวนการจัดสร้าง ๔ ชนิด ได้แก่ ทองคำ - เงิน - นาก - ลงหิน

๒. ลูกอมทองไหลย้อนยุค เป็นการอัญเชิญทองไหลจากองค์หลวงพ่อทองในอดีต ที่เคยนำมาทำลูกอมวัดเขาตะเคราที่สร้างขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๒๗-๒๕๒๘ พร้อมทั้งหลอมรวมลูกอมเก่าที่คงเหลือจำนวน ๔๐,๐๐๐ ลูก มาปรับปรุงหล่อหลอมเป็นรูปแบบใหม่

ข. แบบยุคใหม่

๑. จัดทำเป็นพระสมเด็จปรกโพธิ์ พุทธลักษณะเลียนแบบพระสมเด็จสะดุ้งกลับ จัดสร้างขึ้นใหม่ครั้งนี้ด้วยมวลสารพิเศษ "ข้าวสารหิน" ผสมผงสะดุ้งกลับ เรียกว่า "สมเด็จสารไหล" จำแนกออกเป็น ๔ สี คือ สีแดง สีขาว สีเขียว และสีดำ

๒. ผงศักดิ์สิทธิ์สมเด็จเม็ดแตงโม โดยการนำผงสมเด็จสะดุ้งกลับผสมว่านต่างๆ ๑๐๘ ชนิด และเกสรดอกไม้นานาพันธุ์

๓. เหรียญรูปแบบทรงพิมพ์เดียวกับผงศักดิ์สิทธิ์สมเด็จจัดสร้าง ๔ เนื้อชนวน คือ ทองคำ - เงิน - นาก - เนื้อระฆัง

พิธีพุทธาภิเษก ณ วัดเขาตะเครา อ.บ้านแหลม จ.เพชรบุรี ได้กำหนดขึ้นเป็น ๒ วาระ คือ

วาระแรก วันที่ ๙ - ๑๒ สิงหาคม ๒๕๓๙ เวลา ๑๗.๕๙ น.

วาระสอง วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๓๙ เวลา ๑๗.๕๙ น.

กำหนดรับวัตถุมงคล

วาระแรก รับได้ตั้งแต่วันที่ ๑๓-๑๘ สิงหาคม ๒๕๓๙

วาระสอง รับได้ตั้งแต่วันที่ ๖-๘ ธันวาคม ๒๕๓๙

เหรียญหล่อปรกโพธิ์ย้อนยุค เนื้อทองคำ / เนื้อเงิน

เหรียญเม็ดแตงโม เนื้อทองคำ / เนื้อเงิน

เหรียญเม็ดแตงโม เนื้อผงเกสร ๑๐๘

พระสมเด็จปรกโพธิ์ (สะดุ้งกลับ) ข้าวสารหิน สีดำ

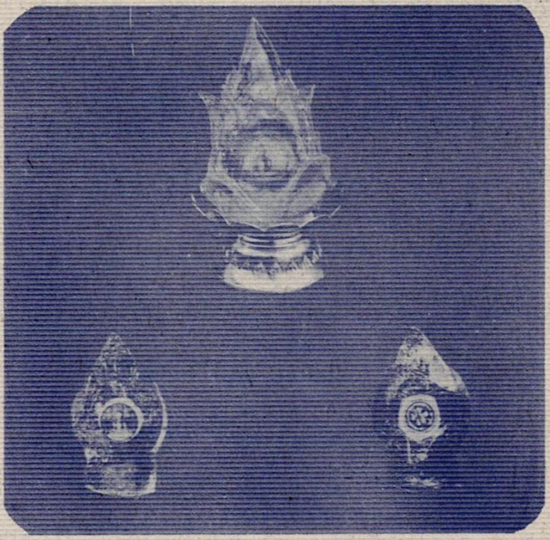

ลูกอมย้อนยุค

สร้างด้วยทองไหล
จากองค์หลวงพ่อทองสละให้
เมื่อ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๗
ออกเมื่อคราวนั้นยังมีอยู่ ๓,๐๐๐ ลูก
ออกให้ (ย้อนยุค) สร้างใหม่ในพิธี
กาญจนาภิเษก สร้างด้วยทองไหล
ของหลวงพ่อที่ยังเก็บไว้ (เป็นผง)
จำนวน ๒๕,๕๓๙ เม็ด บูชาลูกละ
๑๐๐ บาท ถ้าเป็นชุดใส่ถุง ๑๐ เม็ด
บูชา ๘๕๙ บาท ส่วนของยังเหลือ
อยู่นั้นบูชาเม็ดละ ๒๐๐ บาท
ขณะนี้ยังเหลืออยู่ประมาณ ๑,๐๐๐ เม็ด
ดอกบัวบูชานี้ สร้างด้วยทองไหล
พร้อมกับลูกอม และประคำคอ ตอนนี้
(ในพิธีกาญจนาภิเษก) สร้างขึ้นอีก
โดยใช้ทองที่หลวงพ่อทองประทานให้
สร้างขึ้นจำนวน ๑,๕๕๙ ชุดๆ ละ ๕๕๙ บาท
(ของเดิมชุดละ ๕๐๐ บาท)

ยอดธง (กริ่ง) ๒,๕๐๐ สร้างเมื่อ

พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นการเฉลิม ฉลอง
พระพุทธศาสนายืนยาวมาครบ
๒๕ พุทธศตวรรษ จำนวน ๒,๕๐๐ องค์
สร้างครั้งที่ ๒ เมื่อ ๒๕๐๑ ในงาน
ผูกพัทธสีมาอุโบสถ วัดเขาตะเครา
สร้างจำนวน ๒๕๐๑ องค์
ในพิธีกาญจนาภิเษกของในหลวง
ได้ครองราชครบ ๕๐ ปี จึงขออนุญาติ
จากหลวงพ่อทองวัดเขาตะเคราสร้างขึ้นใหม่

เพื่อเฉลิมฉลอง ในพิธีกาญจนาภิเษกนี้
โดยหล่อพร้อมกับพิธีหล่อพระรูปองค์ใหญ่
จำนวน ๕,๕๕๙ องค์ เป็นสำริด ๕๕๙ องค์
เป็นเนื้อธรรมดา ๕,๐๐๐ องค์ ราคาบูชา
เนื้อสำริดองค์ละ ๕๕๙ บาท เนื้อธรรมดา
องค์ละ ๙๙ บาท
สำหรับเนื้อทอง สร้างจำนวนเท่าที่สั่งจอง
(น้ำหนักประมาณ ๖ สลึง บูชาองค์ละ ๑,๑๙๕๙)
หล่อครั้งนี้ครั้งเดียว หมดแล้วเลิกกัน

เหตุผลที่สร้างพระเครื่องยอดธง

๒๕๐๐

และ ๒๕๐๐ ที่พวกเรารอคอยมานานถึง ๓๙ ปีนี้แล้ว สิ่งนั้นคือพระกริ่งยอดธงที่ทางวัดจัดสร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๐ จำนวน ๒,๕๐๐ องค์ นั้นเพื่อเฉลิมฉลองพระพุทธศาสนายืนยาวมาถึง ๒,๕๐๐ ปี หรือเรียกว่า "๒๕ พุทธศตวรรษ" มีการเฉลิมฉลองกันทั่วโลกที่นับถือพระพุทธศาสนา แม้แต่ประเทศไทยก็ทำพิธีเฉลิมฉลองด้วย ทางราชการเชิญชวนให้วัดทั่วราชอาณาจักรจัดพิธีเป็นการเฉพาะแต่ละวัดด้วย ทางวัดเขาตะเคราจึงจัดสร้างพระรูปจำลองหลวงพ่อทองเป็นรูปพระลอยองค์ให้สมญานามว่า "กริ่ง ๒๕ พุทธศตวรรษ" หรือนักเลงพระเรียกว่า พระยอดธง ๒๕๐๐ ออกจำหน่าย ๒,,๕๐๐ องค์ๆ ละ ๒๕ บาท (ใครทอดผ้าป่ามีจำนวน ๒๕ บาทได้พระยอดธง ๑ องค์) จัดงานยังไม่หมดพระรุ่นนี้หมดก่อนงาน ต่อมาทำอีกรุ่นหนึ่ง จำนวน ๒,๕๐๑ องค์ เป็นงานผูกพัทธสีมาอุโบสถวัดเขาตะเคราเมื่อเดือน ๔ กลางเดือน พ.ศ. ๒๕๐๑ ตั้งแต่นั้นไม่ได้สร้างขึ้นเลย ว่างเว้นมา ถึง ๓๙ ปี ทั้งๆ ที่ประชาชนเรียกร้องให้จัดสร้างขึ้น แต่ทางวัดก็มีรอมาเพราะเห็นว่าโอกาสของวัดนั้นไม่มีจังหวะจัดสร้าง เพราะทางวัดจะทำอะไรก็ต้องให้เหตุผลที่จะอ้างอิงได้มิใช่ที่ประชาชนเรียกร้อง แล้วจะทำได้ และการทำแต่ละครั้งนั้นต้องอธิษฐานขอต่อหลวงพ่อเขาตะเคราด้วย จะทำโดยพละการไม่ได้ ถ้าท่านไม่อนุญาตจะไม่สำเร็จผล และจะเป็นอันตรายอีกต่างหาก ๒๕๓๙ เป็นมงคลสมัยซึ่งในหลวงของเราได้ครองสิริราชสมบัติครบ ๕๐ ปี เป็นปีกาญจนาภิเษก ควรจะทำอะไรให้เป็นเอกลักษณ์ เป็นการเฉพาะเพราะเมื่อพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองยืนยาวมาถึง ๒,๕๐๐ ปี จึงมีการเฉลิมฉลองเป็นสัญลักษณ์ของพระพุทธศาสนาทั่วโลก แม้แต่ประเทศไทยนี้ก็ทำการเฉลิมฉลองด้วยดังกล่าวมานั้น ส่วนทางวัดทั่วประเทศก็ถูกรัฐบาลเชิญชวนด้วย เพราะวัดเขาตะเคราก็มีหลวงพ่อทอง เป็นเอกลักษณ์จึงจัดสร้างพระรูปจำลอง เป็นพระลอยองค์เรียกว่า "กริ่ง ๒๕ พุทธศตวรรษ" ร่วมเฉลิมฉลองเห็นว่าการเฉลิมฉลองครั้งนั้นเป็นของพุทธศาสนา มาถึงกษัตริย์ไทยในวโรกาสที่ทรงเจริญในสิริราชสมบัติถึง ๕๐ ปี ก็ควรจะได้จัดพระชุดดังกล่าวนี้จัดสร้างขึ้นอีกครั้งหนึ่ง เพื่อร่วมสมัยกษัตริย์ไทยได้พระชนมายุยืนยาวถึงพิธีกาญจนาภิเษกนี้ เพราะศาสนาพระมหากษัตริย์ขาดกันไม่ได้เป็นของคู่กันของประเทศชาติ มีชาติแล้วต้องมีศาสนาพระมหากษัตริย์คู่กันไป และพระมหากษัตริย์พระองค์นี้มีบุญญาธิการมาก ควรจะมีพระชนม์ยืนยงและยาวนาน

ควรที่จะจัดสิ่งเป็นเอกลักษณ์ถวาย สาธุชนได้นำไปบูชาเป็นการเฉลิมฉลองพระองค์ท่าน และเป็นอนุสรณ์คำนึงถึงพระองค์ท่านไปชั่วนานและนาน ทางวัดจะจัดวัตถุใดๆ ที่สมควรถวาย ให้เป็นสิริมงคลเห็นแต่พระรูปจำลองหลวงพ่อที่สร้างขึ้น เป็นการเฉลิมฉลองพระพุทธศาสนาที่ยืนนานมา ๒๕๐๐ ปี ควรจะได้สร้างเฉลิมฉลองในพิธีมงคล "กาญจนาภิเษก" นี้อีกครั้งหนึ่งเป็นการถวายราชสักการะในโอกาสต่อไปจึงได้กระทำพิธีบวงสรวงต่อเทพารักษ์ที่พิทักษ์รักษาวัดเขาตะเครา และอ้อนวอนต่อหลวงพ่อว่าขอสร้างพระกริ่ง ๒๕ พุทธศตวรรษ หรือยอดธง ๒๕๐๐ นี้อีกครั้งหนึ่ง เพื่อถวายราชสักการะจำนวน ๕,๕๕๙ องค์ (เท่าอายุพระศาสนา ๕,๐๐๐ อีก ๕๕๙ เป็นปีกาญจนาภิเษก) รายได้ทั้งหมดจะตั้งมูลนิธิอาหารสงฆ์ของวัดจำนวนหนึ่ง ถวายในหลวงจำนวนหนึ่ง พระที่จัดสร้างขึ้นนี้เป็นการย้อนยุคคือรูปแบบ "ยอดธง ๒๕๐๐" เหมือนของจริงทุกกระเบียดนิ้ว จำนวน ๕,๕๕๙ องค์ แบ่งเป็นโลหะธรรมดา ๕,๐๐๐ องค์ เป็นสัมฤทธิ์ ๕๕๙ องค์ ให้สาธุชนบูชาอย่างโลหะธรรมดาองค์ละ ๙๙ บาท อย่างสัมริดองค์ละ ๕๕๙ บาท ถ้าจองก่อนปลุกเสกอย่างโลหะองค์ละ ๖๙ บาท (เท่าพระชนม์ในหลวงองค์ปัจจุบันได้ลด ๓๐ บาท) อย่างสัมริดลด ๓๐ บาท เหลือ ๕๒๙ บาท สนใจจองด่วน ส่วนพระบูชา ๙.๙ นิ้ว องค์สำริด ๑๒,๕๕๙ จองก่อนได้ลด ๑,๐๐๐ บาท เหลือ ๑๑,๕๕๙ มี ๙ องค์พระบูชา ๕.๙ นิ้ว สำริด องค์ละ ๘,๕๕๙ จองก่อนได้ลด ๕๕๙ บาท คงเหลือ ๘,๐๐๐ บาท มี ๙ องค์ พระบูชาเนื้อโลหะธรรมดา ๙.๙ นิ้ว มี ๕๐ องค์ พระ ๕.๙ นิ้ว เนื้อธรรมดาองค์ละ ๑,๕๕๙ ได้ลด ๑๕๙ เหลือ ๑,๔๐๐ หมด

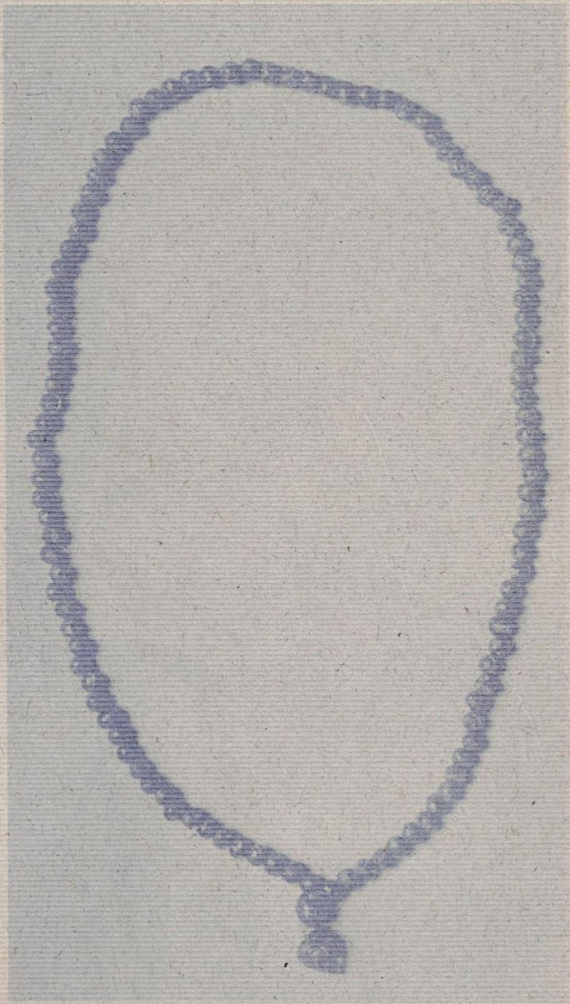

ลูกประคำคอ

เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๘ สร้างจาก
ทองไหลที่หลวงพ่อประทานให้
จำนวน ๑,๐๐๐ พวง
ราคาพวงละ ๙๐๐ บาท ของเก่าหมดแล้ว
จัดสร้างขึ้นใหม่ โดยทองที่หลวงพ่อสละให้นั้น
ยังมีอยู่จึงสร้างอีกครั้งสุดท้าย ๒,๐๐๐ พวง
บูชาพวงละ ๕๕๙ บาท (คุณภาพเท่าเดิม)

วัดเขาตะเครา

หมู่ที่ 5 ตำบลบางครก

อำเภอบ้านแหลม

จังหวัดเพชรบุรี 76110

โทร. (032) 409188

เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์

- เชิญกราบนมัสการหลวงพ่อวัดเขาตะเครา (หลวงพ่อทอง)
- เป็นสถานที่ศึกษาพุทธประวัติของพระพุทธเจ้า
- มีงานประเพณีบุญ เป็นประจำทุกเดือน
- เชิญทัศนศึกษา ธรรมชาติ พันธุ์ไม้ในวรรณคดี
- มีพระภิกษุ สามเณร อุบาสิกา แม่พราหมณ์ จำพรรษาเป็นจำนวนมาก
- เป็นสถานที่สำหรับ พักผ่อนมีอากาศบริสุทธิ์ เหมาะสำหรับบุคคลทุกเพศ ทุกวัย ที่ใฝ่หาธรรมะ

พระครูวชิรกิจโสภณ

เจ้าอาวาสวัดเขาตะเครา เจ้าคณะอำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี